

Біблія говорить нам, що неможливо догодити Богові без віри. У Бога є плани щодо нашого процвітання. Згідно з Івана 2, Боже бажання для кожного з нас полягає в тому, щоб ми процвітали та були здорові разом з процвітаням нашої душі. Бог буде здійснювати дивовижні зцілення, діяння щодо забезпечення та захисту, які принесуть Йому славу, визнання та хвалу, якщо ми підкоримося Йому та стоятимемо у вірі. Легко жити повсякденним життям, не очікуючи прояву Божої доброти. Ми повинні бути пильними та жити з великим очкуванням пізнання Божої доброти. Віра є фундаментальним аспектом для того, щоб пізнати дива. Ми повинні застосовувати нашу віру в Бога, щоб духовно й фінансово зростати та жити здоровим, довгим і славним життям. Славне життя у вірі — це життя в радості, мирі та з перемогою після перемоги, з перемогою після перемоги. Потрібна віра, щоб пізнати славу Богу. Ми визначимо, що таке слава, що таке справжня віра та як вони діють разом. У Слові є численні приклади перемог віри, які прославляють Бога. Ми розглянемо деякі з них і подивимося, як їх застосовувати, щоб Бог прославлявся в нашому житті. Існують принципи, блага та заповіді, яких ми повинні дотримуватися, щоб прославити Творця.

Майкл і Шара Канадей

Майкл Канадей має серце для загублених і невоцерковлених. З 1996 року він і його дружина Шара служать в церквах, на конференціях і байкерам на вулицях по всій Америці та за її межами. Поширюючи любов Христа, вони бачили, як пом'якшуються жорстокі серця та зцілюються розбиті серця. Майк провадив служіння в багатьох церквах під час байкерських неділь, а також регулярні богослужіння та зустрічі.

Майк, маючи пристрасть до служіння, також провів двадцять чотири роки в корпоративному світі до 2011 року, коли він пішов, щоб повністю присвятити себе служінню.

СЛАВНЕ ЖИТТЯ У ВІРІ

МАЙКЛ К. КАНАДЕЙ

СЛАВНЕ ЖИТТЯ У ВІРІ

МАЙКЛ К. КАНАДЕЙ

©2020 Michael K Canaday
Final Quest Publishing
BK1006

Final Quest Ministries
PO Box 20305
Bradenton, FL 34204
www.fqmin.org

ISBN 978-164669535-5

СЛАВНЕ ЖИТТЯ У ВІРІ

Автор:

Майкл К. Канадей

Червень 2020 р.

СЛАВНЕ ЖИТТЯ У ВІРІ

© Майкл К. Канадей, 2020
Видавництво «Фінальний квест»

Надруковано в Сполучених Штатах Америки. Усі права застережено.

ISBN: 978-1-64669-535-5
Видавництво «Фінальний квест»
ВК1008
Служіння «Фінальний квест»
Поштова скринька 20305, Брейдентон, Флорида 34204
www.fqmin.org

ЗМІСТ

ВСТУП	1
ГЛАВА ПЕРША: ЖИТТЯ У ВІРІ	6
ГЛАВА ДРУГА: ЩО ТАКЕ СЛАВА БОЖА?	12
I. СЛАВА — ЦЕ ДОБРО	14
II. ЧЕСТЬ БОЖА	17
III. ВІРА — ЦЕ	24
ГЛАВА ТРЕТЯ: ВИНАГОРОДИ ЗА ВІРУ	29
ГЛАВА ЧЕТВЕРТА: ВШАНУВАННЯ ПРИНОСИТЬ БЛАГОСЛОВЕННЯ	36
I. СТРАХ АБО ВІРА	38
II. БІЛЬШЕ ВІРИ	44
ГЛАВА П'ЯТА: СПРАВЖНЯ ВІРА АБО ЛИЦЕМІРНА ВІРА	51
ГЛАВА ШОСТА: ОСНОВИ ВІРИ	70
ГЛАВА СЬОМА: СИЛА ЯЗИКА	84
ГЛАВА ВОСЬМА: ВІРА ДЛЯ ПРАВЕДНОГО ПОДРУЖЖЯ	98
ГЛАВА ДЕВ'ЯТА: ВІРНІСТЬ	102
ГЛАВА ДЕСЯТА: НЕЧИСЛЕННІ ВІРНІ	111
ГЛАВА ОДИНАДЦЯТА: ВІРУЮЧІ — ЦЕ ПЕРЕМОЖЦІ	120
ГЛАВА ДВНАДЦЯТА: ТРИ РІВНІ ВІРИ	124
I. НЕМАЄ ВІРИ	125
II. МАЛА ВІРА	128
III. ВЕЛИКА ВІРА	130
ГЛАВА ТРИНАДЦЯТА: ДОПОВНЕННЯ ВІРИ	133

ГЛАВА ЧОТИРНАДЦЯТА: СЛАВА БОЖА ЯВИЛАСЯ	138
I. ПРАВЕДНІСТЬ БОГА	138
II. ЖИТИ В СЛАВІ	144
ГЛАВА П'ЯТНАДЦЯТЬ: ВІДПУСТИТИ АБО УТРИМАТИ.....	148
ВИСНОВКИ.....	152
БІБЛІОГРАФІЯ.....	154

СЛАВНЕ ЖИТТЯ У ВІРІ

ВСТУП

У Бога є плани щодо нашого процвітання. Згідно з Івана 2, Боже бажання для кожного з нас полягає в тому, щоб ми процвітали та були здорові разом з процвітанням нашої душі. Бог буде здійснювати дивовижні зцілення, діяння щодо забезпечення та захисту, які принесуть Йому славу, визнання та хвалу, якщо ми підкоримося Йому та стоятимемо у вірі. Легко жити повсякденним життям, не очікуючи прояву Божої доброти. Ми повинні бути пильними та жити з великим очікуванням пізнання доброти Божої. Віра є фундаментальним аспектом для пізнання див. Ми повинні застосовувати нашу віру в Бога, щоб духовно й фінансово зростати та жити здоровим, довгим і славним життям. Славне життя у вірі — це життя в радості, мирі та з перемогою після перемоги.

Багато християн і нехристиян бажають бачити чудеса проявленої слави Божої, але мало хто визнає, що Божа слава проявляється навколо них щодня. Благість Божа є частиною надприродної слави Божої. Люди шукають видовищного руху живого Бога й не здатні розпізнати добро, яке є перед ними щодня. Це не має бути видовищним або сенсаційним, щоб бути надприродним діянням Бога. Основна причина, чому люди не визнають проявів Божої доброти чи слави, полягає в тому, що вони не очікують побачити Його доброти. Цей низький рівень очікуваності є результатом низького рівня віри. Щоб мати щось інше, ми повинні бачити щось інше. Для того, щоб побачити щось інше, ми повинні подивитися в іншому місці. Ми повинні дивитися на Автора та Завершувача нашої віри, і саме там ми отримуємо перемогу.

Ми повинні зосередитися на світлі Бога і Його Слові. В Його Світлі ми отримуємо світло й черпаємо від Нього силу. Коли ми шукаємо або просимо Господа про вказівки, що є ознакою смирення, ми чуємо від Бога, що є початком віри.

Очікуйте щодня, щоб пізнавати Його доброту, і будьте готові віддати Богові всю славу. Бог бажає розкрити Себе через прояви Своєї слави й благодаті, але це відчувається лише відповідно до нашої віри. Він хоче показати знамення на землі через вилив Його Духа, але людина повинна жити святим, даючи Йому славу, коли ми робимо кроки віри. Замість того, щоб віддавати Богові славу, людська плоть прагне бути поміченою, що є наслідком гордості. Бог бажає щодня ходити й розмовляти з нами. Чим більше ми слухаємо, тим більше ми ведені шляхами, які прославляють Бога.

Чим більше нас ведуть, тим більше ми будемо відчувати Його славу. Якщо ми чуємо Святого Духа та слухаємося його в кожному аспекті нашого життя, Бог поведе нас шляхом повноцінного життя в мирі, любові й радості, де ми пізнаємо всі Божі благословення. Боже бажання й воля для нас полягає в тому, щоб ми залишалися на шляху до зростання. Він хоче вберегти нас від втрат, невдач і руйнувань. Бог добрий і ніколи не приведе нас до руйнування. «Злодій тільки на те закрадається, щоб красти й убивати та нищити. Я прийшов, щоб ви мали життя, і подостатком щоб мали» (від Івана 10:10). Супровід Духа завжди веде до вічного життя й порятунку від злих задумів руйнівника. Ісус дав нам владу над ворогом, щоб ми могли ходити в божественній перемозі над ворогом.

Коли ми стаємо ближчими до Бога й вірою живемо відповідно до Його планів і вказівок, наш Отець задоволений. Сатана намагається відвести нас від Божих планів і утримати нас від спасіння. Спасіння є частиною доброти Божої. Це дуже велике слово, яке охоплює перемогу над усім, що ворог бажає нам заподіяти, включаючи вічну смерть,

руйнування, крадіжки, хвороби, злидні та втрати. Оголосити, що ви врятовані — це величезна заява. Вона відновлює ваше місце в спілкуванні з Богом, яке було зруйноване через людський гріх. Щоб зробити заяву про спасіння, ви повинні мати віру в Бога.

Ісус врятував нас від усіх задумів ворога, але потрібна віра в Бога, щоб отримати спасіння, захист і ходити в благословенні. «А хто має сумнів, коли їсть, буде осуджений, бо не робить із віри, а що не від віри, те гріх» (до Римлян 14:23). Гріх утримує нас від тісних, інтимних стосунків з Богом.

Процвітання, мир, здоров'я та захист — все це аспекти Божої доброти й любові. Щоб догодити Господу, потрібно більше, ніж ходити до церкви, читати Біблію й робити добрі справи. Догодження нашому люблячому Батькові приносить величезні переваги, тому дуже важливо мати розуміння того, що подобається Богу. У Слові є багато просвітлення про те, як не тільки догоджати Йому, але й про переваги служіння Йому та догодження. «Догодити ж без віри не можна. І той, хто до Бога приходить, мусить вірувати, що Він є, а тим, хто шукає Його, Він дає нагороду» (До Євреїв 11:6). Віра — це те, що догоджає Богові, а не наші результати. Бог задоволений нами, коли ми перебуваємо у вірі, а не тоді, коли ми зцілюємося, звільняємося від боргів чи переживаємо прояви Бога.

Його винагороди включають блага в цьому житті, але, що важливіше, протягом вічності. Ми врятовані вірою, і це найбільше благо, яке ми можемо отримати. Якщо ми догоджаємо Богові, то Він отримує славу.

Християнин не може бути успішно переможений, якщо він стоїть у вірі. «Що ж скажем на це? Коли за нас Бог, то хто проти нас?» (до Римлян 8:31). Це повинно вас схвилювати, тому що як діти Божі, ми знаємо, що Він на нашому боці. Ми не можемо

та не зазнаємо невдачі, якщо залишатимемося з вірою на Божій стороні. Мені подобається версія Послання. Там написано: «Що ж скажем на це? З Богом на нашому боці, як ми можемо втратити?» (до Римлян 8:31). Подумайте над цим хвилину. Вас не можна здолати, якщо ви стоїте з вірою в Божому Слові. Ми більше, ніж завойовники. Одягайте повну зброю Божу й боріться. Бог не дав би нам обладунки, якби не мав наміру, аби ми йшли й боролись.

Ми створені для того, щоб керувати, панувати й долати задуми ворога. Перше Івана 5:4 говорить нам: «Бо кожен, хто родився від Бога, перемагає світ. А оце перемога, що світ перемогла, віра наша». Віра дозволяє нам жити життям перемоги, але «віра» — це термін, який був спотворений та неправильно зрозумілий.

Віра має вирішальне значення. Справжня віра не зосереджується на проблемі, питанні чи почутті. Вона не пліткує. Сатана збільшує проблему та прагне зробити її ще гіршою. Без віри ми не можемо ані отримати спасіння, ані переможно жити. Віра, яка повністю сформована, веде нас до перемоги над царством темряви й всіма хитрощами сатани. Повністю розвинена віра підкорює царства темряви, отримує Божі обітниці, відновлює життя й віддає Богові всю славу.

Праведні діяння віри приносять славу Богові. Діла Божі прославляють Бога, а діяння плоті — ні. «Я прославив Тебе на землі, довершив Я те діло, що Ти дав Мені виконати. І тепер прослав, Отче, Мене Сам у Себе тією славою, яку в Тебе Я мав, поки світ не постав» (від Івана 17:4, 5). Приписувати діла диявола до діл Божих — це богохульство. Страхові компанії та уряди можуть пояснювати стихійні лиха «діями Бога», але вони є діями Сатани. Ісус прийшов, щоб дати нам життя в надлишку. Бог не посилає на вас рак чи бідність, щоб чогось навчити вас. Це дії сатани, і нам потрібно

розгорнути опір й атакувати їх словом віри. Коли ми прославляємо Бога, ми будемо піднесені й вшановані.

Я намагаюся не розповідати, що робить сатана, і не давати йому безкоштовної реклами. Ми повинні говорити та розповідати про те добре, що Бог зробив і робить. Бог цього світу був позбавлений сили перемогти нас, але ми повинні боротися в добрій боротьбі віри.

«Що вірою царства побивали, правду чинили, одержували обітниці, пащі левам загороджували, силу огненну гасили, утікали від вістря меча, зміцнялись від слабости, хоробрі були на війні, обертали в розтіч полки чужоземців; жінки діставали померлих своїх із воскресіння» (до Євреїв 11:33-35).

Наша віра повинна бути сильною та могутньою, щоб вигравати битви проти планів ворога, прославляючи Бога. Йдеться не просто про життя перемоги, а про віру, яка віддає славу Богові. Вона визнає присутність, силу й доброту нашого Творця — це віра, яка повністю довіряє Слову Божому та не думає чи не зважає на наслідки.

Щоб відчутти Божу славу, потрібна віра. Ми визначимо, що таке слава, що таке справжня віра та як вони діють разом. У Слові є численні приклади перемог віри, які прославляють Бога. Ми розглянемо деякі з них і подивимося, як їх застосовувати, щоб Бог прославлявся в нашому житті. Існують принципи, блага та заповіді, яких ми повинні дотримуватися, щоб прославити Творця.

ГЛАВА ПЕРША: ЖИТТЯ У ВІРІ

У Римлян 1:17 він говорить: «А праведний житиме вірою». Ми не можемо жити вірою, якщо не чуємо про віру. Коли ми слухаємо Слово про віру, наше бачення зростає, тому ми бачимо ясно й отримуємо вказівки робити кроки віри. Апостол Павло зрозумів, що віра потрібна для того, щоб догодити Богові, як він писав у Євреїв 11:6. Свідчення Еноха є гарним прикладом. Він любив Бога та ходив у вірі, і в результаті був перенесений прямо на небо.

«Через віру Енох був наздогнений і перенесений на небо, щоб він не мав уявлення про смерть; і його не знайшли, бо Бог переніс його. Бо ще до того, як його взяли на небо, він отримав свідчення [все ще записано], що він задоволений і був задовільним Богу» (до Євреїв 11:5, AMP).

Якщо ви не живете вірою, ви не догоджаєте Богові. Життя Павла після того, як він отримав одкровення по дорозі в Дамаск, є приголомшливою демонстрацією та прикладом способу життя у вірі. Віра має бути нашим способом життя, а не загальною назвою релігії. Ми знаходимо цю настанову в усьому Новому Завіті, а також в Авакума 2:4, де сказано: «Ось надута, не проста душа його в ньому, а праведний житиме вірою своєю». Інші переклади надають ясності. «Справді, той, хто зневіриться, не житиме згідно з нею, але праведний у вірі, житиме» (Авакума 2:4, ERV). Люди відмовляються слухати Бога через гордість і зарозумілість, багато хто вважає релігію милицею для слабкодушких людей. Це більше, ніж милиця: віра в Бога підтримує нас у всьому, що ми робимо в житті.

Ця гордість — природа сатани, тоді як смирення — природа Бога. Смирення вимагає сили, чесності та розуміння реальності, яке допоможе вам пробігти весь шлях. Смирення відкрите для отримання виправлень, що призводять до ясності та спрямованості. Коли ви отримуєте виправлення, ви змінюєте напрямок, і ваш напрямок визначає вашу долю. Чим більше ми отримуємо виправлення від Господа й змінюємо

своє ставлення, вчинки та рішення, тим більше ми налаштуємо себе на перемогу, яка приносить Богові славу. Господь використовує тих, хто має владу, наприклад, пасторів, щоб дати нам виправлення. Під чийм керівництвом ти підкоряєшся й приймаєш Божественні настанови та виправлення?

Гордовиті люди покладаються не на Бога, а на інші речі. «Подивіться на гордих! Вони вірять у себе, але ж життя їхнє криве. А праведний житиме своєю вірою в Господа» (Авакума 2:4, NLT). Гордість отримує опір від Бога та відкриває двері Сатані. Якщо Бог чинить опір вам, то це буде важка дорога!

Нас наставляють терпіти, але навіщо комусь терпіти, якщо вони не мають віри в волю та Слово Боже? Вони б просто пішли. Якщо ми дослідимо Святе Писання, то побачимо, що воля Божа відкривається через Слово Боже. Ми повинні бути готові терпіти й стояти довше, коли потреба буде більшою. Я не кажу, що прояв займе більше часу, але ми повинні бути готові стояти й боротися. Обираймо стояти на Слові та виконувати волю Божу у своєму житті. Це до вподоби Господу, бо ми воздаємо Йому славу через наш мудрий вибір віри в Нього. Праведники, тобто ми з вами, живуть вірою. Нас зробили праведними. Тут не говориться, що праведники живуть благодаттю, тому що благодать — це частина Бога, і Він зробить Свою справу, коли ми будемо у вірі.

Люди чинять опір відвідуванню церкви та пошуку Господа через гріх, осуд і невіру. Невіра — це протистояння Слову Господньому. Якщо ви вірите — а це і є віра — то у вашому житті не буде осуду. Якщо ви *не* вірите — не маєте віри в Бога — тоді ви засуджені. Сатана — засуджувач і обвинувач братів, а не Святий Дух. Святий Дух відкриє нам істину, яка може принести переконання.

Для того, щоб отримати всі Божі обітницї та благословення, потрібне життя у вірі. Якщо ви знаєте характер Бога, ви знаєте, що Він добрий та сповнений милосердя. Ви знаєте, що в Нього є плани, як процвітати нам і вдоволити нас довгим життям.

«Що бажав він Мене, то його збережу, зроблю його сильним, бо знає ім'я Моє він; як він Мене кликатиме, то йому відповім, Я з ним буду в неволі, врятую його та прославлю його, і довгістю днів Я насичу його, і він бачити буде спасіння Моє!» (Псалом 91:14-16).

Віра задалегідь знає, що Бог зробить, спираючись на Своє Слово й приклади у Своему Слові. Ми знаємо, що Бог проявить Свою доброту в цьому природному світі, якщо ми будемо вірити й коритися. Не будьте тихими, мов миша, щодо Божої доброти, але будьте сміливими та безсоромними. Це не те саме, що зарозумілість. Зарозумілість — це впевненість у собі, а сміливість походить від усвідомлення того, ким ти є в Ньому. Справжня віра не хитається, не є «сумнівною» та не робить ганебних заяв на кшталт: «Може, Він зробить, а може, й ні. Ніколи не знаєш напевно». Ми несемо відповідальність за те, щоб шукати Слово, шукати Бога й знаходити Його волю. «Через це не будьте нерозумні, але розумійте, що є воля Господня» (до Ефесян 5:17).

Щоб прийняти закон справжньої віри, нам потрібно наслідувати приклад Авраама. Він був повністю переконаний, що Бог може виконати Своє слово, і що Він це зробить. Цей тип віри не стоїть однією ногою у дверях віри, а іншою — у дверях страху. Тут не існує середини. Це віддана віра, яка надає Богові остаточну владу, незалежно від обставин. Це віра, яка говорить: «Бог сказав це; це вирішує справу. Слава Богу».

У книзі Об'явлення ми дізнаємося, що вказівка, дана трьом із семи церков, стосувалася віри. Анголу Церкви в Смірні було наказано бути вірним до смерті (Об'явлення 2:8-11). Анголу Церкви в Тіятирах в Об'явленні 2:18-29 і Анголу Церкви в Філадельфії в Об'явленні 3:7-13 було наказано зберегти віру.

З усіх областей, в яких Святий Дух міг направити Юду, щоб навчити нас, брат Юда був наставлений сказати нам боротися за віру. Синоніми слова «боротися» включають «стверджувати, підтримувати, тримати, заявляти, сповідувати або підтверджувати». Словник Мерріама-Вебстера визначає слово *боротися* як «зчепитися рогами або нещадно атакувати». Це передбачає, що це має бути сувора боротьба аж до смерті.

«Улюблені, всяке дбання чинивши писати до вас про наше спільне спасіння, я признав за потрібне писати до вас, благаючи боротись за віру, раз дану святим. Бо крадькома повходили деякі люди, на цей осуд віддавна призначені, безбожні, що благодать нашого Бога обертають у розпусту, і відкидаються єдиного Владики і Господа нашого Ісуса Христа» (Юди 3-4).

Дослівний переклад Янга дає розуміння того, наскільки старанними ми повинні бути в захисті віри. «Улюблені, з усією старанністю пишучи до вас про наше спільне спасіння, я вважав за необхідне писати й закликати вас страждати за віру, раз і назавжди даровану святим» (Юди 3, YLT). Згідно з словником Мерріама-Вебстера *страждати* за щось означає терпіти муки, торттури або страждання. Виходячи з цього визначення, це можна було б сформулювати як 'заклик до мук за віру, раз дану святим'. Це те, що зробили мученики!

В Юди 3 в перекладі Вуеста говориться: «Благаю вас боротися з силою й рішучістю за Віру, раз і назавжди ввірену під надійний захист святих». Це священна довіра, яку ми з вами отримали, щоб захистити та проповідувати. У Посланні говориться: «Я мав написати, наполягаючи — благаючи! — щоб ви боролися всіма силами за віру цю, ввірену нам як дар, який ми повинні оберігати й плекати».

У Другому Тимофія Павло дав Тимофію настанову й доручення залишатися відданим і боротися за служіння, на яке він був призначений. «З цієї причини я нагадую тобі, що ти розгрівав Божого дара, який в тобі через покладання рук моїх. Бо не дав нам Бог духа страху, але сили, і любови, і здорового розуму» (2 до Тимофія 1:6, 7). Тимофію

було довірено Божий дар. У п'ятнадцятому вірші ми бачимо, що брат Тимофій занепав духом через те, що деякі послання, які проповідував Павло, не були такими популярними, як у попередні часи. Люди відступили, а це є ознакою браку віри. Вони сказали, що це не спрацювало. Правда полягає в тому, що випробування віри торкнулося їх, і вони зазнали поразки. Відступити — означає кинути або здатися. Це форма боязкості або страху. Віра рухається вперед і вгору. Ці люди почали сумніватися, зневірилися, тому брата Тимофія переслідували за проповідування віри. Це священна довіра, яка була вкладена в наше життя, і вона повинна бути захищена. Без віри ми будемо просто ще однією релігійною організацією та будемо неефективними та неважливими у впливі на землю на віки вічні. Як наслідок, ми повинні боротися за віру всіма силами. Віра — це завіт із Богом. «І проходив Я повз тебе, і побачив тебе, аж ось час твій наспів, час кохання. І простягнув Я полу Свою над тобою, і закрив твою наготу; і присягнув тобі, і ввійшов з тобою в заповіт, говорить Господь Бог, і стала ти Моєю» (Єзекіїля 16:8). Сьогодні контракти розриваються занадто часто та закінчуються судовими позовами. Люди віри мають бути охоронцями заповіту, а не його порушниками.

Ми повинні залишатися сильними в Слові Божому й зберігати **вірність йому**.
Будьте обережні з новими ідеями викладання. Немає нічого нового під сонцем або Сином. Ми повинні справедливо ділити Євангеліє. Не вихолощуйте Слово, щоб воно відповідало вашому досвіду. Довіртеся Богові, і Він примножить ваш досвід Його доброти, благословення та слави. Якщо ви пастор, служитель або керівник біблійного класу, намагайтеся не бути заляканими за те, що говорите правду. Якщо люди залишають вашу зустріч через проповідування істини, відпустіть їх, але обов'язково дайте відповідь на кілька запитань. Запитайте себе, чи їхня проблема дійсна. Для цього може

знадобитися смиренність і прагнення до Господа. Якщо вони правильні, то внесіть необхідні зміни та продовжуйте проповідувати Євангеліє.

По-друге, запитайте себе, чи могли ви впоратися з ситуацією більш доброзичливо або витончено. Якщо вам потрібно покаятися, зробіть це швидко — і не з гордовитим мотивом маніпулювати ними, щоб вони залишилися, бо ви не хочете, щоб ваша громада зменшилася. Але краще зробити це, щоб захистити благословення для вашого життя.

По-третє, зробіть так, щоб їм було легко повернутися на ваші зустрічі в майбутньому. Це вимагає сили, смиренності та любові без осуду. Ми несемо відповідальність перед Господом як лідери за людей, яких Він нам підпорядковує, і ми повинні намагатися допомагати людям зростати духовно.

Ми з дружиною Шарою багато років служили кільком чоловікам, які були членами одного з найжорсткіших байкерських клубів у світі. Ми не кинули або відмовилися від них або від нашої віри в Божу волю, що жоден з них не буде втрачений. Врешті-решт вони обидва віддали своє життя Господу. Коли один з них повідомив керівництву клубу що йде, вони погрожували його життю. Він відповів: «Я не боявся тебе, коли був у клубі, і не знав Ісуса. І зараз я не боюся. Я знаю, куди я потраплю, коли помру». Він вірив у Бога, що проведе вічність у славі. Він зіткнувся зі своїми страхами та зараз вийшов з мотоклубу, щотижня служачи Господу у своїй церкві. На противагу цьому, є багато тих, хто виріс у церкві, але ніколи не переборював страх до такого рівня та не зростав у вірі, щоб бути настільки сміливим. Цей чоловік знав, що милосердя Христа цінніше за життя.

ГЛАВА ДРУГА: ЩО ТАКЕ СЛАВА БОЖА?

У дитинстві я багато чув розмов про Божу славу, але ніколи не розумів, що таке ця слава, не кажучи вже про те, чому ми повинні хотіти, щоб вона діяла в нашому житті. Слухаючи розмови деяких людей у церкві, я був переконаний, що це якесь емоційне відчуття, яке змушує вас повністю втрачати контроль над своїми діями. Це було подано так, ніби твої дії були поза твоїм контролем. Деякі люди змушують вас повірити, що Святий Дух опанує вас і буде керувати вами. Це цілковита неправда! Дух Божий дає силу, а не пригнічує. Слава Божа повинна захоплювати нас, але Бог ніколи не буде контролювати наші рішення та дії. Сатана прагне контролювати й володіти. Господь дав нам свободу волі. Він ніколи не контролює людей і не володіє ними. Сатана використовує цю тактику.

Слава Божа — це не просто почуття. Це все в характері, здібностях і присутності Бога. Вона має в собі явну присутність Бога, але це набагато більше, ніж просто Його присутність. Це Його сила, любов, присутність і доброта перетворює, рятує, воскрешає, зцілює та дає життя — життя в надлишку. Дивовижний аспект Його присутності полягає в тому, що ми можемо в будь-який час звернутися до Нього вірою та відчуті славу Божу. Його присутність наповнить кімнату, коли ми прославляємо й вшановуємо Його в істині. Якщо ми не стоїмо на сторожі та не очікуємо побачити та пізнати славу, ми, швидше за все, її не відчуємо. Потрібна віра, щоб побачити прояв Бога, особливо наочний досвід Його сили. У Старому Завіті слава з'являлася у вигляді хмари, диму або вогню. Ця наочна сила також відома як «слава Шехіни» — так на івриті називають присутність Бога, що перебуває на землі. Слава Шехіни доступна для нас сьогодні.

У 2003 році Ми з дружиною Шарою служили на конференції в Естес-Парку, штат Колорадо. Там народився чоловік, у якого одна нога була на кілька дюймів коротша за

іншу. Присутність Господа була сильною, коли громада прославляла Господа. Чоловік вийшов наперед, щоб помолитися за свою ногу. Господь доручив нам розмовляти з його ногою, коли він сидів у кріслі, а я тримав його ноги своєю рукою. Ми бачили, як сила Господня проявилася в тому, що нога чоловіка виросла до тієї ж довжини, що й інша нога. Джентльменові довелося купити нове взуття, але він не скаржився на витрати! Богу вся слава.

Цей прояв стався під час богослужіння, але вам не потрібно чекати спеціальної конференції, щоб пізнати Божу славу. Просто почніть прославляти Його, віддавати Йому славу й честь, зміцнюючи свою віру та перебуваючи в очікуванні, і Господь являтиме себе. «Ісус каже до неї: Чи тобі не казав Я, що як будеш ти вірувати, славу Божу побачиш?» (від Івана 11:40). Щоб відчутти Божу славу, потрібна віра.

Доброта Божа проявилась у творінні. Бог сказав, що створив землю та все, що на ній, і назвав її добром. Якщо Бог називає щось добром, то це неодмінно добре! Бог бажає, щоб ми насолоджувалися Його добротою. Ми повинні скуштувати або пізнати трохи раю на землі. «Скуштуйте й побачте, який добрий Господь, блаженна людина, що надію на Нього кладе! Бійтеся Господа, всі святії Його, бо ті, що бояться Його, недостатку не мають!» (Псалом 34:8-9).

Все добро вийшло з Бога. У нашому Отці Богові ми маємо все, що нам потрібно. Він сповнений співчуття, ніжності, милосердя, сили та забезпечення, але стає краще. Ми можемо відчутти на собі всю Його доброту. Бог так бажав, щоб ми прийняли Його доброту, що послав Свого Сина померти на хресті, щоб ми могли це зробити. Тепер це хороший Бог. Адам був створений людиною. Бог є чоловіком, але має всі гарні якості жінки. Єва була створена з кістки Адама. Всі її добрі якості вийшли з чоловіка, так само як і чоловік був створений з Бога. Всі добрі риси людини походять від нашого Творця.

Аспекти слави Божої є в рисах і характеристиках чоловіка й жінки, починаючи від сили та закінчуючи ніжністю. Слава Божа така ж велика, як і Сам Бог.

Мойсей бачив дива від руки Божої та пізнав славу, в якій проявлялася чудотворна сила Бога. Давайте почнемо оцінку того, що зробив Мойсей, щоб пізнати славу.

I. СЛАВА — ЦЕ ДОБРО

Мойсей усвідомив, наскільки важливою й дорогоцінною була присутність Бога з ним. Щоб розпізнати й визнати це, потрібна була смиренність. Він виріс в будинку фараона, який вважав себе богом. Мойсей зростав у мудрості, істині та смиренності до такої міри, що Бог міг використати його. Коли Бог показав Мойсеєві Свою доброту, Божа присутність була настільки сильною, що слава Божа випромінювалася з обличчя Мойсея. Він довірився Богу та зробив кроки послуху.

Мойсей став найскромнішою людиною на землі свого часу, і він був найбільше використаний Богом з усіх людей свого часу. Зауважте, що Мойсей став смиренным з часом і завдяки досвіду. Він не був досконалим, але присутність Бога цінував більше, ніж саме життя. Він не бажав вести євреїв до Землі Обітованої без Господа, який би йшов із ним. Він міг би вирушити до Землі Обітованої на чолі понад двох мільйонів людей, але бажав мати з собою Бога, а не просто вести за собою два мільйони людей. Це мудрість й смирення.

У книзі «Вихід» Мойсей звернувся до Творця з дивовижним проханням, і відповідь Бога є просвітницькою та фундаментальною для доброго життя християнина. «А він відказав: Покажи мені славу Свою!» (Вихід 33:18). Що це було за питання? Мойсей лише попросив Бога побачити Його дії. У чому полягає різниця? **Шляхи людини — це її** методи, манери, вчинки, а також спосіб життя та діяльності. Мойсей просив побачити

славу після того, як пізнав силу Божу проти Фараона, написання Десяти Заповідей на камені, після того, як він побачив палаючий кущ, що розмовляє, після того, як розступилося Червоне море, і після того, як він став свідком вогню вночі та хмари вдень у пустелі.

Більшість людей сказали б: «Гаразд, Боже, я послухався Тебе й терпів цих скаржників. Я хочу новий особняк, спортивну машину та Ролекс», але Мойсей був скромною, мудрою людиною й поставив правильне запитання. Щоб пізнати Божу доброту, нам потрібно шукати Його й ставити Богові правильні запитання. «Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, а все це вам додасться» (від Матвія 6:33). Це і є головний ключ до процвітання.

Ви думаєте, що Бог казав: «Хлопче, Я дав тобі свободу, твій ціпок перетворився на змію, море розкололося, а ти просиш побачити Мою славу? Ти невдячний малий негідник». Зовсім ні. Бог був задоволений тим, що Мойсей хотів пізнати Його більше й поклонятися Йому, прохаючи побачити Його славу. *Слава* означає 'пишність, велич, яскравий, багатство, важкий, відкривати, розширювати або збільшувати'. Вона збігається з ясністю, і саме тому ми отримуємо настанову й спрямування від Святого Духа, коли ми шукаємо Його. У дослівному перекладі Янга словосполучення «твоя честь» використовується щодо *слави*. У перекладі Моффата використовується словосполучення 'Твоя величність', тоді як Тора говорить 'Твоя присутність' замість слави.

Коли Мойсей просив Бога показати йому Свою славу, Бог показав Мойсею Свою доброту; отже, слава Божа — це Божа доброта. «А він відказав: Покажи мені славу Свою! І Він промовив: Я переведу все добро Своє перед тобою, і покличу Господнім Ім'ям перед тобою. І Я помилую, до кого милостивий, і змилюся, до кого милосердний» (Вихід

33:18-19). Добро, що проходить перед людиною, містить в собі милість та співчуття. Божа доброта має дивовижну ширину та глибину, включаючи зцілення, помазання, забезпечення, виправлення й захист. Якщо це щось добре, то це від Божої доброти. Це не складно. Якщо це щось добре, то це Бог. Якщо це щось погане, то це плоть або Сатана. Віра, любов і святість необхідні для того, щоб пізнати всю повноту Божої доброти. Щоб пізнати досконалу волю та доброту Бога, ми повинні виконувати досконалу волю Бога. Мойсей бажав побачити славу. Щоб поставити Богові це запитання, потрібна віра, але також любов і смиренність. Мойсей не просив влади чи грошей.

Немає нічого поганого в Богові чи про Бога, Його присутність чи Його славу. Бог добрий і творить тільки добро. Люди кажуть: «Бог забрав мою дитину», але це брехня. Ворог приходять красти, вбивати й знищувати. Уявіть, що тримаєте парасольку для когось. Якщо вони вирішать покинути накриття, то намокнуть. Багато разів люди відходили від місця, до якого їх покликав Бог, і це давало ворогові доступ. У деяких ситуаціях Бог підіймав Свою руку захисту через їхній бунт і бажання, щоб їм дали спокій. Вони хотіли зробити це по-своєму. Бог не змушує. Він добрий, терплячий і милосердний. Питання, яке слід задати, полягає в наступному: Чому Бог не зміг захистити їх у цій ситуації? Я потрапив у серйозну аварію під час перегонів на максимальне прискорення, і мене довелося доставити літаком в лікарню. Це сталося через мою непокору, а не тому, що Бог не любив мене чи не хотів захистити мене від шкоди. Я знав у своєму серці, що не повинен був брати участь у перегонах того дня, але проігнорував провід Святого Духа, тому що хотів брати участь у перегонах. Я бунтував.

Божа доброта спонукає людей до покаяння. Коли люди побачать, який Бог добрий, їх потягне до Нього. Якщо ви хочете більшу церкву, більше сили, що діє у вашому житті, і більше прихильності, тоді більше шануйте Бога, і ви будете зростати. Віддайте Богові

належне і подякуйте Йому за те, що Він провів вас через фізичні, фінансові та юридичні випробування. Він вірний зробити це знову, навіть якщо ми пропустили це на якійсь ділянці. Покайтеся і рухайтесь вперед у Христі й ніколи не озирайтесь назад. Сатана хоче змусити людей повірити, що Бог злий, що він зруйнував їхній дім через стихійне лихо чи забрав їхню дитину в нещасному випадку. Це все брехня від Сатани, який є ошуканцем.

Божа доброта провела нас через те, що ми самі накликали на себе через гордість, гріх або просто не будучи керованими Духом. Однією з цілей цієї книги є допомогти людям жити в перемозі, використовуючи Слово як свого керівництва.

II. ЧЕСТЬ БОЖА

Щоб відчутти Божу доброту, ми повинні віддати Йому всю славу і честь, що належна Йому. Бог пішов з Мойсеєм через святобливість, яку Мойсей продемонстрував перед Богом, і як результат прохання з вірою. Він піде з нами, коли ми будемо виявляти святобливість і віддавати Йому славу.

У Біблії є два основних слова, які перекладаються як «шанувати». Одне з них — *кав-бад*, що означає 'просувати або робити дуже великим'. У 1-й Самуїла 15:30 Саул визнав, що згрішив проти Господа. Він просив, щоб його підвищили й шанували перед своїм народом, як у *Кав-баді*, хоча Бог видаляв його. Це оманлива брехня, сповнена гордості, яка завадила йому відчутти славу. Звеличуйте Бога, і Він підвищить вас, зробить вас дуже великими і багатими.

Саул настільки сповнився гордості, яка є природою Сатани, що Бог пошкодував, що поставив Саула царем. Самуїл і Саул були благословенні та вшановані Богом, але Саул збунтувався і втратив все це. Бог послав Самуїла до Саула, щоб виправити його. Саул не бажав прийняти виправлення, хоча Бог намагався помилувати його.

Саул був непокірним, сповненим гордості й брехливим. Він робив усе по-своєму, а не по-Божому. Бунтарство — це серйозно. «Бо непокірливість як гріх ворожбитства, а свавільство як провина та служба бовванам. Через те, що ти відкинув Господні слова, то Він відкинув тебе, щоб не був ти царем» (1 Самуїла 15:23).

Бунт не тільки відкриває двері для нападу ворога, але й ставить людину в ситуацію опору Божого. «А тепер слово Господнє: Не буде в Мене такого, бо Я шаную тих, хто шанує Мене, а ті, хто зневажає Мене, будуть зневажені!» (1 Самуїла 2:30).

На відміну від нього, Ісус Навин служив Мойсею з честю. В результаті, Бог наказав Мойсею благословити Ісуса Навина, поклавши на нього частину своєї честі (Числа 27:20). Слово *честь* тут — *Кевд-годе*, що означає «краса, досконалість, велич або авторитет». Яке дивовижне благословення для Бога, що Він зростив вас і вшанував. Ісус Навин був вшанований, возведений, помазаний і наділений владою Мойсеем під наставництвом Бога. Це дивовижний приклад пізнання Божої доброти.

Славу можна перекласти як 'пишність, велич, багатство, вагомий, відкрити, розширювати або збільшувати'. У Виході 33:18 слава перекладається як 'честь' у дослівному перекладі Янга, 'величність' у перекладі Моффата та 'присутність' у перекладі ТОРИ. Божа відповідь на прохання Мойсея є дивовижною, особливо якщо ми вважаємо, що маємо право на благословення Авраама. «Цим єдиним Благословенням Бог обдарував сім'ю людини всім необхідним, щоб вони стали такими, якими Він їх створив, і робили все, що Він для них передбачив» (Коупленд 27).

Бог відкрив Себе Мойсею і показав йому Свою Славу, явивши Свою доброту. Що доброта Божа робить для людей? Ми знаємо, що воно спонукає людей до покаяння згідно з Римлян 2:4. Це, своєю чергою, приносить Богові славу, коли люди вирішують зробити Ісуса своїм Господом і Спасителем.

Ставати більш побожним означає, що ви починаєте краще усвідомлювати речі, які є значущими або цінними для Бога. Багато хто відвідує церкву як кіно або концерт для розваги, без справжньої святобливості чи поклоніння. Вони не хочуть, щоб їхня плоть змінювалася, навіть не хочуть брати на себе зобов'язання служити. Вони можуть відчувати Божу доброту з природної точки зору, але справжнє пізнання доброти є духовним.

Презирство або легка пошана до чогось може бути просто невизнанням цінності чого-небудь. У дитинстві я залишив свій велосипед за нашою машиною на під'їзній дорозі. Батьки наказали мені не залишати його позаду нашої машини, але в цей час починався сусідський матч з кикболу, і мені захотілося пограти. Мій велосипед був залишений там на ніч, а вранці я прокинувся з виправленням. Він опинився під колесами, коли мій батько здавав назад, щоб поїхати на роботу. Я не цінував свій велосипед і настанови батьків, і в результаті отримав виправлення. Бог виправляє тих, кого любить, і так само чинять добрі природні та духовні батьки. Минули місяці, перш ніж я отримав новий велосипед. В результаті я став краще дбати про новий велосипед.

Навчіть своїх дітей поважати й шанувати людей і речі, якими Бог їх благословив, і це буде впливати на них протягом усього їхнього життя. Коли ви вчите їх казати «пані» або «пане», це, по суті, означає, що ви вчите їх шанобливо ставитись до Божих речей. Фарисеї не шанували та не визнавали Ісуса, але називали Його «цим хлопцем» в Івана 9:29. Навіть якщо вони не знали Його, вони повинні були ставитися до Нього з повагою. Таке ставлення було результатом багаторічної гордості та безчесних вчинків. Наша культура деградувала до подібних аспектів безчестя через гордість і бунтарство 1960-х років. Ця зневага до Ісуса вказувала на глибинну проблему, яка заважала їм бачити та пізнавати славу. Те, як люди ставляться до інших, демонструє рівень їхньої поваги. Ісус

був відторгнутий у своєму рідному місті в Марка 6:1-6 з подібним духом і ставленням. Як наслідок, Він не зміг здійснити жодної великої справи в Назареті. Відсутність честі завадить тобі пізнати Божу доброту. Чим більше ви шануєте людей і речі Божі, тим більше Він дає про Себе знати.

Наприклад, час приношення — це час, коли ви з честю підносите свій дар Богові. «Шануй Господа із маєтку свого, і з початку всіх плодів своїх, і будуть комори твої переповнені ситістю, а чавила твої будуть переливатись вином молодим!» (Приповісті 3:9-10).

Сини Іллі поставилися до приношення з презирством у 2-му розділі 1-го Самуїла. В результаті відсутності виправлення і слабкого лідерства Іллі, він був усунутий зі свого місця лідера в Царстві Божому. Ананія і Сапфіра померли внаслідок того, що збрехали про свою пожертву. Вони хотіли прославитися і збрехали про своє насіння в Діях, розділ 5. Вони намагалися скористатися проявом Бога для власної користі. Багато відроджень зупиняються через гординю. Люди бажали, щоб їх бачили, а не щоб слава проявлялася в житті людей.

Якщо ми хочемо, щоб наш ворог став недієвим у нашому житті, ми повинні усунути те, що стримує силу Божу. Це означає, що ми повинні вбити гордість, непокірність і суперечки в нашому житті. Якщо ви хочете перейти на наступний рівень, розіпніть свою плоть і робіть так, як велить Бог. Щасливо поховайте свою плоть, і тоді ви побачите славу.

Деякі люди ставляться до жертв як до страхових грошей. Вони думають, що це все одно, що відкупитися від місцевої силової мафії. Якщо ви не сплачуєте страхові внески, вони гарантують, що з вами трапиться щось погане. Бог лише хоче, щоб насіння було посіяне з охочим серцем. Не робіть жертвування, якщо не маєте

охочого, радісного серця. Пожертва з неохочим серцем не прославляють Бога, тому в результаті не буде ніякої віри. Вона не буде благословенною, але, що важливіше, Бог не прийме її як жертву. Було б розумніше залишити її у себе, поки не наведете лад зі своїм серцем. Будьте натхненні, коли ви сієте. Творець усіх небес і землі прийме від нас жертву, якщо ми зробимо її з радістю і вірою. Бог благословляє тих, хто проявляє честь і пошану до Нього. «Заплата покори і страху Господнього, це багатство, і слава, й життя» (Приповісті 22:4).

У Малахії люди давали Богу жертви, які не давали б вождям свого народу. Це були кульгаві, осквернені тварини, яких навіть на ринку не продали б за розумною ціною. Це ганьба для Бога, яка походить від відсутності святобливості. Біблія Послання дає ґрунтовний погляд на жертвування, яке не є побожним.

«Ви кажете: „Ні, це не так! Чим ми тебе зневажаємо?“ „Вашим нікчемним, недбалим, нечистим поклонінням“. „Ви питаєте: «Що ти маєш на увазі під 'нечистим'? Що в цьому нечистого?» Коли ви говорите: «Вітвар Божий більше не важливий, поклоніння Богу більше не є пріоритетом», — це осквернення. А коли ви приносите в жертву нікчемних тварин для поклоніння, тварин, яких ви намагаєтеся позбутися — сліпих, хворих, калік — хіба це не є нечистим? Спробуйте зробити таку витівку зі своїм банкіром або сенатором — як далеко, на вашу думку, це вас заведе?», — питає вас Господь Саваот. „Станьте на коліна та молитесь, щоб Я був милостивий до вас. Священники втягнули всіх у неприємності. З такою поведінкою ви думаєте, що я зверну на вас увагу?“, — питає вас Господь Саваот. „Чому б одному з вас просто не зачинити двері храму й не замкнути їх? Тоді ніхто з вас не зможе влізти й грати в релігію з цим безглуздом, пустопорожнім поклонінням. Я незадоволений. Господь Саваот незадоволений. І я не хочу більше цього так званого поклоніння!“» (Малахії 1:6-10, MSG).

Багато людей ходять до церкви лише для того, щоб поставити галочку, так би мовити. Таким чином, вони можуть сказати, що не відмовлялися від спільних зібрань з іншими віруючими. Але християни повинні відвідувати церкву з вірою і святобливістю перед Богом. Ви та ваша церква повинні регулярно пізнавати чудеса. Дива — це для церковних епох, в яких ми живемо. Як християни, ми повинні жити іншим життям, ніж ті,

хто поза церквою. Бог бажає, щоб Дух Божий проявлявся в нашому житті. «А тих, хто вірує, супроводити будуть ознаки такі: у Ім'я Моє демонів будуть вигонити, говоритимуть мовами новими, братимуть змії; а коли смертодійне що вип'ють, не буде їм шкодити; кластимуть руки на хворих, і добре їм буде!» (від Марка 16:17-18).

У наступних розділах ми розглянемо благословення Божої слави, поглиблено проаналізувавши Слово у зв'язку з процвітанням, зціленням і спокутою, які є складовими добра. Буде зроблено акцент на Божому плані та забезпеченні як частині Його доброти, а також на додаткових перевагах для християн, які є завдяки даній нам владі.

Причина, по якій ми можемо очікувати побачити Божу доброту, — це результат Божої любові та сили Крові. Без Хреста ми не могли б розраховувати на те, що отримаємо Божу доброту і пізнаємо Божу славу. Ми можемо з упевненістю очікувати або мати надію на те, що зможемо пізнати славу завдяки тому, що Ісус зробив для нас. Вірою ми можемо потрапити прямо до престолу й у Святе Святих.

Господь ніколи не змінюється, тому це все ще Божа воля — зцілювати, воскрешати з мертвих, демонструвати чудесне примноження риби та хліба, мати тисячі спасених за одне служіння. «У перекладі з івриту фраза *бути плідним і розмножуватися* означає 'збільшуватися і мати достаток у всьому'. *Поповнювати* означає «наповнювати, постійно поновлювати, постачати та зберігати повним». Коли Бог промовив ці слова, Він наділив людство силою збільшувати й вдосконалюватись у всьому доброму. «Він наділив їх силою наповнити землю цим добром» (Коупленд 52).

Багато людей не відчують цього, тому що ними керує годинник, а не Дух згідно Римлян 8:14. Вони дивляться, як хвилинна стрілка відраховує час до очікуваного закриття. Ми не пізнаємо прояву слави, якщо наша увага і серце будуть спрямовані лише на те, щоб піти зі служіння. Бог дивиться в серце. Він знає справжність твого серця, тож ти можеш

зізнатися в цьому. У 8 розділі Неемії Слово читалося 5 або 6 годин. Павло читав Слово з книги Дій, розділ 20, протягом тривалого часу, зміцнюючи віру людей у Слово. Він служив так довго, що юнак на ім'я Євтих заснув глибоким сном і впав з третього поверху та помер. Замість того, щоб прийняти невірні слова глядачів про те, що Євтих помер, Павло спустився вниз, впав на нього та обійняв його. Поки Павло з вірою обіймав Євтиха, очікуючи побачити Божу доброту, до юнака повернулося життя. Це слава Божа! Звідки в Павла виникла ідея обійняти його? Він бачив це від Отця у своєму дусі, так само як і Ісус, коли Він сказав: «Я можу робити тільки те, що бачу та чую від Отця». Що, якби Павло боявся, що хлопчик помре під час його церковного служіння, замість того, щоб жити в святобливості перед силою й добротою Божою?

Коли Біблія використовує термін *страх* у багатьох віршах, це посередній переклад. «Справді, спасіння Його близьке тим, хто боїться Його, щоб слава Його була в нашій землі» (Псалом 85:9). Слово *страх* у перекладі Біблії короля Джеймса — це не те, що ми розуміємо під словом 'страх' в англійській мові 21го століття. У багатьох випадках кращим перекладом було б «святобливість». У своїй Біблії я написав 'святобливість' або 'трепет' поруч зі словом 'страх', щоб допомогти мені розпізнати, що Слово виражає в цьому вірші. Ми маємо право та повноваження сміливо входити до тронного залу. Коли згорнуть небеса, ті, хто відрікся від Христа, розбіжаться в страху перед неймовірною Божою силою, а ті, хто отримав спасіння, зрадіють, побачивши свого Отця.

Шанування демонструє високий ступінь поваги та прихильності. Це означає 'бути схвильованим, завзятим щодо гідності, першості та святості Божого характеру'. Слово *преподобний* походить від слова *святобливість*. У книзі «Псалми» ми бачимо, що *преподобний* — це ще одне ім'я Ісуса. «Послав Він Своєму народові визволення, заповіта Свого поставив навіки, святе та преподобне Його Ймення!» (Псалом 111:9, KJV). Як

наслідок, я не люблю, коли мене називають преподобним Канадеєм. Це ім'я Ісуса, а я Його брат. Я вважаю за краще, щоб мене називали «братом», відповідно Євреїв 2:11.

Жити в гріху — значить заперечувати Спокуту. Це заважає вам пізнати славу. «Якщо ми були Спокутувані, то панування Сатани було зруйноване, і ми вільні. Було не тільки здійснено досконале Спокутування, але й створено умови для досконалого відпочинку» (Кенйон 35).

Багато людей кажуть, що не могли втриматися від гріха, коли грішили. Це брехня. «Але в цьому всьому ми перемагаємо Тим, Хто нас полюбив» (до Римлян 8:37). Слово *завойовник* походить від грецького слова *hypernikao* (ху-пер-нік-а-о). Це слово означає 'надпереможний, як той, хто перемагає великою перемогою'. Корпорація Nike® отримала свою назву від грецького слова *nikao*. Це більше, ніж просто взуття! *Hypernikao* — це те, ким ми з вами створені бути, коли ми ходимо в Божій доброті з владою. Ти можеш перемогти й змусити сатану пошкодувати про свої напади. «У розумінні Отця ми є надлюдьми. Ми завойовники; ми переможці» (Кенйон 28). Людина потребує оновлення розуму та сприйняття нападів так, як Бог сприймає напади Сатани, який є найбільшим невдахою всіх часів і народів. Ми — абсолютні переможці.

«Чого то племена бунтують, а народи задумують марне? Земні царі повстають, і князі нараджуються разом на Господа та на Його Помазанця: Позриваймо ми їхні кайдани, і поскидаймо із себе їхні пута! Але Той, Хто на небесах пробуває посміється, Владика їх висміє!» (Псалом 2:1-4).

Мені подобається, як пояснює це брат Кіт Мур. Він каже: «Якщо щось знаходиться з тобою на бойовому рингу, то ти можеш бити його хлистом». Боксери легкої ваги не змагаються з важковаговиками. Якби ви не змогли подолати бажання чи перемогти в битві, ви б не опинилися в бою. Бог не допускає, щоб ми потрапляли в ситуації з ворогом,

з яких немає виходу або шляху для подолання. Наш Бог завжди дасть вихід до перемоги, але для цього потрібна віра, втілена в дію.

III. ВІРА — ЦЕ

Віра — це вибір щодо того, у що або в кого ви вирішили вірити. Багато людей вірять у лікарів, але ні лікарі, ні клініки не здатні вирішити кожну фізичну проблему, яку ворог може використати для нападу на організм. Інші вірять у свою нову машину, але вона знецінюється та врешті-решт ламається. Ви можете вірити майже в усе, але тільки віра в Бога призведе до вічного успіху.

Віра — це те, чому або кому ви довіряєте. Віра або довіра до Бога — це перемога, яка долає світ! Єдина вічна людина або річ, яка ніколи не підведе, не покине та не залишить вас — це Бог. Якщо ви скажете й відчуваєте страх, значить, ви не вірите. Радість і вчинки слухняності є ознаками віри. Ви можете імітувати віру та проявляти емоції, але Бог знає правду. Авраам і Мойсей були людьми великої віри, що підтверджується їхніми діями та результатами. Ми розглянемо імітацію віри далі в п'ятій главі, яка називається «Справжня віра або лицемірна віра».

Віра не є загальною сукупністю вірувань. Люди запитують: «Якої ти віри?» Це дійсно мало спільного з реальною вірою. Віра — це коли людина покійно, точно та негайно довіряє Богові, згідно з його настановами. Для цього вам доведеться подолати свою плоть. Розчарування — це показник слабкої або відсутності віри в певну сферу. Якщо ви відчуваєте розчарування, почніть хвалити Господа й дякувати Йому. Проводьте час, прославляючи Господа, і ви подолаєте все, що завгодно, з радістю та вдячністю.

Коли люди запитують: «Яка ваша віра?», вони просто ставлять це питання, щоб дізнатися про конфесію вашої церкви. Біблійна віра — це не група чи конфесія. Цей

менший опис і термінологія віри є задумом ворога, щоб зменшити те, що Бог встановив для подолання світу.

Віра — це підстава. Слово *обґрунтований* походить від слова *обґрунтування* та означає встановлювати за допомогою фактів або доказів. Це не теорія чи ідея, вона піддається перевірці й заснована на встановленій певності. Вона є обґрунтованою, перевіреною або правильною. «А віра то підстава сподіваного, доказ небаченого» (до Євреїв 11:1). Слово, що перекладається як підстава, походить від грецького слова *hupostasis*, яке в Конкордансі Стронґа має номер 5287. Це означає 'розміщення або встановлення під, субконструкцію або фундамент'. Це те саме слово, яке використовується у 2 Коринтян 9:4, 2 Коринтян 11:17 та Євреїв 3:14 як 'впевнений' або 'впевненість'. Слово підстава можна перекласти як основа, що означає будувати, підтримувати, довіряти, залежати або спиратися на. Ной Вебстер описує речовину як матерію з однорідними властивостями. Це щось справжнє, що має міцну основу в дійсності або істині. Віра в Бога, Слово Істини та Дух Істини не підведе вас. Це міцний фундамент.

Віра — це щось у вашому житті, здійснення чого ви очікуєте. «Віра — це розуміння нереальності надії та перенесення її в простір реальності» (Хейґін 23). Багато «віруючих» людей є фальшивими та вводять людей в оману, переконуючи їх у тому, що вони не мають проблем. Не прикидайтеся та не поведітьесь так, ніби вас ніколи не охоплювали відіння про те, що ви покидаєте роботу й зазнаєте невдачі. То є гордість, і ви обманюєте самі себе. Справжня віра стоїть посеред навали, довіряючи Богові, що Він врятує вас. Навіть якщо ми зазнаємо невдачі, слухаємо неправильні речі та падаємо на дно, якщо ми благаємо про милосердя, Бог врятує нас.

Яків застерігає нас бути слухачами Слова, а не його виконавцями. Бути поруч з людьми з великою вірою не означає, що ви живете вірою. Віра має підставу, яка є непорушною, нерухомою та справжньою. Відвідування церкви «віри» не означає, що ви живете вірою. Якщо ми не віримо, то втрачаємо перемоги, які могли б прославити Бога та розширити церкву.

Ми можемо подумати про Євреїв 11:1 таким чином: «Віра ж є підставою або основою всього того, на що ми маємо впевнене сподівання, що сказане або об'явлене від Бога станеться та стане явним, пізнаним, прийнятим і побаченим». Це ґрунтується на тому, що було зроблено на Хресті. Це дає нам законне право бути впевненими в тому, що те, що купив і за що заплатив Ісус, станеться, якщо ми продовжуватимемо вірити та діяти за Словом Божим. Не тільки впевнені, що це може статися або станеться з іншими, але й впевнені, що це станеться з нами. Залишайтеся у вірі, поки не проявиться перемога. Ми повинні бути готові наполегливо працювати протягом тривалого часу, навіть якщо це не станеться швидко. Наша віра триває доти, доки ми наполегливі. «А роблячи добре, не знуджуймося, бо часу свого пожнемо, коли не ослабнемо. Тож тому, поки маємо час, усім робімо добро, а найбільш одновірним!» (до Галатів 6:9-10). Не полишайте це! Багато людей садять своє насіння й полишають його до збору врожаю. Благодіяння пов'язане зі служінням і сіянням. Підкріплюйте свою віру в Слово ділом, поки не пожнете. Збір врожаю не є автоматичним. Для цього потрібно діяти або втілювати віру.

Існує віра, яка є демонічною. Люди вірять в Бога, але не шукають Його та не діють згідно з Його Словом. Натомість вони довіряють тому, що каже Сатана, і діють за його планом, а не за праведним Божим планом.

Ми перебуваємо у вірі, коли просимо, віримо й радісно сповнюємося миром. Коли Дух Святий проявляється, панує атмосфера миру та радості. Павло перебував у в'язниці

суворого режиму й радів. «Радійте в Господі завжди, і знову кажу: радійте!» (до Филип'ян 4:4). Він сказав радіти 19 разів під час тюремного ув'язнення. Ви можете обирати, про що думати. Його Слово — це мудрий вибір. Його хвала повинна постійно звучати в наших устах, коли ми міркуємо над Його Словом.

Віра минулого, теперішнього та майбутнього

Віра стосується минулого, теперішнього та майбутнього. Віра охоплює і час, і світло. Йдеться про невидимі речі, які є об'явленням або світлом. Час охоплює минуле, теперішнє та майбутнє. Справжня віра говорить та діє на підставі впевненості в слухняності.

Завдяки тому, що було зроблено майже дві тисячі років тому на Хресті, ми сьогодні віримо, що Ісус спокутував наші гріхи та заплатив за них. В результаті того, що Ісус заплатив, ми маємо право пізнати благословення Авраама, що діють у нашому житті. Наша віра ґрунтується на тому, що Ісус зробив на Хресті, даруючи людству можливість отримати порятунок від гріха.

Погляд на минуле як на «старі добрі часи» — це ознака сумніву. На нього не чекає гарне майбутнє. Зосередженість на минулому вплине на майбутнє. Це дуже сильно вплинуло на дружину Лота. «А жінка його, Лотова, озирнулася позад нього, і стала стовпом соляним!» (Буття 19:26). Це не той шлях, яким ми хочемо стати сіллю землі. Вона озиралася на гріх і прагнула до способу життя, зумовленого жагою плоті. Вона віддала перевагу гріху, а не праведному життю у вірі, як дитя Боже. Не те щоб вона буденно озирнулася через плече. Це було жагуче бажання повернутися до гріховного, вульгарного способу життя Содому й Гоморри. Погляд назад може перетворити мить у вашому житті на решту життя. Це стало кінцем її життя. Озираючись назад, ми не зможемо рухатися вперед. «Браття, я себе не вважаю, що я досягнув. Та тільки,

забуваючи те, що позаду, і спішаючи до того, що попереду, я женусь до мети за нагородою високого поклику Божого в Христі Ісусі» (до Филип'ян 3:13-14). Ми не ті, хто озирається назад, а тріумфальні переможці.

Наші імена записані в Книзі життя Агнця на віки вічні. Зараз ми сидимо разом із Христом. Це підстава, фундамент або основа того, в що ми віримо як християни. Ми нині викуплені від прокляття закону. Коли ми прийняли Ісуса як нашого Господа та Спасителя, наші імена були записані в Книзі життя Агнця. Як наслідок, сьогодні ми можемо насолоджуватися всіма благами як діти Божі. Ми маємо права та блага заповіді не через те, що ми зробили, а через те, що було зроблено на Хресті. Ми повинні отримувати блага через віру.

Ті, хто по-справжньому вірить, мають надію або впевнене очікування, що майбутня подія відбудеться. У сучасній мові *надія* — це бажання або мрійне жадання, яке не має нічого спільного з Божою надією. У сучасному розумінні надії не існує очікування. Біблійна надія ґрунтується не на везінні, а на очікуванні того, що Слово Боже є істинним і діє в нашому житті, щоб ми процвітали в усьому доброму. Надія є продуктом віри. Той, хто перебуває в надії, переконаний у чомусь і щиро очікує, що це станеться. Надія є футуристичною або спрямованою вперед і очікуваною. *Надія* в перекладі з грецької означає впевнене очікування, яке є майбутнім.

ГЛАВА ТРЕТЯ: ВІНАГОРОДИ ЗА ВІРУ

Більшість християн правильно вважають, що результатом їхнього спасіння є нагорода або перевага вічного життя на небесах. «Радійте та веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах! Бо так гнали й пророків, що були перед вами» (від Матвія 5:12). Значна частина церкви бореться з ідеєю про отримання винагороди від Бога в цьому житті. Однак Бог бажає благословити нас і дарувати нам процвітання в цьому житті. «Ісус відказав: Поправді кажу вам: Немає такого, щоб дім полишив, чи братів, чи сестер, або матір, чи батька, або діти, чи поля ради Мене та ради Євангелії, і не одержав би в сто раз більше тепер, цього часу, серед переслідувань, домів, і братів, і сестер, і матерів, і дітей, і піль, а в віці наступному вічне життя» (від Марка 10:29-30). Щоб догодити Богові й отримувати всі Його блага, ми повинні жити вірою. Його блага — це форма винагороди.

Розвивати розуміння богоугодної біблійної віри не тільки розумно, але й необхідно для того, щоб жити життям у вірі. Життя у вірі таке ж велике, як і наш всемогутній Бог, бо Він є Богом віри. Усе, що Він робить і говорить, — у вірі та по вірі.

Нас застерігають, щоб ми не відкладали віру заради чогось іншого. Багато хто відклав віру заради благодаті. Вони не цінували віру, яка має велику нагороду. Вірне служіння Богу приносить свої плоди. Слово не говорить, що благодать має велику нагороду, але віра має велику нагороду. Ви будете насолоджуватися дарами благодаті лише тоді, коли приймете їх по вірі. Благодать — це дар Божий. Це протилежність чомусь заборгованому або чомусь, що ви вважали, що маєте право отримати. Благодать з'явилася перед вірою; отже, ми не мали б віри без благодаті. Нам потрібно знати, що дала нам благодать, але ми повинні приймати та пізнавати її по вірі. Благодать і віра йдуть пліч-о-пліч. Божа благодать не приймає за вас і не протистоїть Сатані за вас. Якщо ви видалите віру, ви не матимете доступу до благодаті. Ми врятовані благодаттю через віру.

«Бо обітницю Авраамові чи його насінню, що бути йому спадкоємцем світу, дано не Законом, але праведністю віри. Бо коли спадкоємці ті, хто з Закону, то спорожніла віра й знівечилась обітниця. Бо Закон чинить гнів; де ж немає Закону, немає й переступу. Через це з віри, щоб було з милости, щоб обітниця певна була всім нащадкам, не тільки тому, хто з Закону, але й тому, хто з віри Авраама, що отець усім нам» (до Римлян 4:13-16).

Віра є єдиною належною відповіддю на благодать. Наша частина в рівнянні завіту — це віра, а Божя частина — це благодать. Благодать — це Божий дар, який містить всі Його блага й доброту. Це дає нам силу волі продовжувати, доки не досягнемо успіху. Ми повинні розуміти благодать, але це не повинно бути нашою головною метою. Бог зробить Свою справу. Ми повинні зосередитися на тому, щоб зробити свій внесок. Зосередження на Божій ролі та нездатність виконати свою призводить до того, що ми не можемо пізнати повноцінне життя й Божу доброту. Єдиний шлях до Божої благодаті — це віра. Наприклад, ви не можете отримати доступ до сейфа без коду. Код для доступу до благодаті — це віра. Віра є каталізатором, який активує Божу благодать. Якщо тримати віру й благодать розділеними, то буде відсутність влади.

Якщо ми не діємо в любові, ми не діємо у вірі, а це означає, що ми не можемо отримати більше Божої благодаті. Бог не є шанувальником людей, але Він шанує вчинки, зроблені у вірі, які є вчинками, зробленими в любові.

Багато християн, які ображають віру, не усвідомлюють, що відхиляють благословення. Для тих, хто живе вірою, є велика нагорода в цьому житті й у вічності. «А погани розлютилися, та гнів Твій прийшов, і час настав мертвих судити, і дати заплату рабам Твоїм, пророкам і святим, і тим, хто Ймення Твого боїться малим і великим, і знищити тих, хто нищить землю» (Об'явлення 11:18). Ісус дарує нам велику нагороду. Я закликаю вас залишатися у вірі, бо вона має великі вічні нагороди.

Апостол Павло зрозумів це і був готовий залишатися вірним до самої смерті. Він був людиною великої віри та знав, що буде проповідувати перед царем. Попри те, що в нього кидали камінням, його кусала гадюка, він пережив корабельну аварію та погрози смерті, він залишився у вірі. Він знав, що це життя — лише пара перед вічністю.

Багато людей відмовилися від віри в можливість побачити, отримати або зробити те, що Бог запланував для них у цьому житті, тому що вони не отримали бажаних результатів у штучному часі, який вони встановили самі. Якщо це ви, то ще не пізно повернутися до віри та продовжувати боротися, поки прояв не завершиться. Винагороди чекають на тих, хто наполегливо працює.

«Тож не відкидайте відваги своєї, бо має велику нагороду вона. Бо вам терпеливість потрібна, щоб Божу волю вчинити й прийняти обітницю. Бо ще мало, дуже мало, і Той, хто має прийти, прийде й баритись не буде! А праведний житиме вірою. І: Коли захитається він, то душа Моя його не вповає. Ми ж не з тих, хто хитається на загибель, але віруємо на спасіння душі» (до Євреїв 10:35-39).

Ми не повинні нехтувати, втрачати, відмовлятися, полишати або відкидати нашу довіру чи віру в Бога. Віра — це не знання, а впевненість у тому, що Бог може і зробить, і це має велику винагороду.

Зверніть увагу, що тут не сказано, що благодать має велику винагороду, але Писання стверджує, що віра має велику винагороду. Витривалість, щоб жити, вимагає благодаті по вірі. Ваша віра є такою ж стійкою, як і ваша витривалість. Ми виправдані або зроблені праведними вірою, а не ділами. Бог є вірним Богом, і Він ніколи не змінюється. «Дехто описує Слово Віри як рух, швидкоплинну примху — але це не так. Якби віра була рухом, то вона могла б прийти і піти» (Савель 2).

Знання віри — це не те саме, що жити у вірі. Бути поруч з гігантами віри не означає, що ви живете у вірі. Те, що ваші батьки, бабусі й дідусі — глибоко віруючі люди, ще не означає, що ви живете у вірі. Кожен віруючий повинен розвивати й плекати спосіб

життя у вірі та жити нею для себе шляхом відповідних дій. Я виріс у центральному Іллінойсі, у фермерському регіоні, де щовесни поля потрібно було обробляти, якщо фермери хотіли отримати гарний врожай. Для вирощування потрібна праця, але без неї віддача від інвестицій у насіння була б мінімальною. Чи підкріплюєте ви віру дією, чи ви просто спостерігач? Не відповідайте на це питання нерозсудливо. Будьте правдиві та відповідайте за себе. Потрібна віра, щоб сіяти велике, так само як і пожинати велике. Фермерам доводиться важко працювати під час посівної, а в багатьох випадках ще важче під час жнив. У підлітковому віці я допомагав багатьом фермерам і власникам господарств пресувати сіно в тюки. Частина полів була засіяна люцерною для виставкових коней. Під час сезону тюкування першим кроком є зрізання сіна, щоб воно могло висохнути. Після того, як сіно скошено і покладено на землю, для його висихання може знадобитися три-чотири дні. Дуже важливо, щоб сіно було пресоване в тюки та прибране до початку дощів. В результаті ми починали роботу вранці, як тільки висихала роса, і працювали до пізньої ночі, перемішуючи тюки з поля до сараю. Щоб скласти тюки сіна на сінник, ми підіймали тюки над головою і складали їх у спекотному, запиленому сараї. Щоб заготувати сіно, знадобилося більше зусиль, ніж для того, щоб посадити люцерну.

Фермери в Іллінойсі вирощували кукурудзу та сою як основні культури. Восени комбайни освітлювали поля вночі, щоб зібрати врожай зерна. Урожай не лише задовольнив потребу фермера в доходах, але й вплинув на продовольче забезпечення світу. Наша віра в те, що ми пожинатимемо, повинна мати подібний вплив на світ, щоб будувати Царство Боже. Коли справа доходить до духовного сіяння і жнив, застосовується той самий принцип. Природне слідує за духовним. Ми повинні

використовувати нашу віру, щоб сіяти в добрий ґрунт, і залишатися у вірі, поки не пожнемо багатий урожай.

Віра мислить далекосяжно. Якщо ми перебуваємо у вірі, вона розширює нас. Ми повинні знати розмір або кількість нашого насіння, щоб розраховувати на великий урожай. Чи знаєте ви, скільки ви посіяли понад свою десятину минулого року? Порахуйте те, що ви посіяли, і зрозумійте, яка десятикратна віддача припадає на ваше насіння. Запитайте себе, чи дійсно ви очікуєте, що на ваші рахунки надійде така велика сума.

Бог доручив нам тримати перед очима видіння, яке Він нам дав. «А Господь відповів та й сказав: Напиши це видіння і поясни на таблицях, щоб читач його легко читав» (Авакума 2:2). Занотуйте видіння, яке Бог дав вам, щоб знати, в якому стані перебуває ваша паства. Ви повинні відстежувати своє насіння, будь-які ваші борги й те, що ви сподіваєтесь отримати. Чи достатньо у вас насіння на ділянці, щоб зібрати той урожай, який є у вашому списку прагнень? Можливо, вам доведеться сіяти на певній ділянці, наприклад, насіння для погашення боргу за будинок або насіння для покупки нового автомобіля.

Спротив і гріх перешкоджатимуть якості та кількості врожаю. Підкорення владі має вирішальне значення для того, щоб залишатися у вірі, яка впливає на наш урожай.

«Якщо будете ходити згідно з постановами Моїми, а заповідей Моїх будете додержувати й будете виконувати їх, то дам ваші дощі в їхній часі, і земля дасть свій урожай, а польове дерево дасть плід свій. І молочення досягне вам виноградобрання, а виноградобрання досягне сіяння, і ви будете їсти хліб свій досита, і будете сидіти безпечно в вашому Краї» (Левит 26:3-5).

Якщо ми намагаємося жити покорою, виконуючи Слово, тоді ми будемо в змозі пожинати плоди. Дотримання цієї заповіді приведе вас до процвітання. Деякі люди вважають, що якщо є бажання, то є і шлях. Їхні бажання і воля не обов'язково є волею

Отця, якщо вони не перемагають свою плоть. Істина полягає в тому, що якщо є провід від Святого Духа, то є і шлях, але ми повинні слухатися. Це не те, що шлях *може* бути, він абсолютно точно існує. Ви можете на це розраховувати.

Найцікавіше для мене те, що якщо ми будемо дотримуватися цих писань, то все одно будемо збирати врожай у наступному сезоні посіву насіння. Це створить життя, в якому в нас ніколи не настане сезон нестачі, ніколи нічого не закінчиться і не буде бракувати. Це одна з причин, чому ми повинні сіяти на різних ділянках. Наприклад, ми можемо захотіти посіяти кукурудзу та озиму пшеницю в один і той самий рік, щоб завжди мати сезон збору врожаю. Деякі люди перестали шукати свою віддачу, але вона все ще лежить на полі, готова до збирання. Якщо це ви, ще не пізно. Поверніться до віри та стійте з натхненням, поки ваші житниці не наповняться. Підніміть насіння, яке Бог посіяв у вашому серці багато років тому, і будуйте свою віру в тій сфері. «Як захочете ви та послухаетесь, то будете добра землі споживати. А коли ви відмовитесь й неслухняними будете, меч пожере вас, бо уста Господні сказали оце!» (Ісаї 1:19, 20).

Духовно, якщо ми сіємо там, куди нас направляє Бог, ми завжди будемо пожинати. Не сійте у своїй церкві. Наші пожертви повинні бути для Бога, де б Він не вказав нам сіяти. Він направить нас пожертвувати на нашу церкву, але ваша жертва повинна бути Богові, а не установі. Ваша десятина вже належить Богові, тому вона повинна йти туди, куди вкаже Бог. Якщо члени вашої церкви віддають Богові, вона буде процвітати й матиме більше, щоб віддати в Царство Боже. Не турбуйтеся про отримання коштів для функціонування та розширення вашої церкви чи служіння. Якщо ви зосереджені на тому, щоб доносити Слово в істині та будувати Царство, то Бог забезпечить вас необхідними коштами.

Боротьба за віру

Послання Юди було написано братом нашого Господа. Чи вважаєте ви, що власний брат Учителя мав би розуміння того, за що Господь вважав гідним боротися та продовжувати бій? Бувши молодшим за віком, я не мав розуміння віри. Я думав, що це просто набір вірувань у те, що Бог є Творцем і що Ісус помер за нас. Як наслідок, я не боровся за віру.

У мене є старший брат, який є блискучим науковцем у комп'ютерній галузі. Господь благословив його двома магістерськими ступенями в різних галузях комп'ютерних інформаційних систем. Він отримав багато можливостей досягти кар'єрних успіхів у діловому світі. З часом я спостерігав за ним, як він боровся за віру і мудро обирав Божі речі. Замість того, щоб працювати у великій компанії з розробки програмного забезпечення, він присвятив свою кар'єру поширенню Євангелія. Моя невістка має ступінь магістра з професійного письменства і має великі здібності в редагуванні та виданні книг. Замість того, щоб працювати у великому видавництві, вона прийняла мудре рішення допомагати видавати християнські книги, не отримуючи за це гонорарів. Обидва довели, що допомагають людям боротися за віру, підтримуючи служіння, щоб поширювати Євангеліє, яке перемагає злого, бунтівного бога цього світу. Наше спасіння ґрунтується не на ділах, а на спокуті від нашого вірного Господа; однак, наші вічні нагороди ґрунтуються на наших вірних ділах. «Ото, незабаром приходжу, і зо Мною заплата Моя, щоб кожному віддати згідно з ділами його» (Об'явлення 22:12). Ми повинні прагнути виконати своє покликання, віддаючи Богові славу, поки маємо час. Наша праведність не ґрунтується на тому, що ми робимо, але на цьому ґрунтується наша винагорода. Не існує рівного розподілу. Вона ґрунтується на нашій слухняності.

«І почув я голос із неба, що до мене казав: Напиши: Блаженні ті мертві, хто з цього часу вмирає в Господі! Так, каже Дух, вони від праць своїх заспокояться, бо їхні діла

йдуть за ними слідом» (Об'явлення 14:13). Справи, які ми робимо зараз по вірі та послуху, слідують за нами, як поїзд вагонів слідує за локомотивом. Оскільки ми вірно служимо, наша кількість вагонів потяга збільшуватиметься, і це буде свідчити про плоди нашої праці. Наші діла у вірі не приносять середніх плодів. *Середній* означає загальний, нормальний, звичайний, непоганий, пересічний або другосортний. Посередність не шанує Бога. Прагніть усунути посередність під час служіння у вашій церкві, коли навчаєте своїх дітей Божим принципам або ділитесь Божою добротою з іншими.

Відсутність честі може перешкоджати нашим благословенням і винагородам. «І сказав Господь до Мойсея та до Аарона: „За те, що ви не вірували в Мене, щоб явилася святість Моя на очах Ізраїлевих синів, ви не введете цієї громади до Краю, що Я дав їм“» (Числа 20:12, NIV). У Новій версії короля Якова говориться 'тому що ви не вірили' замість 'довіряли'. Чим більше віри ми маємо, тим більше ми можемо шанувати Бога. Чим більше ми шануємо Бога, тим більше Він шанує нас. У Числах Бог пов'язує гнів, вчинки та брак довіри з безчестям, коли Мойсей не точно виконав веління набрати воду зі скелі. Люди сьогодні тупцювали б на місці, гнівалися б на Бога та казали: «Я служив сорок років, жив у пустелі, боровся проти Фараона, і після однієї маленької помилки Ти відмовляєшся від мене». Бог нічого не тримає від нас, але Він вимагає від нас віри, честі, святості та послуху.

ГЛАВА ЧЕТВЕРТА: ВШАНУВАННЯ ПРИНОСИТЬ БЛАГОСЛОВЕННЯ

Дуже важливо переконатися, що ми не зганьбимо нашу пожертву. «Чого ж ви берете під ноги Мою жертву та Мою жертву хлібну, що Я заповів для скинії? І ти вшанував синів своїх більш, як Мене, щоб ви потовстіли від найкращих частин усякого Ізраїлевого дару перед лицем Моїм» (1 Самуїла 2:29, NIV). Божий план робить нас багатими, і це приносить Йому славу, але ми повинні робити все так, як Він воліє.

Люди багатіють природним чином, але часто це супроводжується скорботою та відсутністю миру, і Бог не прославляється. «Благословення Господнє воно збагачає, і смутку воно не приносить з собою» (Приповісті 10:22).

Найкраща торгова угода в історії

Найкраща торгова угода, яку коли-небудь пропонували людині, описана в Римлян. «Та не написано за нього одного, що залічено йому, а за нас, залічиться й нам, що віруємо в Того, Хто воскресив із мертвих Ісуса, Господа нашого, що був виданий за наші гріхи, і воскрес для виправдання нашого» (до Римлян 4:23-25). Наші гріхи та невдачі були записані на рахунок Ісуса. Ми не повинні платити борг, бо Ісус заплатив його за нас.

Щоб отримати найкращу торгову угоду, запроповану людству, ви повинні мати віру. Якщо ти не віриш, що Ісус помер на Хресті, потрапив у пекло та воскрес з могили, то ти не спасений. Це може здаватися не дуже дипломатичним. Йдеться не про дипломатію чи політкоректність, а про правду, яка звільняє та дає вічне життя.

«Але що каже ще? Близько тебе слово, в устах твоїх і в серці твоїм, цебто слово віри, що його проповідуємо. Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо серцем віруємо для праведности, а устами ісповідуємо для спасіння. Каже бо Писання: Кожен, хто вірує в Нього, не буде засоромлений. Бо нема різниці поміж юдеєм та гелленом, бо той же Господь є Господом усіх, багатий для всіх, хто кличе Його. Бо кожен, хто покличе Господнє Ім'я, буде спасений» (до Римлян 10:8-13).

Якщо ми сповідуємо й віримо або маємо віру в те, що Ісус помер за наші гріхи та воскрес із мертвих, то ми врятовані. Подібно до того, як Ісус говорив зі смоковницею та Лазарем, ми повинні сповідувати своїми устами те, в що ми віримо.

Павло проповідував слово віри. Фактично він і був лідером. Він проповідував, що переконання в тому, що Ісус воскрес із мертвих для нашого спасіння, вимагає віри. Щоб спастися, ти повинен сповідувати устами й вірити серцем. Багато людей висміюють те,

що проповідував Павло. Зверніть увагу на восьмий вірш десятого розділу Послання до Римлян, де сказано, що віра міститься в наших словах і в наших серцях. Йдеться не лише про сповідь. Ми повинні прийняти її у своє серце, щоб по-справжньому бути у вірі. Це не те, що ми знаємо, а те, в що ми широко віримо. Слово віри повинно бути поруч з нами, виходити з наших вуст і бути помітним через наші вчинки.

Багато інвесторів шукають вигідні торгові угоди на Уолл-стріт, але ці угоди матимуть короткострокову вигоду. Багато з цих інвестицій надзвичайно ризиковані. Угода, укладена через воскресіння нашого Спасителя, зробила нас праведними в очах Бога. Ісус обміняв наші гріхи на Своє виправдання. Це найкраща торгова угода, яку будь-хто коли-небудь отримає! Попри те, що гріх був приписаний всьому людству через дії Адама, вся праведність стала доступною для всіх людей через смерть і воскресіння Ісуса. Ми не можемо по-справжньому уявити, що пережив Господь протягом тих трьох днів у пеклі. Він отримав 39 смуг на спині біля стовпа для бичування. Одне лише це — величезна кількість болю, але це не йде ні в яке порівняння з тим, що кожен хворобу, недугу й біль Він прийняв на Своє тіло. Потім Він був покинутий Отцем, зійшов у найглибшу яму пекла та заплатив за кожен гріх всього людства. Яка угода для нас! Нерозумно не скористатися цією угодою та не отримати блага, оплачені Його милістю й благодаттю.

I. СТРАХ АБО ВІРА

Кожен віруючий буде змушений подолати страх у своєму житті. Страх — одна з найбільших пасток ворога. На початку моєї ділової кар'єри я мав нагоду виконувати деякі роботи з управління технологічними процесами в Росії протягом різних періодів з 1991 по 1996 рік. Я був у московському офісі компанії, в якій працював, коли президент Борис Єльцин заявив, що їхня конституція 1978 року є застарілою та має бути змінена. Він закликав до прийняття нової конституції, яка б надавала більше повноважень президенту. Він волів бути більше диктатором, аніж президентом. Танки Таманської дивізії російських військових почали 4 жовтня 1993 року обстріл російського Білого дому, який є головним офісом уряду. Я пам'ятаю, як люди в усьому світі пильно стежили за тим, чи не розпочнеться міжнародне військове протистояння або громадянська війна. У цей час мої менеджери в Г'юстоні повідомили мені, що я не повинен займатися бізнесом в Росії, але я сказав їм, що не боюся. У глибині душі я знав, що Господь послав мене туди, щоб очолити велику ініціативу з продажу, хоча мені було лише 26 років. Інженери та продавці з Г'юстона, з якими я працював, відмовилися їхати до Росії в цей час через ризик. Господь благословив мене численними контрактами по всій Росії. Керування Святого Духа має важливе значення.

Коли в людини мало віри або бракує впевненості, вона буде відступати, а не триматися обітниць Бога в 10-му розділі Послання до Євреїв. Страх змушує людей відступати назад, що в решті решт може закінчитися загибеллю або вічним прокляттям. Ми покликані жити вірою, яка **вимагає від нас позбутися будь-якого страху**. Для страху ніколи не буває вагомих причин. Ми повинні завжди мати віру. Сумнів ґрунтується на страху, але коли немає страху, немає й місця для сумнівів. Ми повинні атакувати страх і протистояти йому за будь-яку ціну, оскільки він знімає та перешкоджає нашому

благословенню. Коли Ісус сказав: «Не бійтеся», це був наказ Учителя, що містив у собі силу й владу перемагати страх через Божу любов.

«Любов удосконалюється з нами так, що ми маємо відвагу на день судний, бо який Він, такі й ми на цім світі. Страху немає в любові, але досконала любов проганяє страх геть, бо страх має муку. Хто ж боїться, той не досконалий в любові. Ми любимо Його, бо Він перше нас полюбив» (1 Івана 4:17-19).

Страх заважає нам бути вірними. Давид став царем, тому що подивився страху в очі й переміг його вірою. Страх витісняє віру та позбавляє нас благословення або перешкоджає йому. Позбудьтеся всіх страхів.

Віра діє через любов, тому якщо ви відчуваєте страх, оцініть рівень своєї любові, смирення й радості. «В Христі ні обрізання, ні необрізання однаково нічого не варті. Єдине, що має вартість — це віра, яка діє через любов» (до Галатів 5:6, NIV). Любов має бути мотивом віри, а не гордість. Наприклад, твердження на кшталт «Я молився, і вони зцілилися» може бути проявом гордості, якщо мова йде про те, що ви зробили, а не про те, що *ви* віддали Богові славу та заслугу. Бог послав Свого Сина, який носив рани, помер на Хресті та воскрес із мертвих, провівши три дні в пеклі, тож цілком справедливо, що вся заслуга належить Цілителю. Наші молитви за інших людей повинні бути з любові та смирення, знаючи, що Бог є нашим джерелом забезпечення, зцілення, визволення та одкровення.

Коли я навчався в середній школі, я був членом Боксерського клубу Саллівана. Було очевидно, що я ніколи не стану великим боксером. У мене було інстинктивне бажання уникнути болю, але, що важливіше, мені не подобалося завдавати болю іншим. У мене є більше одкровень щодо того, чому я не **любив завдавати людям болю** у цей момент свого життя. Бог створив мої руки, щоб зцілювати, а не робити людям боляче. Під час тренувань ми починали з бою з тінню перед дзеркалом. Після певного тренування

наша форма покращилася настільки, що ми могли блокувати удари та правильно завдавати удари. Бої з тінню були чудовим загартовуванням, але ми просто боролися з несправжніми речами. Багато людей намагаються боротися з тим, що не є реальним і що не існує. Ще гірше те, що вони б'ються самі з собою та завдають собі шкоди. Вони завдають собі шкоди думками, переживаннями та діями, що керуються страхом. Потім вони картають себе, засуджуючи. Сатана просто сидить і спостерігає. Якщо вони чинили б опір і боролися Словом, з вірою, то Сатана відступив би.

Бій з тінню був задуманий як тренувальний майданчик для підготовки до виходу на ринг і спарингу з дружнім супротивником. Вперше Давид тренувався метати каміння не на полі бою проти Голіафа. Він практикувався з левом і ведмедем, коли доглядав **за вівцями свого батька**. У боксі після тренувань у боях з тінню та розвитку належної форми, боксери могли брати участь у спарингах. Після того, як тренер побачив, що люди досягли певного рівня у спарингах, призначався боксерський поєдинок. Багато людей так і не проходять етап бою з тінню через страх і брак віри. Вони ніколи не потрапляють до призового бою, бо відмовилися битися з левом і ведмедем. Під час призового бою супротивник буде завдавати удари, спрямовані на те, щоб відправити вас у нокаут. Досвід та навчання мають велике значення. Багато християн б'ють повітря, як у боях з тінню, і хваляться, але ніколи не здобувають перемоги в маленьких битвах. Вони стають фахівцями в імітації призового бою. Так само і брати Давида були сповнені страху й гордості. Вони не були готові воювати та втратили можливість одружитися з царською донькою. За фасадами та імітацією багато християн так і не впливають на життя близьких і не допомагають будувати Царство Боже. Прагніть дістатися до призової боротьби, а не просто боротися з чутками, брехнею та страхами. Щоб вийти та боротися, потрібна віра. Ми створені, щоб долати й жити в перемозі.

Віра бачить і візуалізує завоювання пояса переможця у важкій вазі. У Бога є пояс твого розміру з твоїм ім'ям, і він готовий, щоб ти взяв його за допомогою дієвої віри. Ми повинні боротися, боротися, боротися, поки не завершимо наш забіг і не здобудемо тріумфальну перемогу. Настав час для Тіла Христового перестати надуватися та виправдовуватися, а вигравати битви, з якими вони стикаються.

В коледжі моя дружина здобула титул всеамериканської зірки з легкої атлетики. Вона двічі пробігла Лондонський марафон. Особисто я бігав до поштової скриньки або вниз по вулиці до фургона з морозивом, але ніколи навіть не намагався пробігти марафон. Щоб досягти такого рівня, потрібні роки. Часто під час перегонів буває боляче, але переможець не здається. Вірою ми повинні шукати Господа, керуватися Святим Духом і робити кроки віри, не вагаючись у страху поразки. Під час бою не спускай очей з Ісуса, Творця й Завершителя нашої віри. Момент, коли бій закінчився, — це момент, коли ми виграли битву.

Ми не побачимо дива, якщо зосередимося на проблемі. У Псалмі 23:1-3 *відновлює мою душу* означає 'повернутися до кращого стану'. Християнин може втомитися, і його душа **може прагнути відновлення**. Часи одужання настають завдяки присутності Господа, але є речі, які потрібно змінити в нашому житті, щоб відчутти Божу славу та присутність. «Отже, покайтеся (змінить свою думку та мету); оберніться і поверніться [до Бога], і гріхи ваші будуть стерті (промиті, витерті), щоб часи оновлення (одужання від наслідків спеки, відродження на свіжому повітрі) настали від присутності Господа» (Дії 3:19, АМР).

Люди крадуть і брешуть, бо вірять, що це єдиний шлях, яким вони можуть щось отримати. У них немає віри в Бога в цій сфері їхнього життя, або вони лінуються працювати. Згідно з Івана 2, процвітання починається в душі. Вони не бажають вірити в

Бога або починати те, до чого Бог їх закликав. Вони хочуть легкого шляху, який веде до беззаконня.

Страх поразки в Омську, Росія

Ключ до подолання — дивитися в очі страхам і позбавлятися від них за допомогою Слова. Ісус був спокушений усіма силами й переміг. Він є нашим прикладом. Восени 1996 року, невдовзі після того, як ми з Шарою одружилися, я працював над проектом в Омську, Росія. Місто Омськ розташоване в південній частині Сибіру поблизу північного кордону Казахстану. Це тепла частина Сибіру! Я перебував у Г'юстонському міжконтинентальному аеропорту, який зараз називається Міжконтинентальним аеропортом імені Джорджа Буша та очікував на виліт до Франкфурта, Німеччина, на шляху до Москви рейсом авіакомпанії «Континентальні авіалінії». У Москві у мене був запланований рейс авіакомпанії «Аерофлот» в Омськ. У Росії було заведено ходити на ділові зустрічі з подарунками. Коли я приїхав в Омськ і розмовляв з Шарою телефоном, я зрозумів, що не маю жодних подарунків, якими можна було б обмінятися. Тривала посадка на рейс, тож я швидко зазирнув до сувенірної крамнички в міжнародному терміналі. Все, що я зміг знайти, це дванадцять ремінних пряжок з логотипом штату Техас «Самотня зірка» та дванадцять регульованих плетених ременів, схожих на мотузку. Моєю першою думкою було, що це будуть безглузді ділові подарунки, але у мене був свідок, який дозволив здійснити покупку.

В Омську ворог намагався спокусити мене залишити їх у валізі. Брехун намагався переконати мене, що це буде гірше, ніж прийти на зустріч без подарунка. Я знав, що через тогочасну культуру, якщо я прийду на зустріч без подарунка, я буду в надзвичайно програтій ситуації. Сатана наповнив мій розум думками про даремну поїздку та повернення додому з порожніми руками після великих витрат часу, грошей і ресурсів для

продажів. Тактика ворога завжди полягає в тому, щоб посіяти страх і сумніви. Сатана знає, що якщо він може змусити нас вагатися й сумніватися, то він може утримати нас від дії — а саме це зупиняє диво. Ворог навіював мені думки про поразку, але Божі плани — процвітати та привести нас до перемоги.

Після прибуття в Омськ мене зустрів замовник і відвіз безпосередньо на місце зустрічі на нафтопереробному заводі. Ворог спокусив мене тримати подарунки в сумці. Він намагався переконати мене, що чесніше буде втратити угоду, ніж зганьбити чудових людей в Омську таким мінімальним, недолугим подарунком і, як наслідок, втратити потенційні майбутні бізнес-можливості. Я відчував тиск, щоб викинути подарунки. Мені довелося **прийняти рішення не піддаватися** тиску. Господь звернув мою увагу на писання. «Та ще більшу благодать дає, через що й промовляє: Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать» (Якова 4:6). Я упокорився й зміцнив свою віру. Я став дякувати Богові за прихильність і нові контракти. «А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав» (1 до Коринтян 15:57). В результаті я пішов на зустріч з позитивним настроєм.

Невдовзі після початку зустрічі потенційний клієнт приніс до кімнати подарунки, очікуючи отримати щось зі Сполучених Штатів, що вшанувало б їх за можливість укласти угоду про співпрацю. Коли ми обмінювалися подарунками, я помітив схвильованість на їхніх обличчях. На мою превелику радість, дорослі бізнесмени та інженери почали сміятися і поводитися, як малі діти. Хоча я був віруючим, я ніколи не уявляв, що відбувається в результаті появи недорогих ремінних пряжок. Під час зустрічі стало очевидно, що я користуюся величезною прихильністю.

Зустріч мала тривати три дні. Наприкінці першого дня вони запросили мене приєднатися до команди управлінців на вечерю. Дорогою на вечерю ми пройшлися

головною вулицею Омська, яке налічує понад мільйон мешканців. Я помітив, що всі дванадцять чоловіків носили пряжки для ременя. Коли люди йшли повз, вони вказували на пряжки. Я всміхнувся і подумав, що це трохи дивно для дорослих чоловіків.

Обговорення за вечерею було надзвичайно продуктивним, оскільки вони збільшили обсяг проєкту, що підвищило наш дохід і потенціал прибутку

Після вдалої вечері мене відвезли до мосі квартири на території нафтопереробного заводу. Я помітив круглий скляний акваріум на комоді перед маленьким чорно-білим телевізором з приблизно дев'ятидюймовим екраном. Я увімкнув телевізор і зрозумів, що акваріум використовувався як спотворена лупа. Було доступно два канали. На першому була комуністична урядова пропаганда. На другому каналі йшов повтор американського драматичного серіалу «Даллас». Я дізнався, що телесеріал «Даллас» став справжнім хітом у цьому регіоні Росії, де виробляють нафту і займаються скотарством. Я приємно засміявся, думаючи про дорослих чоловіків, які розгулюють містом, вдаючи із себе Дж. Р. Юінга, заможного виконавчого директора нафтової імперії з телевізійного серіалу. Зрозуміло, що у Господа був план, який обійшовся мені дешевше, ніж я міг би витратити, і це було великим благословенням для клієнтів. Господь благословив мене дуже вигідним контрактом, але я повинен був вірити та дотримуватися Господнього провідництва, а не піддаватися страху.

«Бо ми отримали радісну звістку [Євангеліє Боже], проголошену нам істинно, як і тим [як це робили стародавні ізраїльтяни, коли до них прийшла добра звістка про розкріпачення]; та Послання, яке вони почули, не стало їм у нагоді, бо почувши його, вони не сприйняли його з вірою (з покладанням всієї особистості на Бога в абсолютній довірі та впевненості в Його силі, мудрості та доброті); та й не були вони єдині у вірі з тими [Ісус Навин та Калєб], хто почув (повірили)» (до Євреїв 4:2, АМР).

Дуже важливо додавати віру до того, що ви чуєте в церкві, під час щоденного читання Біблії та від Господнього провідництва. Слухання без дії у вірі не дасть

позитивних результатів, які б благословили нас і прославили Бога. Ми повинні почути, додати віри й увійти у відпочинок. Ми не можемо відокремити віру від відпочинку. «Бо до Його відпочинку входимо ми, що ввірували» (до Євреїв 4:3).

II. БІЛЬШЕ ВІРИ

Давайте розглянемо, як ми можемо зміцнити нашу віру тепер, коли ми встановили причину, чому нам потрібна віра. Віра не автоматична. Її треба підживлювати й розвивати. Ми збільшуємо свою віру, так само як збільшуємо м'язи та силу. Ви повинні працювати, діяти, застосовувати та використовувати свої м'язи, а не дозволяти домашньому тренажерному залу припадати пилом. М'язова атрофія — це коли м'язи руйнуються або стають малорухомими, особливо в результаті дегенерації клітин. Коли м'яз голодує, він швидко атрофується. Якщо м'яз атрофується, його можна відновити за допомогою правильного харчування та фізичної терапії. Цей процес може бути болючим, але є спосіб вилікуватися. «І запитав Давид Господа, говорячи: Чи мені гнатися за тією ордою, чи дожену її? А Він відказав йому: Женися, бо конче доженеш, і конче визволиш» (1 Самуїла 30:8). Бог не є шанувальником людей і зробить те ж саме для нас.

Наша віра повинна плекатися поживним Словом Божим і втілюватися. Спочатку це може бути незручно і виснажливо, але нам потрібно працювати над собою. Розвиток нашої віри подібний до розтягування м'язів, які не використовувалися протягом певного часу. Після адекватного розтягування м'яз стане більш гнучким і придатним для використання. Наприклад, ви можете з великою вірою ставитись до здоров'я, але роками не ставитись з вірою до фінансів. Перші кроки сіяння і віри в цьому царстві можуть вас виснажити, але якщо ви не здастесь, Господь принесе приріст у ваше життя.

Віра виражає себе діями, а не тільки розмовами. Багато людей намагаються змусити Боже Слово працювати, замість того, щоб діяти за Словом, яке дійсно працює.

Віра приходить через слухання помазаного Слова, але віра розвивається кроками або діями. Віра без дії — це не зовсім віра. Збільшення віри є результатом постійного слухання Євангелія і дій згідно з почутим. *Збільшуватись* означає ставати більшим. «Якщо ми не маємо віри, то це не Божа провина. Звинувачувати Бога в нашій невірі — це не що інше, як невігластво. Бог забезпечив шлях, завдяки якому кожен може мати віру» (Хейгін 9). Віра не є поширеною, але розмови про віру є досить поширеними. Показник справжньої віри проявляється тоді, коли робляться кроки. Ви зростаєте у вірі, так само як і втрачаєте її, тобто, чуючи правильні чи неправильні речі. Відкиньте слова, які не живлять вашу віру. Цар Давид живив себе. «І було Давидові дуже гірко, бо народ говорив, щоб його вкаменувати, бо засмутилася душа всього народу, кожен обурився за синів своїх та за дочок своїх. Та Давид зміцнився Господом, Богом, своїм» (1 Самуїла 30:6).

Віра приходить через слухання, а слухання — через помазане Слово. Нам потрібно чути Слово в конкретній сфері, в якій ми потребуємо перемоги. Деякі чули Слово або чули проповідь в тій чи іншій області, але не змогли розвинути свою віру в цій області, використовуючи та діючи своєю вірою через вчинки. Ми маємо проявляти нашу віру в усіх сферах нашого життя. Ви можете мати велику віру в шлюб, але мало віри у фінанси чи зцілення. Учні неодноразово чули про віру і просили більше. У Луки 17:5 учні просили більше віри в області прощення. Вас коли-небудь «кидали під автобус», ображали, або ви конфліктували з кимось? Учні просили більше віри, щоб прощати, сіяти милосердя і любов. Їхнє прохання полягало не в тому, щоб збільшити віру в зцілення людей або фінансове забезпечення, а в здатності прощати. Віра діє любов'ю, а любов виправляє, прощає і підносить.

Учні сперечалися, хто з них буде важливішим, матиме титул і буде поміченим. Ми всі колись заздрили або боролися за щось, наприклад, за те, щоб нас помітили та підвищили. Можливо, нам потрібно попросити Господа допомогти нам бачити людей Його очима. Ворожнеча блокує благословення. Це заплутане середовище без спокою та радості. Неможливо бути смиренним, ходити в любові й водночас перебувати у чварах. Дуже важливо зберігати свою ходу в любові недоторканою, щоб перебувати в Божому благословенні.

У Луки 17:6 сказано, що віра в гірчичне зерно зрушить гору. Ми повинні використовувати віру, яку маємо, щоб отримувати більше. Чому Бог повинен давати нам більше, якщо ми не використовуємо міру віри, яку Він нам вже дав? «Через дану мені благодать кажу кожному з вас не думати про себе більш ніж належить думати, але думати скромно, в міру віри, як кожному Бог наділив» (до Римлян 12:3). Віру можна виміряти й розпізнати. Пророцтво, вчення, дарування та отримання — все це залежить від нашого рівня віри. Тільки виконавці Слова отримують результат. Ви можете зростати в сім'ї віри, але якщо ви не застосовуєте її, ви не зростаєте у вірі. Ви або ростете, міцнієте та збільшуєтесь, або в'янете й вмираєте.

Відступники від віри

Коли я навчався в коледжі, я почув про послання віри, і мені сказали, що воно абсолютно «не те» або неправильне. Старійшини сказали мені, що проповідування «бовкни, хапай» було неправильною. Вони мали рацію в тому аспекті, що просто говорити щось не дає результатів — особливо, якщо це сказано необдуманно. Однак вони помилялися у своєму розумінні послання віри та значення Марка 11:23. Віра є зараз, але вона стосується двох вимірів. Віруйте, що ви отримуєте або берете зараз вірою в теперішньому часі, і ви матимете це в майбутньому часі. Охоплюються два

часи, включаючи теперішній та майбутній. «Через це говорю вам: Усе, чого ви в молитві попросите, вірте, що одержите, і сповниться вам» (від Марка 11:24). Майбутнє, згідно з цим віршем, — це коли ти молишся, тобто майбутній час. Тут не сказано *відколи* ти молився, а *коли* ти молишся. У наступній частині сказано «віруй, що отримаєш їх», що означає вірити негайно, як у теперішньому часі, що коли ти молився, то отримав їх. Вірш закінчується в майбутньому часі, стверджуючи, що ви отримаєте все, що попросите з вірою. Якщо ви вірите, ви не чекаєте, чи це станеться, але ви очікуєте, що все, про що ви просили згідно зі Словом Божим, станеться. Ці дві площини охоплюють видиме та невидиме.

Наприклад, Ісус приніс Себе в жертву з вірою, що після певного періоду очікування ворог стане Його підніжжям для ніг. «А Він за гріхи світу приніс жертву один раз, і назавжди по Божій правиці засів, далі чекаючи, аж вороги Його будуть покладені за підніжка Його ніг» (до Євреїв 10:12-13). У версії Короля Якова замість слова 'очікуючи' вживається слово 'чекаючи'. Ісус зійшов у пекло та переміг з очікуванням — або з вірою — що Він буде сидіти на престолі, і всі демонічні сили будуть покладені Йому під ноги. Він був прославлений завдяки Своїй жертві й заслуговує на славу та пошану від усього людства. Ісус перебуває в надії або впевненому очікуванні нашого вічного життя, де Він буде прославлений під час Свого Другого пришествя.

Віра проголошує, що Бог збирається зробити згідно зі Своїм Словом, яке повинно бути справедливо розділене. Багато з цих відступників щиро вірять у свою правоту. Не будьте суддею, але шукайте істину в Слові. Якщо хтось не має світла чи одкровення в якійсь сфері, то це не є гріхом для нього в цій сфері. Якщо ми засуджуємо їх, то це гріх для нас. Відступники від віри — це люди, які зрікаються слова віри. Багато з них є перебіжчиками або зрадниками віри. З Божою благодаті ні ви,

ні я не станемо перебіжчиками! У цьому немає нічого нового. Це відбувалося протягом століть. «Улюблені, всяке дбання чинивши писати до вас про наше спільне спасіння, я признав за потрібне писати до вас, благаючи боротись за віру, раз дану святим» (Юди 3). Ми повинні боротися за «віру».

Я чув, як люди кажуть, що завдяки Божій благодаті й прощенню ми можемо жити аморально. Вони вважають, що легше отримати прощення, ніж дозвіл. Ми повинні боротися проти вчення, яке спотворюється. Псування «віри» йде не тільки від тих, хто не є віруючими, але й від релігійних людей, які далекі від праведного, люблячого способу життя. Через свої чуттєві, аморальні, облудні бажання їхні вчення суперечать праведному життю. Вони все спотворюють і стверджують, що гріховні вчинки є нормальними завдяки благодаті. Це страшенне спотворення благодаті, проти якого й боровся Юда. Це помилкове вчення виникло під час написання Книги Юди. Воно знову стало помітним за часів кальвінізму та стає помітним сьогодні серед тих, хто вчить про благодать. Кальвінізм вчить, що Бог обрав групу людей, які отримали спокуту, надану Ісусом Христом на Хресті. Вони вірять, що не можна чинити опір або відмовлятися від Божого спонукання, щоб отримати спасіння. Кальвінізм стверджує, що Бог обрав вас, і ви повинні підкорятися Йому. Це вчення є помилковим. Господь дав нам свободу волі. Він дав нам повноваження та свободу вибору. Його воля полягає в тому, щоб усе людство потрапило на небеса. Бог не є шанувальником людей, тому помилково вважати, що Бог обрав групу людей для отримання спокути. Спокута призначена для кожного, хто повірить і прийме. Бог бажає, щоб жодна людина не загинула.

Неправильні доктрини ведуть людей на гріховний, мирський, безвірний шлях. Як сповнені віри християни, ми повинні боротися за віру. Ми не повинні приймати

жодної форми применшення Слова відповідно до нашого рівня розуміння чи досвіду. Натомість нам наказано щодня будувати себе через написане Слово й молитву мовами. Відкиньте будь-яку доктрину, яка вчить, що благодать — це Божий дозвіл нам грішити. Це вчення — зле безбожництво. Проаналізуйте писання в Юди щодо деяких популярних сьогодні вчень. В Юди 4 описується викривлення віри в Бога в посланні «один раз спасенний завжди спасенний». Юди 7 стосується гомосексуалізму. Деякі церкви ліцензують священників-геїв. Юди 8 стосується величезної проблеми в сучасній культурі, пов'язаної з браком поваги з боку дітей, працівників і в усій церкві. «Так само буде й цим сновидам, що опоганюють тіло, погорджують владами, зневажають слави» (Юди 8).

У всіх цих віршах йдеться про збочення благодаті. Залишати все Богові та вважати, що нічого не залежить від нас або не вимагається від нас — це план ворога. Сатанинський задум спотворює Божу благодать. Благодать не говорить про ворога, а саме цього бажає диявол. Він не хоче, щоб ми чинили йому опір, однак якщо ми визнаємо гріх і його дії в нашому житті, ми чинитимемо йому опір, і йому доведеться тікати. Більшість послань про благодать, проповідуваних сьогодні, вказують на те, що Бог повністю контролює все, що відбувається на землі. Існує бог цього світу, тому Бог дав нам владу на землі й доручив нам йти та царювати з Його владою. Навіщо нам зв'язувати себе, якщо Бог повністю контролює все? Бог контролює кінцевий результат Свого плану, але Він дав нам свободу вибору. Кінцевий підсумок послання про благодать полягає в тому, що кожен є спасеним, незалежно від того, що він робить чи в що вірить. Віра систематично замінюється благодаттю.

Сатана намагається розділити та посіяти розбрат, роз'єднуючи єдність Тіла Христового. Скарги та плітки відчиняють двері на темний шлях. Якщо йому вдасться

розділити християн, вони перечепляться та впадуть. З Божої благодаті ми з вами будемо залишатися в єдності й жити в перемозі.

«Це ремствувачі, незадоволені з долі своєї, що ходять у своїх пожадливостях, а уста їхні говорять чванливе; вони вихваляють особи для зиску! А ви, улюблені, згадуйте слова, що їх давніше казали апостоли Господа нашого Ісуса Христа, які вам говорили: За останнього часу будуть глузії, що ходитимуть за своїми пожадливостями та безбожністю. Це ті, хто відлучується від єдності, тілесні, що духа не мають. А ви, улюблені, будуйте себе найсвятішою вашою вірою, молитесь Духом Святим, бережіть себе самих у Божій любові, і чекайте милости Господа нашого Ісуса Христа для вічного життя» (Юди 16-21).

В Юди 16 робиться великий акцент на людях, які скаржаться, нарікають і ведуть хтивий спосіб життя. В Юди 19 підкреслюється, що ці чуттєві люди розділяються та не ходять у Дусі. Зверніть увагу, що та сама група людей, яка спотворює Слово й демонструє неповагу до влади у вірші 8, також створює розділення у вірші 19. В Юди 20 ми отримуємо похвалу за те, що будуємо себе в найсвятішій вірі, молячись у Святому Дусі.

В Юди 20 і 21 зроблено висновок, що ключовим результатом і метою збереження віри й молитви мовами є збереження себе в Божій любові. Чим більше ми будуємо себе, молячись у Дусі, тим легше звертати увагу на провід Духа, який є Духом любові. Ми повинні поставити собі за мету залишатися в любові до тих, хто чинить милосердя. Бог не змусить нас ходити в любові, але віра діє через любов, тому якщо ми не ходимо в любові, наша віра не має сили. Це мертва, нікчемна віра. Ходити в любові — це ходити в милосерді, а не в осуді.

Милосердя переважає осуд

Бажайте милосердя замість осуду. Це вимагає від нас засуджувати себе та утримуватися від засудження інших. Бог — єдина людина, яка здатна по-справжньому праведно судити. Він знає, що бачить кожна людина, і розуміє, що в неї на серці. «Не

судіть, щоб і вас не судили; бо яким судом судити будете, таким же осудять і вас, і якою мірою будете міряти, такою відміряють вам» (від Матвія 7:1-2). Це означає, що світ кожної людини формується відповідно до її суджень. Бог буде поводитися з нами так, як ми поведимося з іншими. Нас судять за стандартами, які ми встановлюємо для власного життя. Сіймо милосердя заради нашого майбутнього.

Ви можете сказати, що не засуджуєте, коли реагуєте у гніві. Це вже є індикатором засудження. Людина не може судити, не будши лицемірною. Якщо ми засуджуємо, то ми не любимо, а гордимось. Осудження інших свідчить, що ми не віримо в те, що вони зростають, змінюються й долають труднощі.

ГЛАВА П'ЯТА: СПРАВЖНЯ ВІРА АБО ЛИЦЕМІРНА ВІРА

Чи знаєте ви людей, які, здається, завжди говорять правильні речі, але є фальшивими? Вони схожі на спортивний автомобіль з чотирициліндровим двигуном, який є лише показухою та не має потужності, щоб їхати, як справжній спортивний автомобіль. Автомобіль здається потужним, але якщо відкрити капот і подивитися на двигун, лицемірство та оманлива видимість швидко розкриваються. Ті, хто носять Біблію, цитують Писання, але не приносять ніяких плодів. Чи цікавилися ви, чому вони не отримують результатів? Багато християн дуже роздратовані та емоційні, вони кричать і танцюють, але безрезультатно. Деякі діють, а не керуються Святим Духом. Інші сповнені емоційного страху, але не сповнені справжньої віри. Що таке справжня або істинна віра, і як ми знаємо, що це не фальшива форма віри?

«Ціль же наказу любов від чистого серця, і доброго сумління, і нелукавої віри. Дехто втім прогрішили були та вдалися в пустомовність, вони забажали бути вчителями Закону, та не розуміли ні того, що говорять, ні про що запевняють» (1 до Тимофія 1:5-7).

Послання називає щирю віру такою, «що незабруднена... фальшивою вірою». У легкій для читання версії говориться: «...Чия віра в Бога справжня». Мати потребу в чомусь або просто говорити про щось — це не віра. Питання в тому, чи вірите ви в це своїм серцем. Віра не є складною, але й не є легкою. Нам потрібно долати бажання плоті, коли ми виходимо з вірою. Які вчинки свідчать, що ви у вірі? Чи вчиняються дії з гордості чи зі щирої віри? Дії з результатами є ключовими показниками віри. Результати з'являються лише тоді, коли ми виконуємо Слово Боже. Якщо ви не отримуєте результатів, оцініть сфери, які, можливо, потребують виправлення. Оцініть свої молитви. Ти молишся відповідно до Слова?

«Я привожу на пам'ять собі твою нелицемірну віру, що перше була оселилася в бабі твоїй Лоїді та в твоїй матері Евнікії; певен же я, що й у тобі вона оселилась» (2 до Тимофія 1:5). Це Писання повторює, що існує справжня віра, тому повинна існувати й несправжня віра. **Яку віру маєте ви?** Чи є ваша віра справжньою, правдивою, непідробною, нелицемірною? Чи це підроблена, фальшива, лицемірна та зухвала віра? Ви можете мати справжню віру в одній сфері та фальшиву, підроблену віру — в іншій. Наприклад, ви можете бути впевнені в спасінні, але маєте мало вірити в чудесне зцілення. Ми повинні підживлювати нашу віру там, де вона є слабкою, так само як ми повинні їсти різноманітну їжу для повноцінного харчування.

Справжня віра — це не емоційність. Йдеться не про бомбардування небесних воріт. Ворота відчинені, і ми повинні сміливо наближатися до престолу. Навіщо залишатися за воротами, коли можна підійти до престолу й сміливо попросити?

Справжня віра робить кроки, а не втікає. Іншими словами, вона не тікає та не зникає, коли настає випробування й перевірка вашої віри. Шара і я з вірою чекали на наш перший літак, і Сатана намагався вселити в нас страх і зневіру щодо його вартості.

У нас була спокуса полетіти без літака. У нас було невелике одкровення про те, наскільки цей літак дозволить нам служити більше й розширити територію служіння, але не було ніякого одкровення про те, куди він у кінцевому підсумку приведе нас у служінні. Господь послав нам людей, щоб підбадьорити нас і зміцнити нашу віру в авіації. Коли ми дивилися на літаки Cessna 210 і Piper, нам було важко. Через наших пасторів ми отримали настанову, що Господь приготував для нас літак, який розширить служіння. Зрештою, Господь привів нас до Beech Bonanza A36. Це було набагато більше, ніж ми могли собі уявити або подумати. Це випробовувало нашу віру, але нам ніколи не бракувало здатності підтримувати та використовувати літак на славу Божу. Без цього кроку ми б ніколи не перейшли на двомоторний літак Cessna Golden Eagle 421. Без цих кроків я б не літав на турбінних літаках по всьому світу. Це не тільки корисно бути керованим Духом, але й готує до того, щоб Бог збільшував вас і розширював ваші здібності.

Якщо ви перебуваєте в щирій вірі, ви піднесетеся духом. Віра — це хвилювання зсередины, а не тільки в голові. Ваші нутроці збільшаться. Ви будете відчувати хвилювання в душі, навіть якщо ваш розум не може збагнути, як це могло статися. Справжня віра витримує випробування, особливо коли ти не бачиш виходу. Виживає під тиском.

«Тіштеся з того, засмучені трохи тепер, якщо треба, всілякими випробовуваннями, об досвідчення вашої віри було дорожче за золото, яке гине, хоч і огнем випробовується, на похвалу, і честь, і славу при з'явленні Ісуса Христа. Ви Його любите, не бачивши, і віруєте в Нього, хоч тепер не бачите, а вірувавши, радієте невимовною й славною радістю, бо досягаєте мети віри вашої спасіння душам» (1 Петра 1:6-9).

Потрібна віра, щоб радіти у випробуваннях. Віра може мати проблеми навколо та не відчувати стресу. Віра не зворушується, а переможно реагує на труднощі. Якщо

рахунки тиснуть на вас, радійте в Бозі, який є вашим Годувальником. Відштовхуйте тиск з радістю. Віра не тисне на людей. Підкоріться Духу всередині вас, який є більшим за проблему.

Золото нагрівають і поміщають під тиск, щоб визначити, чи то справжнє золото, чи брукт. Підроблене золото має загальне прізвисько «золото дурня». Це дешевий мінерал сульфїду заліза — пірит. Він практично нічого не вартий, так само нічого не варта віра, яка нічого не робить. Свою назву фальшиве золото отримало через те, що зовні виглядало як справжнє. Хитрі люди продавали його людям і ошукували їх, змушуючи думати, що це справжнє золото. Стягуючи з них великі гроші за імітацію мінералу. **Ні фальшиве золото, ні фальшива віра** не витримають перевірок і випробувань тиском. Пройшовши випробування або перевірку віри, ми побачимо похвалу, честь і славу, дану небагатьом вірним в одкровенні Ісуса Христа. Наша віра виявиться, коли Ісус повернеться. Наші випробування є тренувальним майданчиком для життя протягом усього нашого вічного життя у вірі. Віра радіє зараз, навіть якщо ми не бачимо Ісуса. Перше Петра 1:9 стверджує, що нашій вірі настав кінець. Кінець — коли ми отримуємо. Справжня віра робить кроки з упевненим очікуванням завершення й сповнення, які відбуваються в нашому житті. Ви можете вірити, що можете щось зробити, але якщо ви не робите кроків, це не має сенсу. Бездіяльна віра — це мертва, фальшива, оманлива віра, а не справжня віра.

Справжня віра наповнює вас силою, в той час як гордість наповнює вас побоюваннями, що хтось може знати правду про те, що ви брешете. Якщо ми не щиро віримо в те, що говоримо, то наші слова зашкодять нашій вірі. Будьте чесними та майте справжню віру, харчуючись помазаним Словом Христа. Віру треба підживлювати й втілювати в життя.

Справжня віра — це не емоційність, це не те, що відбувається на мітингу підтримки. Звання пастора ще не означає, що ви дієте з вірою. Бадьорі хвалебні пісні, які занурюють людей в емоційність, коли слова навіть не узгоджуються зі Словом, не будують віри. Я закликаю вас переконатися, що пісні, які ви співаєте, засновані на словах. Наприклад, висловлювання на кшталт «мені потрібно» або «я хочу» не хвалять Господа. Ці пісні про «я, мене та собі». Я не кажу, що всі ці пісні абсолютно погані або неправильні. Вони просто не можуть бути піснями поклоніння Богу. Деякі пісні зачіпають емоції, а не підіймають настрій. Багато популярних сьогодні пісень навіть не є біблійними. Ні Бог, ні Його любов не є безрозсудними. У Бозі ми знаходимо свободу й спокій, але нічого безладного, неконтрольованого чи нерозважливого. Безрозсудний вчинок — це вчинок, коли не думають або не піклуються про наслідки своєї дії. Кожне Боже слово чи дія відбувається в правді, любові та порядку відповідно до Його Слова.

Віра в Бога

У Марка 11:22 сказано: «А Ісус їм у відповідь каже: Майте віру Божу!». Чи означає це, що ви можете вірити в інші речі, окрім Бога? Чи можете ви мати впевнені очікування від речей цього світу? Багато людей впевнено очікують, що отримають зарплату в п'ятницю або що гроші на їхньому банківському рахунку в безпеці. Однак це не завжди так. Банк IndyMac закритий свої двері в Каліфорнії у 2008 році без попередження. Він вважався однією з найбільших ощадно-позичкових установ у світі, але ті, хто поклав гроші в банк, втратили мільйони. Подумайте про тих, хто вірив у свої пенсійні фонди в Enron, Lehman Brothers та багатьох інших установах, які втратили все в результаті банкрутства або шахрайства. Інші вірять у свої здібності або диплом про вищу освіту. Спортсмени вірять у свої фізичні можливості, але це може закінчитися на одному спортивному змаганні. Чи справжня ваша віра в Бога? На чому вона заснована? Звідки

береться ваша впевненість чи довіра та на чому вона ґрунтується? Чи має ваша віра міцний фундамент, якому можна довіряти? На ці питання можна відповісти 'так', тільки якщо ваша віра — в Бога.

Віра, святість і любов тісно пов'язані між собою. Зверніть увагу, як у Першому посланні до Тимофія сказано, що «мета заповіді — любов від чистого серця, від доброго сумління та від щирої віри». Так само як грати або діяти, як хірург, далеко не означає бути хірургом, так само діяти або грати, ніби ви вірите, коли в глибині душі ви знаєте, що це брехня, яка закінчиться невдачею. Ми повинні мати добре, чисте сумління, коли робимо кроки віри. Чисте сумління — це результат святості. Потреба в чомусь або щось казати — це не віра. **Ключ до віри — це робити те, в що ми віримо в нашому серці, згідно з Марка 11:23.**

Віра, що зриває дах

Місцеві богослови та доктори богослов'я вважали себе розумнішими за Нього. Поки Він навчав, деякі з цих фарисеїв насміхалися з Ісуса. Вони не мали віри, але були осудливими лицемірами, сповненими гордості через кілька ініціалів після їхніх імен, виданих у місцевій семінарії. Коли Ісус навчав, була присутня сила, щоб зцілити їх, але вони не прийняли її через свою гордість.

Одного разу кілька чоловіків привели на зустріч паралізованого чоловіка, щоб він зцілювався. Вони шукали вхід до будівлі, але всі вони були заповнені людьми, і не було ніякої можливості увійти. Чоловіки не просто здалися, натомість вони звернулися до свого Небесного Отця. Те ж саме стосується і нас. Якщо ви не бачите шляху, подивіться вище. Вважати, що якщо є бажання, то є шлях, неправильно. Радше вірте в те, що якщо є зачіпка, то є і шлях. Відповідь завжди приходить від Бога. Дах — це не звичайне місце для входу в будівлю. Бог сказав дивитися вище, а потім підняв їх вище.

Ці люди, керуючись любов'ю до паралізованого чоловіка, вилізли на дах з вірою в те, що вони можуть зірвати дах. Вони зірвали черепицю з даху і спустили паралітика вниз посеред богослужіння. Коли дах був зруйнований, дуже ймовірно, що пил і частинки даху потрапили всередину будівлі під час богослужіння. Саддукеї та фарисеї мали найкращі місця в домі, але відмовилися впустити паралізованого, який потребував зцілення. Це ознака гордості, зарозумілості та браку любові. Деякі з грубих фарисеїв, ймовірно, встали зі своїх місць у страху, що дах падає, звільняючи місце для ліжка паралізованого чоловіка.

Ісус бачив їхню віру через їхні дії. Спочатку Він розправився з гріхом. Багато молитов про зцілення слід починати зі сповіді та покаєння, оскільки гріх і осуд перешкоджають вірі. Чоловік був врятований, прощений і зцілений. Бог був прославлений в очищенні від гріха і зціленні, а не в паралічі.

Вона прийняла зцілення

Віра бере і володіє тим, що Ісус вже купив і за що заплатив. Ми повинні прийняти благословення Авраама вірою. У Марка, розділ 5, жінка страждала кровотечею понад 12 років. Кров розносить кисень і поживні речовини до всіх частин нашого тіла, так само як Кров Ісуса є життям тіла Христового. Якщо в когось анемія, він стає слабким, оскільки організм намагається виробляти гемоглобін у кількості, що відповідає кількості його споживання. Існують різні причини внутрішньої кровотечі — від ураження печінки та нирок, раку, захворювань товстої кишки та кишківника, таких як хвороба Крона та коліт. За часів Ісуса не було банків крові, **тому цілком логічно** уявити, що ця жінка мала проблеми з фізичною силою. Можливо, їй знадобилися всі свої сили, щоб дістатися до місця, де говорив Ісус, щоб доторкнутися до Нього.

У 2008 році ворог напав на моє тіло. У мене діагностували внутрішній розлад, який кидав виклик моєму фізичному здоров'ю і був пов'язаний з внутрішньою

кровотечею. Мені довелося зробити вибір: встати й боротися або залишитися вдома і все полишити. Через деякі незручні побічні ефекти в мене виникла спокуса відмовитися від поїздки на проповідь і поширення Євангелія, не кажучи вже про ділові зустрічі. Були випадки, коли мій гемоглобін знижувався до 4, що вважається високим ризиком для таких станів, як зупинка серця. Нормальний діапазон для чоловіків становить від 13,5 до 17,5 грамів на децилітр. Іноді лікарі відправляли мене до відділення швидкої допомоги для переливання крові. Попри те, що на мене нападали, я не здавався. Були моменти, коли мені хотілося все полишити. Я був надзвичайно слабкий і дуже схуд.

Ми з Шарою відвідали спеціальні клініки в Далласі, штат Техас, а також клініку «Мейо» в Скоттсдейлі, штат Аризона. Ми поважали лікарів, але продовжували говорити та стояти в Слові. В результаті нападу ворога розповідь про жінку віри в Марка, розділ 5, дуже послужила мені.

З часом подорожі до клінік, щоб отримати консультації найкращих лікарів світу, стали дорогими. Жінка з кровотечею зіткнулася з тими ж проблемами. Вона наближалася до банкрутства через витрати. «А жінка одна, що дванадцять років хворою на кровотечу була, що чимало натерпілася від багатьох лікарів, і витратила все добро своє, та ніякої помочі з того не мала, а прийшла ще до гіршого» (від Марка 5:25, 26). Були випадки, коли лікування було більш болючим, ніж фізичний напад. Уявіть, якими були медичні процедури 2000 років тому. Дуже важливо бути ініціативним щодо лікарів та медицини. Лікарі на нашому боці в боротьбі з нападами на організм. Їх підготовка та наміри покликані допомогти подолати фізичні труднощі, але ми повинні бути спрямовані до лікаря, щоб прийняти прописані ліки або зробити медичну процедуру. Не йдіть проти того, що Господь вкладає у ваше серце. Ваш дух повинен свідчити про те, що в вас живе Святий Дух. «Бо всі, хто водиться Духом Божим, вони сини Божі» (до Римлян 8:14).

Якщо вас привели на процедуру, попросіть Господа направити всіх, хто бере в ній участь, щоб вони використовували правильне обладнання, щоб Господь уберіг персонал від помилок, і щоб Господь благословив їх на цю процедуру. Після процедури оголосіть про поживлення у своєму тілі та накажіть прискорити час зцілення. Зцілення прославляє Бога, а не Сатану та його лихі задуми.

Ця жінка почула про Ісуса і заговорила. Вона не була богословом, і немає жодних ознак того, що вона була послідовницею Ісуса або навіть членом церкви. Вона почула про Учителя і заговорила. Вона не знала Марка 11:23. «Бо вона говорила про себе: Коли хоч доторкнусь до одяжі Його, то одужаю...» (від Марка 5:28). У наших словах є сила життя і смерті, незалежно від того, чи розуміють люди цю силу.

Зверніть увагу на віру цієї жінки. Вона не сказала: «Я можу зцілитися» або «Якщо на те буде Його воля», але вона сміливо говорила у вірі: «Я одужаю». Віра — це впевненість у тому, що те, про що ви говорите, станеться, а не слабке бажання, що щось може статися. Вона не коливається. Ісус не проводив зустрічі зцілення. Вона прийняла своє зцілення через віру. Її віра шанувала Бога.

Натовп тиснув на Ісуса, коли Він прокладав собі шлях. Коли жінка з кровотечею доторкнулася до одягу, в якому був Ісус, сила полишила Його. Ісус зрозумів, що сила полишила Його. Сила Святого Духа в нас має величезну міць. Ми повинні намагатися визнати, що сила працює. Чим більше ми шануємо помазання Духа, тим більше усвідомлюємо Його силу. Учні не зрозуміли цього і навіть запитали Учителя, хто доторкнувся до Нього. Природні розуми ставлять під сумнів духовне. Намагайтеся бути більш чутливими до руху Духа, який є рухом сили, і це призведе до більшої кількості див і проявів Слави.

Поки Він йшов крізь натовп, багато людей торкалися Ісуса, але сила покинула Його лише тоді, коли жінка з кровотечею доторкнулася до Його одягу. Різниця між жінкою з кровотечею і всіма людьми, які тиснули на Ісуса, полягала в тому, що вона говорила з вірою. У неї було очікування, що вона буде зцілена. Її віра черпала силу з Ісуса, і наша віра зробить те ж саме. Її віра мала відповідну дію. Це не була мертва віра. Вона говорила, а потім діяла, торкаючись Його одягу. Пам'ятайте, що вона пішла до храму, куди не могла офіційно ходити через свою хворобу. Це було заборонено, бо її вважали «нечистою». Ми можемо прийти до Господа, коли ми нечисті, покаятися та очиститися від усіх наших гріхів, а також отримати фізичне зцілення. Це воля Божа. Не дозволяйте культурі, навколишньому середовищу чи природним обставинам стримувати вас від отримання вашого дива. Візьміть його вірою. Вона була зцілена своєю вірою, і проявилася Слава. Потрібна віра, щоб пізнати більшу славу. Основи віри полягають у тому, щоб вірити своїм серцем, промовляти це своїми устами та виконувати слід за цим відповідні дії.

Бананова віра

На початку 90-х я був у Росії в черговому відрядженні. Потенційний клієнт повідомив мені, що планує обрати бізнес-партнера в цей день. Зважаючи на все, до цього моменту справи в моїй компанії йшли не дуже добре. Команда інженерів і консультантів, які працювали зі мною, були пригнічені та вважали, що ми програли. Під час перерви я зміг на кілька хвилин усамітнитися з Господом. Повернувшись після молитви до конференц-залу, я помітив, що всі в моїй команді говорили про невдачу і поразку. Господь нагадав мені про Ісуса Навина та Калева. Ми повинні бути вибірконими в тому, що ми чуємо, та блокувати та відкидати думки про невіру. Говорячи про невіру, ми припиняємо дію дивовижної сили Слова в нашому житті. Перш ніж говорити, подумайте

про те, що ви маєте сказати. Бійка починається та закінчується в розумі. Розум — це місце, де відбувається духовна війна. Думки про смерть не є Божою духовною війною.

«Та народ той, що сидить у тім Краї, міцний, а міста укріплені, дуже великі. А також бачили ми там нащадків велетня... А Калев утихомирював народ перед Мойсеєм та й сказав: Конче ввійдемо ми й заволодіємо ним, бо ми справді переможемо його! Та люди, що ходили з ним, сказали: Ми не зможемо ввійти до того народу, бо він сильніший за нас... І пустили вони між Ізраїлевими синами злу вістку про той Край, що розвідали його, говорячи: Той Край, що ми перейшли по ньому, щоб розвідати його, це край, який поїдає своїх мешканців. А весь той народ, що ми бачили в ньому, люди високі на зріст» (Числа 13:28-32).

У 28 вірші народ змінив добру звістку на звістку про неповагу та невір'я за допомогою слова 'та'. Ханааняни бачили велетнів, але Ісус Навин та Калев побачили Божу силу. Щоразу, коли ми вживаємо такі слова, як 'але' або 'все ж таки', це повинно бути з вірою, а не зі страхом. Павло дав нам гарний приклад. «У всьому нас тиснуть, та не потиснені ми; ми в важких обставинах, але не впадаємо в розпач. Переслідують нас, але ми не полишені; ми повалені, та не погублені» (2 до Коринтян 4:8, 9).

Я закликав свою команду не здаватися. Я сказав їм, що це ще не кінець, і що ми повинні залишатися позитивними. Вони знали, що я молився та шукав у Господа вказівки й відповіді. Перед тим, як зустріч продовжилася, ми змогли випити по чашці кави. Я мало їв і був голодний. Господь нагадав мені, що в моєму портфелі лежить банан, який я купив у Європі по дорозі до Москви. Я дістав банан і вже збирався його з'їсти, коли помітив, що в кімнаті запанувала тиша. Перекладач пояснив, що через відсутність систем дистрибуції керівники та інженери нафтопереробного заводу, які брали участь у зустрічі, ніколи не куштували бананів. Я взяв ніж для масла, нарізав банан шматочками та поділився з потенційними клієнтами. Вони були як маленькі діти, що відкривають подарунки на Різдво. Динаміка зустрічі одразу ж змінилася. Господь благословив мене дуже прибутковим, але взаємовигідним контрактом — за допомогою банана!

Цей проєкт випробовував моє терпіння, і в мене була спокуса відмовитися від нього. У багатьох обставинах терпіння дає Богові час працювати над людськими серцями, будувати себе, щоб ми могли ясно бачити та чути. Проблема з моїм звільненням полягала не тільки в тому, що це було б браком віри, але я почув від Господа, що якби я пішов, то був би в непокорі. Якщо ви перебуваєте в боротьбі й відчуваєте спокусу покинути її, вирішіть це, відповівши на просте запитання: чи почув ти від Бога, чи не почув, і це була лише твоя ідея та план. Якщо ви дійсно почули від Бога, не здавайтеся. Якщо це був ваш план, то настав час упокоритись, покаятись і змінити напрямок. Стійте, доки не побачите славу Божу. Він може використати банан, щоб забезпечити вам процвітання та благословити інших.

Чудодійне забезпечення Іллі

В Першій Царів 17 пророк Ілля Тішб'янин отримав слово від Господа для мешканців Гілеаду. На землі збиралася посуха. Бог наказав Іллі йти до струмка Керіт, який забезпечить його водою. Це було під час посухи. Струмочок — це невеликий природний водотік, менший за струмок. Більшість струмків пересихають під час посухи, не кажучи вже про струмочок, але саме тут Бог наказав Іллі жити під час посухи. Струмочок був місцем, де Бог наказав воронам приносити йому м'ясо та хліб двічі на день. Для хліба потрібне зерно, якого не вистачало б під час посухи. На той час струмочок був місцем, де можна було знайти харчі.

З часом струмочок пересох, але джерело постачання ніколи не змінюється. Бог наказав Іллі знову змінити своє місцеперебування, щоб забезпечити Іллю через інше джерело. Джерело постачання одне — Бог, але Він використовує багато шляхів. Ілля не зв'язав диявола й не наказав струмочку текти. Це б не спрацювало. Він не потік би прісною водою, щоб забезпечити Іллю, тому що Бог наказав Іллі відійти від струмочка та

перебратися до Сарепти. Ілля був під керівництвом Бога й підкорявся Йому. Якби Ілля не послухався наставника, то загинув би від нестачі води та їжі.

Ілля пішов до Сарепти, як йому було наказано, і вдова забезпечила його під час посухи та голоду. Це гарний приклад для нас. Ми не повинні дивитися на те, як виглядають люди, що вони мають чи яку посаду обіймають, але шукати вказівки Господа. Він є нашим єдиним Джерелом. Природний розум не може собі уявити, щоб піти до одинокої матері під час голоду за провізією. Вона була новим каналом забезпечення, який Бог використав, але вдова також повинна була мати віру й підкорятися Богові. Вона також повинна була вшанувати Божого чоловіка та діяти, щоб пізнати це дивовижне забезпечення.

Коли Ілля дійшов до Сарепти, він зустрів вдову, яка збирала палиці. Ілля попросив її принести йому трохи води. Згадайте, що це було під час посухи, і струмочок Керіт вже пересох.

«І він устав та й пішов до Сарепти. І прибув він до входу міста, аж ось там збирає дрова одна вдова. І він кликнув до неї й сказав: Візьми мені трохи води до посудини, й я нап'юся. І пішла вона взяти. А він кликнув до неї й сказав: Візьми мені й шматок хліба в свою руку! А та відказала: Як живий Господь, Бог твій, не маю я калача, а тільки повну пригоршу борошна в дзбанку та трохи олії в горнятї. А оце я назбираю дві полінці дров, і піду, і приготую це собі та синові своєму. І з'їмо ми, та й помремо...» (1 Царів 17:10-12).

Була посуха, а це означає, що їжа та вода були обмежені, якщо їх взагалі можна було знайти. Уявляєте, що б зробили новинні мережі, якби почули про те, що проповідник просить розорену вдову принести йому води та спекти йому пиріг з останньої крихти борошна, яка в неї залишилася? Вони мали б сінний день, виставляючи його в поганому світлі.

Вдова планувала спекти свій останній пиріг, а потім очікувала, що вона та її син помруть. Майте на увазі, що в той час у них не було ні холодильників, ні систем

розподілу, тож не було звідки брати їжу чи воду, окрім як з природних ресурсів у їхньому регіоні. Вона відчувала величезну нестачу, яка призвела б до смерті, і саме цього вона очікувала. Вона поважала й шанувала Бога; тому вона в Біблії. Коли пророк попросив води, вона негайно відійшла, щоб принести йому воду. Це був крок віри, який вшанував Бога, оскільки вона продемонструвала пошану до пророка. Багато людей переживають бідність і нестачу, тому що не бажають робити кроки віри на честь Бога, не кажучи вже про те, щоб сіяти, коли та де Бог вкаже. Якщо ми шануємо Бога, Він вірно виведе нас з будь-якої ситуації. «А тепер слово Господнє: Не буде в Мене такого, бо Я шаную тих, хто шанує Мене, а ті, хто зневажає Мене, будуть зневажені!» (1 Самуїла 2:30).

Ілля був голодний і попросив її приготувати йому пиріг. У неї була лише невелика кількість борошна, якої вистачило б на останню трапезу для неї та її сина. Це налаштування на процвітання та забезпечення Богом. Вона могла б образитися, але замість цього продовжувала шанувати пророка. Коли вона сказала Іллі, що це вся їжа, яка була в її домі, він одразу ж наказав їй не боятися. У Біблії вказано нам не боятися понад 365 разів. У нас є нагадування «не боятися» на кожен день року. Подолання страху було необхідним для їхнього виживання під час посухи та голоду. Сьогодні так само важливо протистояти страху, щоб пізнати славний Божий задум і забезпечення.

«І сказав до неї Ілля: Не бійся! Піди, зроби за своїм словом. Тільки спочатку зроби мені з того малого калача, і винесеш мені, а для себе та для сина свого зробиш потім. Бо так сказав Господь, Бог Ізраїлів: Дзбанок муки не скінчиться, і не забракне в горнятї олії аж до дня, як Господь дасть дощу на поверхню землі» (1 Царів 17:13, 14).

Вона, певно, впоралася зі страхом, оскільки пішла й приготувала Іллі пиріг. Результатом її послуху стало диво, яке прославило Бога. З її насіння та її вчинків у вірі харчувалася вся її родина, аж поки не повернулися дощі, що означало б кінець посухи та голоду. Якщо ми слухаємося Бога, ми ніколи не будемо відчувати нестачі чи нужди.

«І пішла вона, із зробила за словом Іллі, і їла вона й він та її дім довгі дні, дзбанок муки не скінчився, і не забракло в горнятї олії, за словом Господа, що говорив через Іллю» (1 Царів 17:15, 16).

Вдова поставила Бога на перше місце, посіявши своє насіння та поставивши Іллю на перше місце. Це і є головний ключ до процвітання. Гроші — добрий слуга, але поганий бог. Говоріть так: «Гроші служать мені! Я служу Богу». Ми не можемо мати двох панів. «Ніхто двом панам служити не може, бо або одного зненавидить, а другого буде любити, або буде триматись одного, а другого знехтує. Не можете Богові служити й мамоні» (від Матвія 6:24). Вдова мудро вибрала правильного господаря та з честю послухалася. Зверніть увагу, що у віршах 12 і 13 вона згадує лише свого сина. Після цього дивовижного забезпечення вся її сім'я була нагодована. Я припускаю, що ця жінка любові й віри запросила інших членів сім'ї залишитися з нею.

Кисень перетворився на нафту

Віра — це впевненість у Божому Слові, переконаність у ньому та відданість йому. Якщо ви володієте цими трьома якостями, ви також побачите дива, подібні до тих, що сталися з вдовою сарептською. У 2-ій Царів, розділ 4, описана схожа ситуація, коли Єлісей допоміг вдові.

Її чоловік був одним із синів пророків, що вказує на те, що він був служителем при Єлісеї та, ймовірно, служив при Іллі. Він помер, а кредитори повідомили його дружину, що забирають її будинок і, що ще гірше, забирають двох її синів, щоб продати в рабство. У 2016 році Організація Об'єднаних Націй повідомила, що «боргова кабала залишається найпоширенішою формою примусової праці в усьому світі» (Організація Об'єднаних Націй 1). Ця диявольська форма повернення боргів все ще існує в багатьох країнах, таких як Індія та Китай. Більшість країн заборонили цю практику через глобальні торговельні правила, але вона все ще зустрічається у секс-торгівлі та потогінних цехах, щоб сплатити борги.

Жінка змирилась і підкорилася пророку Божому. Єлісей запитав її: «Що у тебе в домі?» Він не сказав, що попросить церковну канцелярію вислати їй чек. Часто люди звертаються до церкви за допомогою, тому що відмовляються працювати або ж упокорюються. Ми повинні допомагати нужденним, як ті вдови, що шанували Бога, але остерігатися тих, хто просто хоче подання, і щоб ти змарнував людське насіння. Багато людей ходять від церкви до церкви, випрошуючи милостиню, але вони не бажають сіяти, служити або шанувати Бога. Запитайте, де їхня сім'я та чому вони не допомагають. Зазвичай це відбувається тому, що вони ображені їхніми іграми, маніпуляціями та небажанням працювати. Важливо, щоб нас вели за собою, інакше ми будемо обмануті ворожими планами та привласнимо кошти, які мали бути посіяні в добрий ґрунт, але

будуть витрачені даремно. Ми повинні допомагати бідним, але так, як веде Господь. Слово говорить, що якщо людина не працює, вона не буде їсти. Багато проєктів Царства гальмуються через те, що люди піддаються на хитрощі Сатани на цій арені. Людське насіння було змарновано.

Вдова була бідна та сказала, що у неї немає нічого, крім маленького глечика олії. Сумнів дивиться на потребу й нестачу, а віра — на насіння. Ви не можете мати «нічого» та маленький глечик олії одночасно. Вона не цінувала те, що мала. Це не тільки зневага до того, що дав їй Бог, але й брак віри. Не можна відокремлювати віру, честь і подяку. Якщо ти не шануєш Бога і Його Слово, ти не можеш мати віру в Бога. Ми повинні бути вдячні за те, що маємо, незалежно від рівня нашого добробуту. Це те, що Бог дав, незалежно від розміру чи кількості. Коли вдова з Марка 12:41-44 дала свою крихту як насіння, Ісус сказав, що вона дала більше, ніж будь-хто з присутніх того дня. Бог дивиться на серце й відсотки. Знадобилося багато сил, щоб посіяти її останню крихту! Вона продемонструвала велику віру й силу, коли віддала всі сто відсотків. Це сподобалося Богові, і в результаті це було записано в Біблії на віки вічні.

Віра лаштується та готується з очікуванням. Якщо ви перебуваєте у вірі, ви підготуєтесь до проявлення. Віруючі люди досліджують продукт, проходять навчання та готуються до того, щоб в їхньому списку бачень «картинки перетворились на справжнє» в їхньому житті. Єлисей наказав вдові принести горщики, і не декілька. Я припускаю, що вона, ймовірно, думала: «Який в цьому сенс?», але підкорилася. Петро послухався, коли не було сенсу закидати сіті при світлі дня. Всі професійні рибалки знали, що риба бачить сітки в кришталево чистій воді. Петро знав це, але послухався й виштовхав свої щойно вимиті рибальські судна в море. Навіщо професіоналу в будь-якій сфері слухати проповідника, який навіть не є фахівцем у цій галузі? Команда Петра нещодавно

закінчила чистити сітки та була готова йти додому після нічної зміни. Люди можуть бути втомленими й сварливими, коли працюють цілими днями та ночами й не бачать жодних результатів. Петро, ймовірно, почув стогони своїх підлеглих, коли сказав, що вони повертаються назад. Професійна команда просто годинами закидала сітки в розпал риболовлі. Обладнання потрібно було б почистити, але Пітер продовжував виходити в глибокі води. Цікаво, як відреагував буркотливий персонал, коли їм дали частку прибутку від їхнього великого дня збору врожаю.

У другому розділі Івана розповідається про святкування весілля. Коли мати Ісуса повідомила Йому, що в них закінчилося вино, Ісус відповів: «Яке відношення твоє занепокоєння має до Мене?» Коли люди сповіщають вас про якусь проблему, запитайте Господа, чи стосується вона вас і чи маєте ви брати в ній участь. Ми не є та ніколи не будемо чийось джерелом постачання. Мудрість просить у Господа настанови й провідництва. Настанова, яку Марія дала слугам, була такою: «Усе, що Він вам скаже, робіть». Це ключ до дива.

Слугам було доручено наповнити горщики водою. Вони були на весіллі, і гості очікували не воду, а святкові гостинці. Слути, нічого не розуміючи, підкорилися та наповнили горщики. Ніхто раніше не перетворював воду на вино, тому вони не очікували отримати вино. Це було перше диво, яке сталося в служінні Ісуса. Можливо, вони не мали віри, що вода перетвориться на вино, але вони підкорилися та налили воду. Їх дія відкрила двері до дива. Ісус не говорив із горщиками, щоб вони наповнилися вином. Він почув від Бога, що потрібно наповнити горщики водою. Жодного дива чи прояву не відбулося, доки не почалися дії. Багато людей навіть не знали, що сталося диво, але вони насолоджувалися благами.

Шунаммітка послухалася Єлисея та зібрала горщики. Єлисей наказав їй взяти маленький горщик з олією і наповнити нею великі горщики. Замість того, щоб сперечатися, ставити під сумнів або ігнорувати вказівки, вона відкинула думку, що він божевільний, і підкорилася. Олія з маленького горщика продовжувала литися, наповнюючи великий горщик за великим горщиком. Зрештою, олія закінчилася, коли в них закінчилися горщики. Коли Бог каже взяти багато горщиків, купіть фабрику горщиків! Велика віра готує велике. Олія була дуже цінною, тому вона змогла розплатитися з позичальниками. Завдяки вірі та діям вона змогла вберегти своїх синів від рабства, а свій дім — від конфіскації.

Я був у церкві «Життя у вірі» в Бренсоні, штат Міссурі, у 2002 році, коли вони відчинили двері для свого першого служіння. Мене вразило, що хтось купив приміщення, яке може вмістити дуже велику громаду, для церковного починання. З часом Господь наповнював церкву на конференціях настільки, що доводилося облаштовувати переповнені зали, щоб люди могли увійти та почути Слово. Віруючі люди роблять саме те, що наказує Господь.

Згодом Єлисей вирушив до Шунему, де одна шунаммітська жінка прилаштувала для пророка кімнату в своєму будинку і готувала для нього їжу, коли він подорожував її краєм. Настав день, коли в її сина стався фізичний напад і він помер. Вона йшла до пророка з вірою, лише кажучи «Добре» людям, яких зустрічала на своєму шляху. Її син помер! Люди, ймовірно, думали, що вона з'їхала з глузду або перебуває в стані заперечення.

19 травня 2002 року мені врятували життя і помістили у відділення інтенсивної терапії в травматології Бейлора в Далласі, штат Техас. Я врізався в бетонну стіну під час перегонів на автодромі «Редлайн» на своєму мотоциклі Harley Davidson. У той час я

займався розвитком бізнесу в компанії, що розробляла програмне забезпечення для планування ресурсів підприємства (ERP). Мій бос запитав у Шари, як у мене справи, і вона відповіла: «У нього все гаразд і він повернеться на роботу наступного тижня». Мій начальник думав, що вона була в шоку та стані заперечення. Правда полягала в тому, що вона перебувала в стані заперечення. Вона заперечувала право Сатани забрати моє життя. Як віруючі ми повинні розуміти навколишнє середовище, але брати владу над ворогом. У Матвія 28:18 Ісус дав нам владу припиняти атаки Сатани в нашому житті. Ми маємо величезні повноваження. Віруючий, який глибоко усвідомлює, що сила Божа захищає його, може користуватися своєю владою і безстрашно протистояти ворогові. «Ось Я владу вам дав наступати на змій та скорпіонів, і на всю силу ворожу, і ніщо вам не зашкодить» (від Луки 10:19). Повноваження — це делегована влада. Вам доручено перемогти підступні задуми ворога.

Можливо, ви перебуваєте під фінансовою атакою, як шунамїтська вдова, але не лякайтеся. Можливо, ви відчуваєте фізичний напад на своє тіло, або хтось із ваших близьких зазнає нападу, але не бійтеся, бо Господь з вами. Ключ до дива — це слухати Господа, підкоритися Йому та увійти в спокій з великим очікуванням. Ваше майбутнє не зруйновано. Ісус зробив тебе праведним. Він заплатив за ремонт, виправлення й очищення всього в нашому житті, що потребує полагождення. Багато людей перевантажують себе до такої міри, що вони виснажуються, і це ускладнює їх здатність бути веденими, не кажучи вже про те, щоб діяти. Якщо у вас закінчується паливо, ви повинні відпочити. Не приймайте рішень або не беріть на себе зобов'язань, коли ви втомилися. Коли ви втомлені або перебуваєте під тиском, страх буде тиснути та підштовхувати вас до прийняття рішення. Страх охопить вас, і якщо ви впустите його всередину себе, не чинячи опору, він буде керувати вами.

«Я залишаю вам мир; Свій [власний] мир тепер даю і заповідаю вам. Не так, як світ його дає, я даю вам. Нехай не тривожаться серця ваші й не страхаються. [Припиніть дозволяти собі хвилюватися і тривожитися; і не дозволяйте собі боятися і залякуватися, бути боягузливими і збентеженими.]» (від Івана 14:27, АМР).

Намагайтеся протистояти страху і долати його за будь-яку ціну. Інакше він знищить вашу віру. Бог нічого не приховує від нас. Страх заважає нам отримати все, що Бог має для нас. Страх краде благословення, просування по службі та пошану. Страх — це зворотний бік віри. Це віра в те, що може зробити ворог, а не в доброту Бога. Медаль Пошани — це найвища медаль, яку можна отримати в бою. Ми в бою кожен день нашого життя, але є і хороша звістка: «Жодна зброя, що зроблена буде на тебе, не матиме успіху» (Ісаї 54:17). Якщо ви перебуваєте в ситуації битви або суду, візьміть цей вірш у своє серце в перекладі Живої Біблії. «„Але того дня, що настане, жодна зброя, спрямована проти вас, не матиме успіху, і ви отримаєте правосуддя проти кожної брехні в залі суду. Це спадщина Господніх рабів. Це благословення, яке я даю вам“, — говорить Господь!» (Ісаї 54:17, TLB).

Віра «відкопай їх»

Чи є у вас віра, здатна воскрешати мертвих? Коли йшлося про Лазаря, Ісуса не зворушили ні смерть, ні сморід, ні навіть факти. В Івана 11:39 Ісус сказав: «Приберіть камінь». Говорячи сучасною мовою, ми можемо сказати: «Відкопайте їх, хлопці».

Марту, сестру померлого Лазаря, турбував сморід, який стояв від нього чотири дні. Їй навіть не спало на думку, що вона побачить свого брата, який воскресне з мертвих. «Ісус каже до неї: Чи тобі не казав Я, що як будеш ти вірувати, славу Божу побачиш?» (від Івана 11:40). Ісуса не зворушив сморід. Він прийшов, щоб очистити нас від смороду гріха і смерті. Якби багато людей могли бачити в духовній сфері й по-справжньому знати, з ким вони співпрацюють і з ким лягають у ліжко, коли йдеться про гріх, їх би змудило, а

потім вони б довго милися під душею. Гріх огидний, смердить і веде до смерті, але ми очищаємося від усіх гріхів, коли каємося.

Коли вони побачили славу? Доки Лазар не воскрес із мертвих. Діла диявола прославляють диявола, а діла Божі прославляють Бога. Бідність, смерть, руйнування, хвороба, сльози, гріх і біль не прославляють Бога. Звільнення від них прославляє Бога. Марта побачила не вогонь, не хмари, не палаючий кущ, а славу, дивовижне життя.

ГЛАВА ШОСТА: ОСНОВИ ВІРИ

Віра повинна ґрунтуватися на міцному фундаменті. Потрібне Боже слово, щоб побудувати фундамент для того, щоб у щось повірити. Ми не можемо мати віру в ідеї, які ми самі створили. Як християни ми не можемо вірити просто так у що завгодно. Ми повинні мати слово від Бога. Коли євреї пішли до Ханаанської землі самостійно, без Божого слова, вони зазнали поразки. Бог сказав їм піднятися тільки перший раз. Вони діяли так, ніби були у вірі, але у них не було підстав або основи, щоб піти та захопити землю, оскільки вони повстали перший раз у страху. Ми повинні розібратися, чи справді ми віримо, чи зарозуміло робимо самовпевнені кроки.

Справжня віра має справжній фундамент. Люди кажуть: «Я вірю». Але вони повинні запитати, на чому ґрунтується їхня віра і в кого вони вірять. Основна хитрість сатани полягає в тому, щоб викликати в нас осуд за те, що ми його упустили, а потім спонукати нас діяти в гордості, створюючи можливість для ще більших втрат. «Випробовуйте самих себе, чи ви в вірі, пізнавайте самих себе. Хіба ви не знаєте самих себе, що Ісус Христос у вас? Хіба тільки, що ви не такі, якими мали б бути. Але маю надію, що пізнаєте ви, що ми такі, якими мали б бути» (2 до Коринтян 13:5-6). Ми повинні проаналізувати та оцінити себе, щоб визначити, чи є наша віра справжньою з очікуванням на забезпечення, зцілення та перемогу. Ми повинні бути чесними з собою та оцінити, чи є наша віра справжньою і правдивою. Справжня віра перемагає завдяки тому, що ґрунтується на Слові.

Сатана намагається затягнути нас у простір міркувань і вивести з царства віри. Сатана може вразити нас у будь-якій сфері, яка не є вірою. Якщо ми контролюємо свої думки й слова, перебуваючи у вірі, ми щоразу перемагаємо Сатану. Ключ до перебування

у царстві віри — це роздуми над написаним Словом, яке побудоване на міцному фундаменті.

В Другому Коринтян 13 частиною випробування є оцінка того, чи знаємо ми волю Божу. Якщо ми знаємо волю Божу, ми можемо слухати й отримувати вказівки, як діяти далі. «Віра починається там, де відома воля Божа» (Босворт 47). Ми повинні прийняти її у своє серце, щоб по-справжньому вірити в те, що щось станеться згідно з волею і Словом Божим. Ми віримо, що спасіння залежить від нашої віри, але стосовно зцілення, фінансів і дива існує тенденція залишати все це на волю Божу. Щоб пожинати, ми повинні зберігати віру. Не полишайте справу після того, як ви посіяли. Зберігайте віру, щоб пожинати свій врожай, доки він не буде на вашому рахунку.

Справжня віра не буває двоякою. Якщо ми помічаємо, що робимо заяви, які суперечать одне одному, наприклад, 'я можу це зробити; я не можу це зробити' або 'у мене це є; цього не може бути', то нам потрібно зміцнити нашу віру. Остерігайтеся висловлювань на кшталт 'я розумію', 'я не можу цього зробити' або 'у мене немає', коли за ними слідує заяви, сповнені сумнівів і невіри. Можливо, нам доведеться припинити говорити. «Хто стереже свої уста й свого язика, той душу свою зберігає від лиха» (Приповісті 21:23). Моя мама казала мені, що якщо я не можу сказати щось приємне, то не кажи нічого взагалі. Вона мала рацію, але ми повинні додати, що якщо ми не можемо з вірою сказати нічого, що повчало б, не кажіть нічого.

Часто слова, які ми говоримо, засновані на страху, і ми говоримо речі, які суперечать один одному. Наприклад, маленькі діти можуть відривати пелюстки з квітів. Відриваючи кожну пелюстку від квітки, вони кажуть: «Вони мене люблять» або «Вони мене не люблять». Вони не мають віри! Якщо ви відчуваєте страх, посмійтеся над своїм ворогом. «З насилля та з голоду будеш сміятись, а земної звірини не бійся» (Йова 5:22).

Після того, як посмієшся, підбадьорюй себе в Господі, поки не будеш впевнений, що перемога за тобою. Якщо перевірка показує, що ви не маєте справжньої віри, зміцнюйте себе в Слові. Багато років тому мені поставили діагноз, який, за словами лікарів, не піддається лікуванню. У моменти нестерпного болю я зміцнював себе в Господі та просто сміявся. Господь провів мене через це випробування.

Шлях

Очікування й хвилювання є ключовими індикаторами того, чи перебуваєте ви на шляху до отримання Божої доброти. Гріх не дасть вам очікувати. Насправді це смертельно небезпечно, тому що утримує нас від віри. Безумовно, Бог знає те, що ми бачимо та знаємо. Ми не можемо замилювати Богові очі. Якщо наше серце чисте, і нас нічого не турбує, ми маємо впевненість перед Богом. Не відмахуйтеся від гріха. Гріх заважатиме нам бачити Божу славу. Це руйнує нашу впевненість перед Богом. Сатана націлений на нашу впевненість, щоб утримати нас від благодаті, підштовхуючи нас до гріха. Гріх — це вбивця віри, який перешкоджає сміливості стосовно Бога та ясності напрямку. Гріх — дуже серйозна річ. Насправді це смертельно серйозно. Благодать не є відкритими дверима для гріха. Ісус заплатив велику ціну за гріх, і ми повинні шанувати заплачену ціну.

Коли я змагався на мотоциклах Harley Davidson в перегонах на прискорення, за вісім секунд перегонів на чверть милі моторна олива забруднилася й потребувала заміни. Ми можемо легко забруднюватися щодня через наші рішення, дії та висловлювання, що ґрунтуються на страху. Як наслідок, нам потрібно постійно вносити корективи. Більшість літаків оснащені автопілотами, які постійно змінюють напрямок польоту. Це гарантує, що на великих відстанях, коли дме вітер і збиває з курсу, ви досягнете потрібного пункту

призначення. Правильні життєві зміни вбережуть вас від осуду та утримають на шляху, де ви зможете впевнено й сміливо зійти на престол.

«Діточки, любімо не словом, ані язиком, але ділом та правдою! Із цього довідуємось, що ми з правди, і впокорюєм наші серця перед Ним, бо коли винуватить нас серце, то Бог більший від нашого серця та відає все! Улюблені, коли не винуватить нас серце, то маємо відвагу до Бога, і чого тільки попросимо, одержимо від Нього, бо виконуємо Його заповіді та чинимо любе для Нього» (1 Івана 3:18–22).

Ви маєте владу керувати речами у вашому житті, включаючи мир у вашому шлюбі, фінансове зростання, прихильність і довге життя. Ми маємо написане Слово, Святого Духа та могутню силу Крові, як опору, що підтримує нас. Ісус сказав, що Йому дана вся влада, а потім заповідав нам використовувати цю владу для Божої слави.

Щоб зійти на трон, потрібна сміливість. *Сміливість* означає 'хоробрий, безстрашний та впевнений, без страху'. Сатана намагається зламати нас і зруйнувати нашу впевненість, щоб ми захотіли все покинути. Час, проведений з Ісусом, змінить ваші шляхи й думки, і це додасть вам сміливості. «А бачивши сміливість Петра та Івана, і спостерігши, що то люди обидва невчені та прості, дивувалися, і пізнали їх, що вони з Ісусом були» (Дії 4:13). Петро та Іван мали досвід перебування з Ісусом і знали істину з перших вуст. Ви сміливі, коли знаєте, що щось є правдою. Не можна сказати десятирічній дитині, що два плюс два не дорівнює чотирьом. Вони знають правильну відповідь і мають сміливість у вирішенні цього рівняння.

Чому Павло наполягав на очікуванні нагороди від Бога після історії вбивств християн? Він був у вірі. «Браття, я себе не вважаю, що я досягнув. Та тільки, забуваючи те, що позаду, і спішачи до того, що попереду, я женусь до мети за нагородою високого поклику Божого в Христі Ісусі» (до Филип'ян 3:13, 14). Якщо хтось бажає спасіння, то незалежно від того, що він зробив, Кров має силу очистити й врятувати.

Люди зосереджуються на минулому, страху невдачі або страху виправлення. Забудьте про минуле, сміливо тисніть на свій приз і відчуйте славу на своєму шляху. На твоєму боці та сама кров агнця, що й на боці Павла, і він переміг Кров'ю. Він був чистий перед Богом, і дива супроводжували його. Незалежно від вашого минулого, з вірою й послухом ви можете пізнати славу в майбутньому. У Слові є вказівки, які направляють нас на правильні шляхи, щоб ми могли відчуті Його присутність і славу. Бог отримує славу, коли Його діти пізнають дива.

Випробування віри

У вас не більше віри, ніж терпіння. Якщо хтось слабкий та не має терпіння, то він слабкий та не має віри. Терпіння — це витривалість. Час випробовує чи перевіряє нашу віру, а терпіння — це здатність терпіти до кінця. Якщо ми щиро віримо, нас не збентежить плин часу. Віра готова стояти й боротися в довгостроковій перспективі. Можливо, нам це й не знадобиться, але ми повинні бути готові боротися протягом тривалих раундів, поки не відчуємо перемогу. Ми переможемо, якщо не здамося.

«Майте, брати мої, повну радість, коли впадете в усіякі випробовування, знаючи, що випробування вашої віри породжує терпіння. А терпеливість нехай має чин досконалий, щоб ви досконалі та бездоганні були, і недостачі ні в чому не мали. А якщо кому з вас не стачає мудрости, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє, і буде вона йому дана. Але нехай просить із вірою, без жадного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, яку жене й кидає вітер. Нехай бо така людина не гадає, що дістане що від Господа. Двоєдушна людина непостійна на всіх дорогах своїх» (Якова 1:2-8).

Випробування віри не породжує віру, а скоріше творить або породжує терпіння, здійснюючи нашу віру. Віра виробляється або приходить від слухання помазаного Слова. «У мене велика сміливість до вас, велика мені похвала з вас, я повний потіхи, збагачаюся радістю при всякому нашому горі» (2 до Коринтян 7:4).

В Якова 1:2 підтверджується, що радість є свідченням того, що ви у вірі. Це показує силу для подолання. Радість — це емоційна реакція, але вона повинна бути свідомою реакцією на ситуацію, так, як бачить її Бог. Подяка та радість — це єдині правильні відповіді віри. Будь-яка інша реакція, така як депресія, страх або скарги, свідчить про те, що нам бракує віри. Депресія — це наслідок страху та невіри. Відсутність радості не має виправдання. Якщо ви не маєте радості, то ви не маєте віри. Час випробовує нашу довіру чи віру в Бога. Не існує такого поняття, як сповнений віри депресивний християнин. Якщо вам сумно, оцініть, чи сумно вам тому, що все погано, чи все погано тому, що вам все ще сумно. Потрібна віра, щоб радіти випробуванням, коли не бачиш виходу. Пам'ятайте, що ми маємо не більше віри, ніж терпіння.

Згідно з віршем 5 розділу 1 Якова, мудрість охоплює об'явлення волі й плану Божого. Ключ до плідного життя — мати Божу мудрість. Мудрість розрізняє, що є цінним. Дурні вважають, що щось, що має величезну цінність, нічого не варте. Я вірю, що зможу побачити мертвий вантаж у своєму житті, від якого потрібно позбутися, і побачити, де мені потрібно цінувати та інвестувати ресурси, не вагаючись.

Вагання не має нічого спільного з мудрістю. Сумнів означає подвійний. У Бога немає інших варіантів, запасних планів або «а що, якщо». Віра стабільна, непорушна й зосереджена на єдиному правильному шляху або результаті. Бог говорить лише вірою, і Він чує мову віри, яка діє через любов. Він не відповідає на благання, тому ви не бачите того дивовижного, що прославляє Бога через благання.

У Даниїла були три сильні віруючі чоловіки, які знали Божі шляхи й **не поступалися своїм сумлінням**. Їхня віра була випробувана та визнана істинною вірою з міцним фундаментом.

«Навуходоносор заговорив та й сказав їм: Шадраха, Мешаху та Авед-Него, чи це правда, що ви моїм богам не служите, а золотому бовванові, якого я поставив, не вклоняєтеся? Тепер, якщо ви готові, щоб того часу, коли почуєте голос рога, сопілки, гітари, гусел, псалтиря й флейти та всіляких родів музику, попадали й кланялися бовванові, якого я зробив. А якщо ви не поклонитесь, тієї години будете вкинені до середини палахкотючої огненної печі, і хто той Бог, що врятує вас від моїх рук? Шадрах, Мешах та Авед-Него відповіли та й сказали цареві Навуходоносорові: Ми не потребуємо відповідати тобі на це слово. Якщо наш Бог, Якому ми служимо, може врятувати нас з палахкотючої огненної печі, то Він урятує й з твоєї руки, о царю! А якщо ні, нехай буде тобі, о царю, знане, що богам твоїм ми не служимо, а золотому бовванові, якого ти поставив, не будемо вклонятися!» (Даніїла 3:14-18).

Деякі переклади цих віршів не є чіткими. Віра проголошує, що Бог збирається зробити, і вона завжди буде прославляти Бога. У 17 вірші говориться, що якщо цар Навуходоносор кине їх до ями, то Бог, без сумніву, визволить їх. Вони відповіли на обидва запитання Навуходоносора у зворотному порядку у віршах 14 і 15. Іншими словами, коли цар запитав, чи правда, що вони не будуть кланятися, вони відповіли: «Так, це правда, що ми не кланяємося та не будемо кланятися». Коли цар запитав, який Бог може захистити їх, вони відповіли: «Мій Бог може й визволить нас, незалежно від твого рішення кинути нас у яму».

Вони не вагалися щодо визволення Богом. Деякі переклади неправильно ставлять питання про те, чи здатен Бог. Він здатний! В одному з перекладів неправильно сказано: «Якщо наш Бог, якому ми служимо, може визволити нас з палаючої вогненної печі, то Він визволить нас з твоєї руки, о царю». Це не є вірою та не прославляє Бога. Він — Всемогутній Бог, і Він може визволити. Навіть не стоїть питання, чи може Бог. Ці троє чоловіків сміливо відповіли на запитання царя. Вони не вагалися в невірі. Так само й з нами: Бог, якому ми служимо, визволить нас, якщо ми будемо стояти з вірою та віддавати Йому славу, як Шадрах, Мешах та Авед-Него.

Цих людей кинули у вогонь, але коли охоронці зазирнули у вогнище, то побачили не трьох, а чотирьох чоловіків. Ці троє чоловіків слухалися Слова, як свого останнього істинного переконання, та не похитнулися. Вони знали, що є праведним. У нас діє той самий дух віри. У нашому житті ми матимемо можливість зробити важкий вибір, який принесе Богові славу. Ці троє чоловіків не просто отримували марні погрози. Уявіть собі диктатора, який виведе вас на лінію вогню, якщо ви не вклонитесь йому. Будь-хто буде вимушений реагувати зі страхом. Всі троє чоловіків залишилися єдиними у вірі. Я припускаю, що вони підтримували один одного. Віра одного зміцнювала віру двох інших. Вони розвивали життя у вірі та пізнавали Божі шляхи, які прославляли Бога. Після цього цар Навуходносор наказав знищити всіх ідолів у своєму царстві й поклонитися Богові, бо немає іншого Бога, який може врятувати так, як наш Бог. Ці троє могутніх чоловіків розуміли, як діє наш Творець.

Шляхи

«Шляхи» людини — це її курс, стиль життя, стандарт або приклад. Які думки та шляхи в Бога? Його думки — це праведні думки про те, щоб ми зростали, процвітали, долали труднощі й жили переможно. Ви можете сказати: «Я настільки занепав духом, що мені потрібне диво». Ми служимо чудотворному Богові. Очікуйте на дива у своєму житті, виходьте з вірою та дивіться, як Бог отримує славу.

Божі шляхи виходять за межі наших думок, манер і способу життя. Щоб зрозуміти Божі шляхи, потрібне божественне одкровення. «Тож тепер, коли знайшов я милість в очах Твоїх, об'яви ж мені дорогу Свою, і я пізнаю, як знайти милість в очах Твоїх. І побач, бо цей люд то народ Твій. А Він відказав: Сам Я піду, і введу тебе до відпочинку» (Вихід 33:13, 14). Д-р Янг, автор «Дослівного перекладу Янга», надає ясність цьому віршу. Він перекладається так: «Дай мені знати, молю Тебе, шлях Твій». Чому Мойсей хотів знати

Божі шляхи? Якщо ви знаєте шляхи та мислення людини, ви можете йти в більшій єдності з нею. Коли ти знаєш і ходиш Божими шляхами, це готує тебе до того, щоб побачити Його славу. У Виході 33:18 прохання Мойсея до Бога — «Покажи мені славу Свою!» — призвело до просвітницької відповіді Бога у вірші 19, де Бог сказав, що Він покаже Мойсею Свою доброту.

Ви можете знати думки Бога, тому що, згідно з Ефесян 3:20, ми маємо розум Христа. Перший крок — це почути й впізнати Його. Якщо ви знаєте Його шляхи та стандарти, ви можете розпізнати Його приклади, тож вам буде легше визначити, чи є щось Богом або ворогом. «А як вижене всі свої вівці, він іде перед ними, і вівці слідом за ним ідуть, бо знають голос його. За чужим же не підуть вони, а будуть утікати від нього, бо не знають вони чужого голосу» (від Івана 10:4-5). Шадрах, Мешах та Авед-Него знали Божу доброту й довіряли Йому. Вони не брали участі в нечистих, ідолопоклонницьких церемоніях. Цар Навуходоносор був розлючений через гордість. Після того, як ці три чоловіки витримали випробування своєї віри, їхня довіра прославила Бога, особливо коли цар змінив свої шляхи та вклонився Царю царів.

Багато маленьких християн отримують швидкі результати, коли просять з вірою. Можливо, їхня віра не розвинена, але вони вчаться. Батьки, які вперше чують 'мама' чи 'тато', дуже радіють. Дитина вчиться розмовляти їхньою мовою. Наш Небесний Отець радіє, коли ми зростаємо в промовлянні слів віри.

На початку своєї кар'єри я працював у сфері розвитку бізнесу в компанії ABB Automation, яка є підрозділом європейського конгломерату, відомого як Asea Brown Boveri. У 1996 році я працював над великим контрактом із саудівською нафтовою компанією Aramco. На підготовку пропозиції та укладення контракту пішли місяці. Моє керівництво сумнівалося, що проєкт вартий зусиль і витрат через ризик і надзвичайну

глобальну конкуренцію. На мене чинився величезний тиск, щоб я припинив займатися проєктом, вважав його програвшем і зарахував його як навчальний досвід. Бухгалтери постійно вказували на інвестиції, вкладені в розробку об'ємної пропозиції, намагаючись змусити нас вибути з конкурсу. Мій підрозділ ніколи не вигравав контрактів, подібних до масштабів цього проєкту чи обсягу робіт. Мене попросили відмовитися й захистити компанію від подальшої відповідальності та витрат на реалізацію. Ми з Шарою молилися та почули від Господа, що Він благословить нас на цей контракт. Завдяки Слову від Господа, ми встояли у вірі, і я продовжував виконувати контракт. Наше терпіння зазнало великого випробування. Замовник продовжував продовжувати терміни прийняття рішення і вимагав більше деталей, що збільшувало вартість продажу, не маючи жодних гарантій, що він взагалі візьметься за проєкт, не кажучи вже про те, щоб продати нам бізнес. Тиск зростав з усіх боків, і мені доводилося боротися зі страхом і сумнівами. Я прокидався з проблемами в шлунку через тиск. Це було свідченням страху, а не віри. Я намагався нести весь тягар на собі, замість того, щоб покласти цю турботу на Господа. Господь доручив мені покласти турботу про проєкт на Нього і піти на відпочинок. Він не казав залишити роботу, але увійти у відпочинок. Після роботи ніч за ніччю, вихідні за вихідними, мені зателефонували з офісу Саудівського принца і повідомили, що в нас не найкраща ціна чи технологія, але завдяки чесності, вони надають мені контракт. Зверніть увагу, як в Якова 1:3 сказано, що «випробовування вашої віри дає терпеливість». Проєкт став для мене випробуванням, але наполегливість принесла результат.

Ми можемо мати те, що говоримо і в що віримо — в тому числі життя або смерть, процвітання або бідність, здоров'я чи хворобу. Насправді симптоми не мають значення. Боже Слово є істиною. Ми повинні впоратися зі страхом, а потім сміливо просити з вірою, і ми отримаємо. Нестабільні, двоїсті люди не готуються так, як Ной, який будував ковчег

120 років. Ной був твердо переконаний, що «ми можемо і *будемо* виконувати» волю Господа. Ной рубав дерева гофер і тягав їх день за днем, щоб побудувати масивний корабель довжиною в триста ліктів посеред суходолу, де роками не було дощу. Для цього потрібна віра та терпіння. Його віра перевірялася десятиліттями.

Істинна або справжня віра залишається на гачку або поєднаною. Віруючі люди не просто випробовують віру. Вони живуть вірою. У Першому Івана 2:19 ми дізнаємося, що ті, хто залишався з Учителем, були справді з Ним. Вони були там не лише заради бентежливих моментів, коли хворі дивовижним чином зцілювалися.

Симон Петро отримав божественне одкровення, коли відповів Ісусу. «До кого ми підемо, Господи? Ти маєш слова життя вічного» (від Івана 6:68). Навіть коли всі інші відходили, вони залишалися вірними. Коли півень прокукурікав тричі після того, як Ісус віддав Себе воїнам, Петра засудили. Він був відновлений завдяки вірі, що діяла через любов. Якщо ти помилився, згрішив і пропустив провід Господній, встань, змінився і виконай своє покликання. Твоя віра може бути випробувана, але якщо ти покаєшся, почнеш бігти та завершиш забіг, то Бог буде прославлений.

У мене є друзі, які постійно інвестують в ідеї та згодом полишають їх, не отримуючи при цьому ніякої віддачі. Більшість інвестицій вони вкладають у схеми збагачення. Люди можуть дивуватися, чому бізнес-схеми збагачення зазнають великих невдач, але відповідь можна знайти в Слові. У Приповістях є дві цитати, які я рекомендую вам прочитати перед тим, як розглядати можливість інвестування. «Хто оброблює землю свою, той хлібом насичується, хто ж за марницею гониться, той позбавлений розуму» (Приповісті 12:11, ETR). Ще одна цитата чітко говорить про плани на кшталт фінансових пірамід. «Багатство, заскоро здобуде, поменшується, хто ж збирає

помалу примножує» (Приповісті 13:11, NLT). Більшість з них засновані на тому, що роботу виконують інші люди, і лише деякі з них дійсно приносять великі прибутки.

Ті, хто стрибає від однієї схеми збагачення до іншої, просто випробовують дикі ідеї. Вони не є веденими та не роблять кроків віри. Вірні люди не 'випробовують' Бога чи Божі речі. Справжня віра має впевненість у Бозі й робить кроки під керівництвом Святого Духа. «І отцем обрізаних, не тільки тих, хто з обрізання, але й тих, хто ходить по слідах віри, що їй в необрізанні мав наш отець Авраам» (до Римлян 4:12). Авраам є для нас прикладом для наслідування як 'батько віри'. Віра приходить через слухання, але вона розвивається через кроки або дії віри. Це також проявляється в діях послуху, навіть коли ви не розумієте або не знаєте, чому. Йов не мав віри після того, як Сатана напав на нього і його сім'ю, але він покався, повернувся до віри й отримав подвійне благословення. Він не розумів, чому так відбувається. Те, що ви робите, коли не знаєте, чому, є великою проблемою.

Авраам не знав, куди він прямує, і не знав кінцевого пункту призначення. Він знав лише, що повинен зробити крок і рухатися вперед. Коли він робив кроки віри, з'являлося більше світла, що давало ясність щодо наступного кроку і напряму. Бог ніколи не повідомляє нам повного плану. Він дає нам наступний крок.

У 2002 році, коли брат Кіт і пані Філіс Мур відкрили церкву «Життя у вірі», ми з Шарою переїхали до Бренсона, штат Міссурі, з Форт-Верта, штат Техас, щоб допомогти їм розпочати роботу. Ми з Шарою винаймали будинок з наміром повернутися до Колорадо і продовжити кар'єру в індустрії програмного забезпечення. Одного разу місис Мур запитала мене, чи не збираємося ми купити будинок у Бренсоні. У мене в руках був щоденник Франкліна, і я розповів їй про свої плани на майбутнє, а також про те, що ми пробудемо в Бренсоні лише пів року, а потім повернемося до «Божої країни». Вона

подивилася мені прямо в очі, знаючи, що це була просто розмова плоті, і сказала: «Ти звертався до Бога? Я ніколи не бачила, щоб Бог складав щоденник. Він очікує, що нами буде керувати Дух». Я зрозумів, що навіть не запитав Господа про Його план і напрямок. Одна з причин, чому Бог не діє таким чином, даючи нам повний план, полягає в тому, що для цього не потрібно бути веденим або вірити. Після звернення до Господа ми зробили кілька кроків і в решті решт придбали будинок у Бренсоні, штат Міссурі. Минуло вісімнадцять років відтоді, як це сталося, і ми все ще служимо Царству Божому в церкві «Життя у вірі».

Віра прогресивна. Ви повинні йти у світлі або напрямку, який ви отримали. Ми не повинні ганьбити віру, яку маємо, яка є частиною віри Ісуса, що дана нам по благодаті. Ви можете зробити крок, і вам буде незручно, але не зупиняйтеся. Багато людей залишають через гордість і брак віри. Віра діє любов'ю, а не гордістю.

Розчарування — це не віра. Слово не говорить: «Ті, що увірували, впали в розчарування». Ті, хто вірить, перебувають у спокої. Як християни ми не можемо вірити в усе, що нам заманеться. Ми повинні мати слово від Бога. Віра — це відпочинок, сповнений захоплення і спокою.

Вірування, засновані на Біблії, не ґрунтуються на тілесних бажаннях. 'Хотіти' не є основою для віри. Ми не можемо просто 'працювати над цим', тому що хочемо, щоб щось сталося. Справжня віра в Бога приносить дійсні результати. Справжня віра, заснована на Євангелії, говорить: «Буду довіряти Тобі, Боже, в усьому, включаючи часи благословень, випробувань і аж до смерті». Ця віра допоможе вам пройти через будь-які життєві випробування та негаразди, які ворог може послати вам назустріч. Ви повинні зберігати радість під час будь-яких негараздів, з якими стикаєтесь. Я не казав радіти з приводу негараздів, але радіти під час негараздів, тому що ви вірите, що подолаєте і переможете

напад ворога. Багато людей прославляють Бога, коли влаштовуються на нову роботу, але потрібно бути віруючим, щоб прославляти Його посеред випробування, в розпалі битви, знаючи, що коли ти переможеш, Бог отримає славу з цього випробування.

Віра не приходить через заяви на кшталт: «Я вірую». Віра приходить через слухання помазаного Слова. Ви повинні зміцнити свою віру, щоб перемогти. Послання 'вся благодать, нічого не робити, ніякої відповідальності чи дій не потрібно' — це нікчемне послання. Справжня віра дає результати. Віра від серця. Справа не в тому, скільки віршів ви знаєте. Справжня віра — це не те, що знаходиться у вашому мозку або кров'яній pompі, а те, що в центрі вашої істоти. Релігія без вини — це безсила релігія. Багато людей не хочуть брати на себе відповідальність за свої вчинки. Що б не сталося, вони вважають, що це не їхня провина. Візьміть на себе відповідальність, усуньте гордість і подолайте її.

Будьте прозорими перед Богом, відкритими до змін, і ви почуєте Його чітко. Коли ви дивитеся всередину себе, стежте за собою і своїми фразами. Якщо ви ловите себе на тому, що говорите: «Я вірую», запитайте себе, на чому ґрунтується ваша віра і чи ви справді вірите. Якщо ви не очікуєте, ваша віра буде слабшати й слабшати, тому що немає ніяких результатів. Якщо ми будемо більш вибірковими у своїх молитвах і словах, то отримаємо кращі результати. Переконайтеся, що вони ґрунтуються на Слові. Знайте Писання, на якому вони ґрунтуються. Моліться молитвами, на які Бог може й хоче відповісти. Зверніть увагу, що в Луки 8 згадується лише один з чотирьох типів ґрунту, який утворюється з посіяного насіння або слова. Сімдесят п'ять відсотків висіяного насіння не дали жодних результатів. Щоб посіяти насіння, потрібні гроші, час і праця. Більшість людей засмутилися б, якби три чверті їхніх інвестицій або 401К не принесли прибутку. Будьте чесними з Богом, і Він приведе вас до місця виробництва.

Кроки відходу

Коли Господь спрямовує вас робити кроки для побудови Царства Божого, не дивуйтеся, коли з'являється ворог, який намагається перешкодити вам і навіть страшні думки. Віра живе у твоїх словах і у твоєму серці. «Але що каже ще? Близько тебе слово, в устах твоїх і в серці твоєму, це слово віри, що його проповідуємо» (до Римлян 10:8). Переконайтеся, що це не просто розумові прагнення або знання Слова. Ви знаєте у своєму серці, якщо ви переконані й схвилювані, що щось має статися. Якщо вас там немає, покоріться та зростаєте на помазаному Божому Слові.

Нижче наведено кілька причин, чому люди вагаються або не бачать виконання своєї віри:

1. Вони заявляють, що вірять, хоча насправді не мають непохитної віри. Вони називають речі, які не є такими, якими вони були. Часто можна почути, як люди роблять це, коли Писання каже називати речі, яких немає, начебто вони були. Люди кажуть: «Мені не боляче», коли відчувають нестерпний біль. Це насамперед брехня, тому віри в неї немає. Вони також чують «біль» знову й знову, що буде віру в біль. Щоб застосувати Писання, вони повинні сказати: «Я зцілений і цілий».
2. Бог не казав їм щось робити, не вів їх до чогось, але дії відбувалися через тілесне бажання зробити це. Ми повинні мати слово від Бога та діяти згідно з ним, щоб бути у вірі. Дії без Божого слова призводять до невдач, нестачі й дорого коштують.
3. Вони повстають проти отриманих від Бога вказівок, що призводить до пасивності та бездіяльності. Люди кажуть, що чекають на Бога, але Він чекає від них відповіді та кроків віри в послуху.

Радійте, якщо Святий Дух відкриває сфери у вашому житті, до яких відноситься будь-яка з цих причин. Він допомагає вам більше, ніж ви вважаєте. Просто внесіть відповідні корективи та отримайте благословення від Господа.

ГЛАВА СЬОМА: СИЛА ЯЗИКА

Справжня віра повинна житися через слухання, промовляння правильних слів і погляд на них. Справжня віра говорить з горою, тоді як фальшива віра говорить *про* гору. Говорити з горою та не вірити в те, що говориш, є просто вимовлянням марних слів. **Ми не повинні говорити щось просто так, тому що поруч духовна людина, або для того, щоб переконати себе, коли ми перебуваємо в страху та сповнені сумнівів.** Слова мають надзвичайну силу, але ми повинні вірити в них своїм серцем, щоб вони промовляли з вірою. Біблія була промовлена Богом через Його Дух, а потім написана людьми через Нього. Бог говорив у Бутті, щоб створити світло. Слова творять смерть, життя та планети. Вони воскрешають, захочують, ламають і рятують. Вони створюватимуть атмосферу миру або ворожнечі. «Та мавши того ж духа віри, за написаним: Вірував я, через те говорив, і ми віруємо, тому то й говоримо» (2 до Коринтян 4:13).

Слова — це не просто букви. Вони створюють візуальну думку, яка містить в собі силу, що буде виробляти. «Телебачення» відображає картинки, які створюють бачення. Телевізор — це потужний пристрій, який дозволяє людям висловлювати повідомлення, що переконують людей. Слова впливають на наші думки, які впливають на те, що ми говоримо й це впливає на нашу долю.

Слова — це насіння, посіяні в серце. Яке насіння ви сієте? Ми розмовляємо не для того, щоб просто висловитися, а для того, щоб правити та панувати. Говоріть з метою.

«А Ісус їм у відповідь каже: Майте віру Божу! Поправді кажу вам: Як хто скаже горі цій: Порушся та й кинься до моря, і не матиме сумніву в серці своїм, але матиме віру, що станеться так, як говорить, то буде йому! Через це говорю вам: Усе, чого ви в молитві попросите, вірте, що одержите, і сповниться вам» (від Марка 11:22-24).

Зверніть увагу, що ключовий акцент у цих віршах зроблено на слові 'казати'. Воно згадується п'ять разів. У 24 вірші Ісус застосував це на практиці, коли Він сказав: «Через

це говорю». Слово Боже в наших устах з вірою має таку ж силу, як і в Його устах.

Насправді воно може бути сильнішим у наших устах, якщо стосується нашого власного життя. Наприклад, якщо Бог сказав, що ти зцілився від ран Ісуса, а ти сказав: «Я не зцілився й не вірю, що можу врятуватися», то твої слова перекреслюють істину, і ти відкриваєш двері ворогові. Ви не можете отримати зцілення, яке прославляє Бога, і не можете отримати вічне життя. Чим більше ви говорите з вірою, тим більше віри ви маєте, і тим потужніші речі будуть зроблені через вас. Цей принцип працює як для християн, так і для нехристиян. Якщо хтось каже: «Мені це не підходить. Я ніколи не виграю», то це справді спрацювало. Давайте почнемо діяти прямо зараз. Скажи: «Гора усунься, зійди з моєї дороги; мої борги викорінюються та знищуються; зцілення — моє; спасіння — моє».

Твердження на кшталт «Побачимо, чи це станеться» не є твердженням віри.

Ніколи не кажіть: «У мене фіксований дохід». Якщо ви так говорите, то так воно й буде. Хто зафіксував ваш дохід? Ви зробили це словом свого свідчення, яке виходило з ваших уст. Якщо ви робили подібні заяви, покайтеся — тобто змініться та говоріть Слово. Коли ви зробите ці зміни, ваша природна ситуація зміниться. Бог надзвичайно, безмежно добрий і є Джерелом забезпечення всіх наших потреб. «А мій Бог нехай виповнить вашу всяку потребу за Своїм багатством у Славі, у Христі Ісусі» (до Филип'ян 4:19). Божий розподіл має безмежний ресурс. Він ніколи не вичерпається та не зменшиться. Відтак, ми ніколи не матимемо браку чи нестачі, якщо діятимемо з вірою. Ви повинні давати у вірі й отримувати у вірі. Віра — це отримувач спасіння, зцілення та всіх Божих обітниць. Покладаючись на свої здібності, кар'єру, освіту або партнерів як на джерело, ви будете перешкоджати Божому забезпеченню у вашому житті.

Простіше кажучи, якщо це добре, то воно прийшло від Бога. Віддавайте Богові належне за добро у вашому житті. Не будьте гордовитим хвальком, який заявляє, що це

тому, що ви такий розумний або що ви багато працювали. Це можуть бути правдиві твердження, але смирення віддає Богові належне. Дійсність така, що ваше помазання, мудрість, працездатність і кожен ваш подих — все від Нього. Ти нічого не зміг би зробити без здібностей, які дав тобі Бог, і без Його милостей, які тривають вічно. Навіть якщо у вас є таланти й благодаті від Бога, ви ніколи не відчуете їх повною мірою без віри.

Дуже важливо не сперечатися з Сатаною. Він дуже кмітливий чужак. Ми повинні опанувати свої думки та запитати: «Звідки вони взялися?» Якщо вони не від Бога, єдиною розмовою з демонічними духами має бути те, що сказав Ісус: «Відійди від мене, Сатано!» або «Замовкни та вийди!»

Більшість корпорацій мають довідники для нових працівників. Якщо ви влаштуєтесь на нову роботу, від вас очікують, що ви вивчите правила та настанови компанії. Ми маємо священне писане Слово Боже — наш посібник для пізнання Божих шляхів — яке не тільки навчить нас про Його шляхи, але й навчить нас, що саме брати в полон, говорити, чинити опір або переслідувати.

«Шукайте Господа, доки можна знайти Його, кличте Його, як Він близько! Хай безбожний покине дорогу свою, а крутій свої задуми, і хай до Господа звернеться, і його Він помилує, і до нашого Бога, бо Він пробачає багато! Бо ваші думки не Мої це думки, а дороги Мої то не ваші дороги, говорить Господь. Бо наскільки небо вище за землю, настільки вищі дороги Мої за ваші дороги, а думки Мої за ваші думки» (Ісаї 55:6-9).

Помилувати означає 'зняти його з правопорушника, вважати невинним; пробачити або звільнити від покарання'. Боже милосердя прощає нас, навіть коли ми чинимо по-своєму, бунтуючи чи навіть зневажаючи, якщо ми каємося з вірою. Бог бажає, щоб ми розуміли та робили так, як Він, тому що Його шляхи завжди правильні й переможні. Думки — це наші способи мислення. Думки — це більше, ніж просто наша уява, ідеї та образи. Думка — це духовна форма, яка може існувати в природі. Наприклад, коли Бог

промовив: «Світло нехай буде», сила проявилася з ментального образу у фізичну форму через промовлену думку. Якщо ви думаєте про щось, створюється образ, то дії зазвичай виконуються на основі образу в голові людини. Дії не відбуваються раніше за думки. Люди кажуть: «Я діяв, не обмірковуючи», хоча насправді вони думали й діяли, але не витрачали час на роздуми про наслідки. Вони рухалися занадто швидко!

Згадайте автомобіль, яким ви раніше володіли. Чим більше ви розмірковуєте про автомобіль, тим більше деталей з'являється у вашій свідомості. Вашого старого автомобіля вже немає, але у вашій пам'яті його деталі існують. Те ж саме й з гріхом. Бог забув про це, коли ти покався, і ти повинен забути про це. Не будьте зациклені на гріхах. Мені подобається, як доктор Джессі Дюплантіс висловлює цю концепцію. Він каже: «Визнай це, облиш і забудь». Ви можете здивуватися, як це можливо. Це досить легко. Просто розміркуйте над Божим Словом, яке породжує праведні думки та правильний спосіб мислення.

Якщо ми віримо в щось для когось іншого, запитайте: «У що вони вірять?» Якщо вони вірять і говорять про щось інше, то перед вами стоїть серйозний виклик. Їхні слова мають більшу силу в їхньому житті, ніж слова інших людей, і навіть більшу силу, ніж слова Бога. Якщо Бог каже, що ви врятовані по благодаті, а вони кажуть: «Ні... Я не вірю в Ісуса чи Бога. Я атеїст», **то вони не спасуться!** Якщо вас просять помолитися за хвору людину, ви повинні запитати, чи хвора людина просить про молитву. Яків, брат Ісуса, поділився порадою про те, кого слід просити. Якщо хтось є притомним і здатним, він повинен просити про молитву. Їхнє прохання дає Богові законне право діяти від їхнього імені. «Чи хворіє хто з вас? Хай покличе пресвітерів Церкви, і над ним хай помоляться» (Якова 5:14). Вони можуть не вірити в Бога чи зцілення. Є важливіші речі, за які варто

вірити Богові в цих обставинах. Якщо вони наближаються до часу зустрічі зі своїм Творцем, спасіння має бути найважливішою ціллю.

Віра походить від Божого Слова, конкретного слова для певного часу чи ситуації. Сьогодні люди часто роблять заяву: «Я просто кажу». Це проблема, тому що це не віра, і в кінцевому підсумку це зашкодить вашій вірі. Чи бачите ви, як Творець 'промовляє' все, що ворог посилає Йому назустріч? Навколо нас було б руйнування. Будьте обережні у своїх висловлюваннях. Наше слово повинно бути авторитетним, з наміром приносити користь і віддавати всю славу Богові.

Слова віри чи безглузді слова

Бувають випадки, коли те, що можна сказати, є технічно правильним, але все ж таки неправильним. Слово говорить, що якщо щось не по вірі, то це гріх. Були випадки, коли я говорив правду, але в моїх словах не було ні віри, ні любові. Мудра людина буде відповідати на запитання та говорити правдиво й повчально. Ми повинні промовляти лише вірою, любов'ю та істиною. Це може вимагати від вас зміцнення віри! «Бо хто хоче любити життя та бачити добрі дні, нехай здержить свого язика від лихого та уста свої від говорення підступу» (1 Петра 3:10).

У дитинстві мій батько благословив нас з братом маленькими червоними наборами для стрільби з лука з Kmart®. Він дав нам зрозуміти, що ми повинні бути обережними, куди спрямовувати стріли, і що перш ніж випустити стрілу, ми повинні знати, куди вона приземлиться. Після того, як стріла була випущена з лука, ви не можете змінити її напрямок або повернути назад. Той самий принцип стосується й наших слів. Ми повинні поводитися зі своїми словами так само як зі смертоносною стрілою.

Перш ніж щось говорити, запитайте себе, чи це належне місце та час. «Якщо ти допустився глупоти пихою, й якщо заміряєш лихе, то руку на уста! Бо збивання молока

дає масло, і дає кров вдар по носі, тиск же на гнів дає сварку» (Приповісті 30:32-33). Не наполягайте, коли інші не сприймають вас. Можливо, настав час прикусити язика та довіритися Богові. Молоді подружні пари припускаються помилок, розповідаючи «мамі» про недоліки свого чоловіка чи дружини. Це зрада й невірність. Ми віруючі люди та маємо бути вірними.

Говорити неправду — це не тільки ставати на бік того, хто вигадав брехню, але й руйнувати нашу віру. Брехня породжує смерть. «Смерть та життя у владі язика, хто ж кохає його, його плід поїдає» (Приповісті 18:21). Ви повинні обрати, що ви будете говорити й у що будете вірити. Ніхто інший не має таких повноважень. Пам'ятайте, що ми пожинаємо те, що посіємо. Якщо ви сказали негативні слова, які заважають вам жити, ви можете покаятися та отримати милість. Скажи: «Господи, прости мене за те, що я говорив негативні речі. Я називаю погані насіння, які я посіяв, нікчемними, мертвими. Вони не будуть процвітати». У книзі Йова 22:28 нам сказано, що якщо ми проголосимо якусь річ, то вона буде встановлена для нас. Заявляйте про позитивні чи негативні речі у вашому житті, і вони проявляться. У 1996 році боксер-важковаговик Евандер Холіфілд увійшов в історію, перемігши Майка Тайсона технічним нокаутом в 11-му раунді. Пан Холіфілд заявив, що цей поєдинок був «не просто між вами та мною, а між моїм Богом і вашим Богом». Після бою Холіфілд сказав по телебаченню: «Мій Бог — єдиний справжній Бог». Він постановив щось, і це було зроблено.

Це стосується всіх сфер життя. Якщо ви займаєтеся продажами, заявляйте: «Покупці приходять і купують у мене». Якщо у вас проблеми з кров'яним тиском, скажіть: «Кров'яний тиск, будь в нормі». Ваші розмови зміняться, якщо ви по-справжньому вірите в Слово. Що, якби кожне сказане вами слово сталося? А що, як Бог

бовкнув щось, не подумавши? Ви коли-небудь замислювалися, чому деякі люди отримують благословення з року в рік? Вони стежать за своїми словами життя.

«Ваш розум, як зміїна яма! Як можете ви говорити добрі речі, самі лишаючись злими? Бо з уст людських злітає те, чим переповнене серце. Добра людина винесе добро зі скарбниць свого серця. А людина зла винесе зло з глибин свого серця. Але кажу Я вам, що люди муситимуть відповісти за кожне необачно сказане слово. Прийде час Розплати. Слова потужні; сприймайте їх серйозно. За словами своїми будете виправдані. За словами своїми будете засуджені» (від Матвія 12:34-37, MSG).

Євреї мали справу з неправильними думками у Виході. Вони звинувачували людину й Бога, і навіть хотіли повернутися в рабство. В результаті вони провели сорок років у пустелі за те, що не контролювали своє мисленнєве життя. Лише двоє з двох мільйонів потрапили до Землі Обітованої. Було б добре зізнатися: «Я — 2 з 2 мільйонів». Ваші слова — це найяскравіший прояв того, ким ви є насправді як особистість. Вони рятують або знищують. *Прокляття* означає 'приречений на знищення'.

Я говорив про це людям після того, як вони говорили слова про смерть. Вони відповіли: «О, Господь знає, що я маю на увазі». Вони повинні думати, що Господь змінює і призупиняє ці вірші для них, але це неправда. Ви несете відповідальність за свої слова і будете відповідати за них.

Поговоріть з горою

Ми повинні промовляти до гори в нашому житті, і вона зрушить з місця, якщо ми маємо віру. Нам не наказано просити Бога зрушити гору. «По правді кажу вам: Як хто скаже горі цій: Порухся та й кинься до моря, і не матиме сумніву в серці своїм, але матиме віру, що станеться так, як говорить, то буде йому!» (від Марка 11:23). Він сказав нам говорити з ним, використовувати нашу віру і бачити, як рухаються гори, віддаючи Богові славу.

Сумнів у вірші 23 походить від грецького слова *diakrinomai*, що означає 'вагатися, коливатися, сумніватися чи суперечити'. Наші слова не повинні відрізнятися або суперечити тому, що у нас в серці. Не «підробляй, поки не зробиш», коли йдеться про слова віри. Ваші слова суперечили б тому, що у вас в серці. Говоріть тільки Слово. Віра приходить через слухання Слова, тому читайте Євангеліє та будуйте себе в тій сфері, в якій ви ведете боротьбу.

Якщо у вас є фізичні проблеми, розвивайте себе у вченні про зцілення. Не говоріть про хворобу чи виклик. Говоріть про зцілення і тільки про зцілення. «Бог, який дає життя померлим і називає речі, яких немає, начебто вони були» (до Римлян 4:17, NIV). Він не говорить «речі, які є, начебто їх не було». Це означає зосередження на проблемі та розмірковування над нею. Віра дивиться на Вирішувача проблем, а не на проблему. Наприклад, не кажіть: «Мені боляче». Замість цього скажіть: «Я сильний у Господі; Він зцілив мене; я підіймаюся і виходжу». Якщо ми стаємо достатньо сильними, біль розсіюється і не впливає на нас. Немовля може заплакати, якщо його вщипнути, але сильний культурист навіть не помітить ущипнення. Якщо Бог зцілив нас, фізична атака повинна вичерпатися, померти й залишити наше тіло. Говорячи про те, що зробив і робить Ісус, ми прославляємо Бога, а не Сатану. Зцілення — це не обіцянка. Бог не обіцяв зцілити нас. Він нас вже зцілив. Він уже взяв на себе наші недуги. Зцілення вже належить нам.

Зверніть увагу, що ці вірші в Марка 11 вчать нас *говорити* чотири рази, а *вірити* — лише один раз. У вірші 23 є два грецьких слова, що означають *сказати*. Перше і третє слово *сказати* є грецьким словом *lego* (leg'-o), яке в Конкордансі Стронга має номер NT:3004. Це означає 'викладати' або 'говорити владно, наче ви встановлюєте будівельні блоки для системного курсу'. Ісус говорив владним словом, наказуючи нам говорити з

горою. Це була не просто гарна ідея, а наказ, з усією силою і владою небес, що підтримували вказівку, дану Ісусом.

Вдруге і вчетверте слово *сказати* вживається у вірші 23, а також у вірші 24; це слово *еро* (ер'-о), що означає 'говорити або казати' та в Конкордансі Стронга має номер NT:2036. Саме про це слід говорити сміливо, враховуючи контекст.

Спираючись на грецьку мову, ми могли б сформулювати ці писання таким чином:

«Будьте певні, впевнені, бо Я наказую вам усією владою, яка Мені дана, що коли ви скажете горі, перед якою стоїте: „Зійди та вкинься в море. **Забирайся геть,** Сатано. Ви та ваші пристрої є недійсними“, і ви не ставите під сумнів, не сумніваєтесь і не вагаєтесь у тому, що ви владно наказали, але справді стоїте у вірі, вірячи, що те, що ви сказали, буде виконано. Тому Я, Ісус, кажу вам, що б ви не казали, як під час молитви, повірте Мені, що це станеться, і ви це матимете, якщо не будете вагатися і не відступите».

Ми не повинні говорити, думати чи розмірковувати про те, чого не знаємо, чого не маємо або чого не можемо зробити. Це призводить лише до ниття та плутанини. Ми повинні зосередитися на тому, що ми знаємо. Ми отримуємо більше світла, йдучи у світлі, яке отримали. Якщо ми говоримо про те, чого не знаємо, а це темрява, то ходимо в ще більшій темряві.

Говоріть про те, що у вас є, а не про те, чого у вас немає. Вдова розповіла Єлисею про те, чого вона не мала. Пророк запитав її про те, що вона мала на той час. У Матвія 14:17 учні сказали Ісусу, що в них є лише п'ять хлібів і дві риби, таким чином знецінюючи те, що в них є, а не радіючи тому, що в них є п'ять хлібів і дві риби. Ісус може взяти мало і зробити з цього багато. Якщо ми застосовуємо нашу віру, Ісус може і зробить багато з того, що ми отримали.

Не кажіть того, що ви не в змозі зробити, досягти або перемогти. Застосовуйте Слово і робіть такі твердження: «Нехай слабкі кажуть, що вони сильні, а я сильний; я можу все завдяки Христу, який зміцнює мене; ми будемо робити правильні речі; ми

підемо правильним шляхом; у нас будуть кошти, які нам потрібні; гроші не будуть проблемою». Коли ви відчуваєте, що не можете щось зробити, скажіть, що можете. «Я можу і буду з Христом». Такі твердження зміцнять вас. Переможці не скиглять, вони говорять про перемогу. Люди можуть цитувати Писання цілими днями, але доки з їхнього голосу не зникне ниття і не з'явиться довіра до Бога, вони не зможуть перемогти. Коли ви розмовляєте з людьми, які перебувають у боротьбі, прислухайтеся до духу перемоги, а не лише до того, що вони говорять. Чи говорять вони переконано, чи вірять у те, що говорять? Чи вони просто підвищують голос від розчарування і вдають, що вірять? Пам'ятайте, що ми дізналися, що віра — це не розчарування. Чи є ваші проголошення та молитви у вірі? Ми можемо молитися в невірі, так само як і цитувати Писання в невірі. Важливо не те, скільки ми молимося, а те, що молитва віри приносить результат. «І молитва віри вздоровить недужого, і Господь його підійме, а коли він гріхи був учинив, то вони йому простяться» (Якова 5:15).

Говорити, не вірячи в серці, шкодить нашій вірі. Не кажіть щось з міркувань зручності, щоб переконати себе. Справа не лише в тому, наскільки ви розумні чи в тому, що ви маєте науковий ступінь. Ми повинні втілювати Слово в життя. Після того, як ми збудуємо нашу віру, ми повинні говорити про проблему з повноваженнями. Фальшива віра лише говорить про проблему.

Ключова проблема, з якою доводиться мати справу в бою, — це страх і слова, засновані на страху. Проводячи час з Богом, ми стаємо сміливішими та перестаємо мислити природно. Наші думки повинні бути взяті в полон, і ми повинні дозволяти собі розмірковувати лише про духовні та надприродні думки. Надприродне мислення не має обмежень і страху. Чим ближче ми наближаємося до Бога, тим більше зникає страх. У Бога немає страху.

Дух віри

Згідно з Римлян 10:17, Павло стверджував, що віра приходить через слухання. Ми не повинні просто говорити порожні слова чи повторюватися, якщо хочемо отримати результат. «Та мавши того ж духа віри, за написаним: Вірував я, через те говорив, і ми віруємо, тому то й говоримо» (2 до Коринтян 4:13). Якщо ви говорите про брак, то ви будете віру на проблемі, а не на рішенні.

«Ваша сповідь є висловленням вашої віри. Сповідь про нестачу та хворобу витісняє Бога з вашого життя і впускає сатану» (Хейгін, 140). Віра — це не просто сповідь. Значна частина церкви змінила Слово з 'згідно з вашою вірою' на 'згідно з Його волею'. Це не те, що ви знаєте або говорите, а те, у що ви дійсно вірите, про що говорите і згідно з чим дієте. У словах, які ми промовляємо з вірою, є велика сила, здатна дарувати життя або смерть. Брат Кеннет Хейгін дає гарне визначення слів: «Ствердження або сповідування того, у що ми віримо, незалежно від того, добре це чи погано» (Хейгін, 140). Люди легковажать, думаючи, що вони можуть отримати вірою в серці, але без промовляння. Бог говорив, щоб створити людину. Ісус говорив, щоб підняти Лазаря. Ми повинні говорити з упевненістю, усвідомлюючи, що не можемо обмежитися лише словами без справжньої віри в нашому серці.

«Побачити — значить повірити» — поширена фраза, але вона не може бути дуже далекою від істини. Бачити — це бачити, а не вірити. Для того, щоб побачити те, що ви вже бачите, не потрібно вірити або вірити в те, що ви вже бачите. Насправді істина полягає в протилежному, в тому, що вірити — це дійсно бачити. Віра — це бачення на духовному рівні, а не просто візуальне бачення природними очима. Віра не сліпа, але вона насправді бачить на вищому рівні з більшою ясністю, так, як бачить Бог. Для цього потрібна віра у вашому серці та вимовлені слова віри. «Ніде в Біблії не сказано, що якщо

ви просто вірите своїм серцем, то отримаєте відповідь. Вона вчить, що якщо ти віриш своїм серцем і говориш це своїми устами, то будеш мати все, що скажеш.» (Хейгін 15).

Так само як позитивні, сповнені віри слова приносять спасіння, а негативні, невірні слова несуть смерть і руйнування. Багато людей використовують відмовки, щоб не діяти через проблеми, з якими вони стикаються у своєму тілі. Те, що з вами не так, — це не те, що насправді з вами не так. Справжньою проблемою є брак віри в певній сфері.

Наприклад, Мойсей запинався, але все ж таки подолав і завершив свій шлях.

Диявол атакує наш розум, але він робить це за допомогою різних хитрощів. Він намагатиметься зробити так, щоб зламалася ваша машина, потім вийшов з ладу холодильник, а потім спробує напасти на ваш організм — і все це протягом одного тижня. Ці напади можуть викликати зневіру, що є атакою на вашу віру. Сатані не потрібна наша машина. Він намагається вивести нас з віри на свою територію. Якщо ми залишаємося у вірі, у нього немає шансів на перемогу, але якщо ми вступаємо на його територію сумнівів і міркувань, він завжди може перемогти. Тактика сатани завжди призводить до сумнівів, страху та невіри. Якщо ми зосереджуємо свій розум на Слові й зміцнюємо себе в Дусі, ніколи не бажаючи здаватися, тоді ми перемагаємо.

Ключова стратегія ворога полягає в тому, щоб змусити нас взяти на себе тягар потенційної проблеми, нестачі, втрати чи виклику. Нам заповідано покласти свої турботи на Господа та не хвилюватися. «Через те вам кажу: Не журіться про життя своє, що будете їсти та що будете пити, ні про тіло своє, у що зодягнетесь. Чи ж не більше від їжі життя, а від одягу тіло?» (від Матвія 6:25). *Жбурнути* означає 'кидати або грюкати'. Ми повинні жбурнути турботи на землю з наміром розбити їх і прийняти світло Ісуса.

Занепокоєння пов'язане зі страхом і свідчить про відсутність віри. Занепокоєння про когось — це не турбота про них і не акт любові. Це не допоможе людям подолати.

Нам наказано взяти в полон наші думки, які не узгоджуються зі Словом. Занепокоєння — це заклопотаність думками про плани успіху ворога, що викликає тривогу, стрес або тиск.

Ваш розум — це ваш розум. Не будьте несвідомим християнином. Несвідомість означає, що ви відволікаєтесь на страх перед наступним днем і не насолоджуєтесь сьогоднішнім. Насолоджуйтеся життям сьогодні. Залишайтеся одноокими, тобто зосередженими на чомусь одному. Занепокоєння схоже на комп'ютер у безперервному циклі, який відтворює одне й те саме знову й знову. Занепокоєння — це думати про щось без певного рішення. Ворог хоче змусити вас думати про втрату й мучити вас. Багато людей витрачають незліченну кількість годин, переймаючись тим, що ніколи не станеться. Немає жодних розумних причин непокоїтися про те, що ви можете змінити, враховуючи, що ви можете змінити ситуацію. Також немає причин непокоїтися про те, що ви не можете змінити, оскільки у вас немає можливості змінити це. Ось чому ви повинні покласти це на Господа, тому що Він може впоратися з усім, що трапляється на вашому шляху. Божі обітниця — це так і амінь. Все це добро додасться вам.

Занепокоєння — це негативна віра. Ви стурбовані та боїтеся не вийти чи програти. Ми були створені, щоб тріумфувати. Ми повинні отримати ясне слово від Бога й радіти, що Він нас виховує та виводить назовні. Пам'ятайте, що ваша біда тимчасова, а біда Сатани — вічна!

Молитися або говорити

Існує епідемія перекреслення нашої молитви словами. Існує певний час для молитви та певний час, коли ми повинні з кимось розмовляти. Часто це відбувається через нерозуміння того, коли потрібно молитися чи говорити. Коли справа доходить до молитви, ми повинні бути зосереджені на якості, заснованій на Слові, а не на кількості.

Ми повинні бути продуктивними в наших молитвах і словах. Для цього ми повинні бути більш вибірковими. Віра повинна бути вивільнена для обох.

Бувають моменти, коли ми повинні просити Бога. Він знає ще до того, як ми запитаємо, але це дає Йому законне право бути залученим у ситуацію. Слово *просити* в перекладі з грецької означає 'звертатися, вимагати, просити'. «Бажаєте ви та й не маєте, убиваєте й заздрите та досягнути не можете, сваритеся та воюєте та не маєте, бо не прохаете, прохаете та не одержуєте, бо прохаете на зло, щоб ужити на розкоші свої» (Якова 4:2, 3). Запитувати неправильно означає ставити недоречні запитання. Вони можуть бути недоречними, тому що Бог вже відповів на них, або навіть з егоїстичних мотивів.

У Матвія 7 Бог навчив нас просити, але ми повинні розуміти, про що просити, а також те, що ми вже отримали вказівки робити, а не те, на що нам дано владу. Якщо ми не проситимемо з вірою та не будемо вдячні, вона затримає отримання.

Бувають моменти, коли ми говоримо або наказуємо щось. Наприклад, Ісус не молився, а розмовляв з паралізованим чоловіком. У цьому випадку він навіть не звертався до хвороби.

Бувають моменти, коли ми повинні зв'язати та звільнити. Ми зв'язуємо та звільняємо за допомогою слів. Люди кажуть: «Так, я згоден», коли хтось просить їх повірити в Бога разом з ними заради чогось, але вони не приходять до згоди належним чином. Вони не виконували Писання, питаючи. Ми повинні погоджуватися й просити разом, об'єднуючи нашу віру, щоб побачити проявлену славу.

«Поправді кажу вам: Що тільки зв'яжете на землі, зв'язане буде на небі, і що тільки розв'яжете на землі, розв'язане буде на небі. Ще поправді кажу вам, що коли б двоє з вас на землі погодились про всяку річ, то коли вони будуть просити за неї, станеться їм від Мого Отця, що на небі! Бо де двоє чи троє в Ім'я Моє зібрані, там Я серед них» (від Матвія 18:18-20).

У Бутті 1 Бог створив людину, щоб вона панувала. Його плани ніколи не змінювалися. Людина згрішила й дала Сатані панувати над цією землею, але цей час скоро закінчиться. «Учинив Ти його володарем творива рук Своїх, все під ноги йому вмістив» (Псалом 8:6). 'Все' означало *все* й означає *все* й сьогодні. Це не було запізнілою думкою, а було в первісному Божому плані. Ми є синами Божими та повинні говорити, як наш Отець. Він говорить з силою та владністю. Слова — це ключ до правління. «Бо слово цареве то влада, і хто йому скаже: Що робиш? Хто виконує заповідь, той не пізнає нічого лихого, серце ж мудрого знає час і право» (Еклезіяст 8:4). Ми повинні навчитися, коли говорити та що говорити. Бувають моменти, коли ми не повинні говорити все, що думаємо й знаємо. Розбірливість походить від того, що нас веде Святий Дух. Павло сказав: «Коли я був дитиною, я розмовляв як дитина». Наші слова показують, чи є ми зрілим християнином, чи немовлям. «Щоб більш не були ми малолітками, що хитаються й захоплюються від усякого вітру науки за людською оманною та за лукавством до хитрого блуду, щоб були ми правдомовні в любові, і в усьому зростали в Нього, а Він Голова, Христос» (до Ефесян 4:14-15). Говорити правду в любові не означає говорити все, що знаєш. Це може бути правда, але не любов. Це збереже робочі місця, шлюби, кар'єри та багато іншого. Більшість людей не виконують заповідь любові, бо не дотримуються цієї заповіді. Зрілість не мовчить, а промовляє вірою. Бунтарство потребує не навчання, а виправлення.

Невисловлене молитовне прохання

Я виріс у церкві, де було заведено мати 'невисловлене молитовне прохання'. Як можна погодитися й покласти на 'невисловлені молитовні прохання'? Ви не можете бути згодні з цим. Нерозумно навіть намагатися. Звідки ви знаєте, з чим ви погоджуєтесь,

не кажучи вже про те, чи це відповідає Писанню? Правда в тому, що люди не можуть знати, чи згодні вони з цим; отже, вони не слідуєть Слову.

ГЛАВА ВОСЬМА: ВІРА ДЛЯ ПРАВЕДНОГО ПОДРУЖЖЯ

Як молодий чоловік, я хотів мати праведну, красиву дружину. У дитинстві я був сором'язливим і не розмовляв з дівчатами. Діти називали мене «Канапридунок», як обігравання мого прізвища, Канадей. Термін *придунок* означає 'презирлива, соціально непристосована людина'. Зрештою, я подолав боязкість з допомогою Господа. Боязкість — це не нормально. Боязкість і сором'язливість — низькі рівні страху. Покірність — це не боязкість. Насправді це сила. Іноді ми повинні мовчати з поваги до тих, хто має владу, або до посади, яку вони обіймають, з честі, а не зі страху. Паніка — це високий рівень страху, тоді як жах — низький рівень страху. Усе це різні рівні підкорення страху. Не впускайте страх у свій дім. Згідно з 91 Псалмом, ми можемо пройти через тінь смерті, де ми побачимо, відчуємо й почуємо деякі речі, які будуть тягнути нас до страху, але якщо ми залишимося під захистом Його крил, ми будемо в безпеці та нам не буде чого страхатися. Опирайтеся страху за будь-яку ціну.

Коли мені було сімнадцять, я зустрів свою першу дівчину. Вона жила майже за годину від мене, але її сім'я ходила до нашої церкви. Я був переконаний, що проведу з нею все своє життя. Озираючись назад, я дуже вдячний, що Господь приготував для мене набагато більше, ніж я міг собі уявити.

У 1995 році я почав готуватися до шлюбу. Я не почав готуватися після того, як одружився, і навіть після того, як зустрів Шару. Я прокидався й читав Слово щоранку, а також перед сном. Я навіть оцінив свій одяг, борги та спосіб життя загалом. Ми з Шарою відвідували велику церкву в Г'юстоні, коли познайомилися в 1996 році. Я побачив її та подумав: «Ого, вона красива, але вона не буде зі мною зустрічатися». Очевидно, що в той час мені дуже бракувало віри. Врешті-решт я запросив її на вечерю. Бажаючи справити враження на цю вродливу міську дівчину, я домовився про екстравагантне побачення —

таке, на якому цей сільський хлопець ніколи раніше не був. Я купив найкращі квитки на концерт Г'юстонського симфонічного оркестру в театрі «Вортем», забронював столик в елітному французькому ресторані з окремою кімнатою в центрі Г'юстона й навіть запланував поїздку в кареті з трояндами на довгих стеблах.

Коли вечір закінчився, і я висадив Шару біля її квартири, я подумав про себе: «Ти зробив це, чувак!» Зараз, озируючись назад, я розумію, що це була зарозумілість. «Перед загибеллю гордість буває, а перед упадком бундючність. Ліпше бути покірливим із лагідними, ніж здобич ділити з бундючними» (Приповісті 16:18, 19). Ви не можете бути у вірі й ходити в гордості одночасно. Вони суперечливі. Віра в Бога визнає, що ти можеш зробити все завдяки Христу, який зміцнює тебе, в той час як гордість вважає, що ти можеш зробити щось, спираючись на свої здібності й таланти. Гордість каже: «Подивіться, що я зробив та який я великий».

Наступного ранку я зателефонував Шарі й запитав, чи не хоче вона поїхати зі мною до церкви. Вона сказала: «Я не впевнена у твоїх мотивах, але то було побачення для пропозиції руки та серця. Я буду твоїм другом, але я не зацікавлена в тому, щоб хтось намагався справити на мене враження або купити мене. Млинцева ІНОР була б чудовим місцем».

Мої пір'я впали. Я міг би звільнитися в той час, але натомість я вніс корективи. Я зрозумів, що мене не вели, а я намагався справити на неї враження. Ми продовжували спілкуватися в церкві, але продовжували жити як друзі. Я дізнався, що їй подобається кава. Коли я не виїжджав з міста у відрядження, я купував чашку її улюбленої кави й ставив її біля її дверей щоранку, коли йшов на роботу. Я намагався знайти речі, які їй подобалися, наприклад, ІНОР! Згодом я виявив, що їй подобається гуляти та розмовляти. Я запитав її, чи не хоче вона прогулятися стежкою в Меморіальному парку в Г'юстоні.

Попри те, що я задихався від г'юстонської вологості, я долав її щоразу, коли ми виходили на прогулянку. Гуляючи й розмовляючи, ми познайомилися ближче.

Одного суботнього дня Господь доручив мені запросити Шару приєднатися до мене на вечерю. Я подумав: «Вона нізачо не піде на ще одне побачення». Коли приходять думки про сумніви, ви повинні взяти їх у полон і зміцнювати себе в Слові віри. Господь доручив мені запросити її покататися на моєму мотоциклі Harley Davidson. Вона погодилася на поїздку на мотоциклі. Я вдячний, що в мене був Harley! Ми поїхали до Кеми, штат Техас, і спостерігали за вітрильниками із внутрішнього дворика ресторану морепродуктів «Лендріс». Того вечора я повідомив Шарі, що Господь поклав мені на серце одружитися з нею. Зауважте, що це було наше друге справжнє побачення, і перше пройшло не на мою користь! «Хто жінку чеснотну знайде? а ціна її більша від перел: довіряє їй серце її чоловіка, і йому не забракне прибутку! Вона чинить для нього добро, а не зло, по всі дні свого життя» (Приповісті 31:10-12). Ми цінували любов до Євангелія й праведність, яку бачили один в одному.

Через кілька тижнів я купив Шарі квиток на літні Олімпійські ігри 1996 року в Атланті, штат Джорджія. Моя компанія мала ложі на багатьох заходах, на які ми запрошували клієнтів у рамках наших ініціатив з продажу. За тиждень до поїздки я придбав діамантову каблучку в Одесі, штат Техас, де я вів бізнес з компанією Rexene Chemical Corporation.

Протягом останнього тижня липня 1996 року ми насолоджувалися різними заходами в Олімпійському парку в Атланті, штат Джорджія. У суботу, 27 липня 1996 року, я повів Шару до ресторану «Мортонс Стейкхаус» в Атланті та зробив їй пропозицію. Вона прийняла. Це була ніч терористичного бомбардування. Ми ніколи цього не забудемо.

Ми обговорили дату весілля. У мене був певний борг, який я взяв на себе через попередні рішення, коли мене не вели. Я намагався сплатити борг, щоб бути вільним від боргів, коли укладатиму заповіт з Шарою. Вона порадила, як ми можемо разом швидше виплатити борг. Господь поклав нам на серце, щоб ми не гаяли часу. Починайте служіння без зволікань. «Отож, уважайте, щоб поводитися обережно, не як немудрі, але як мудрі, використовуючи час, дні бо лукаві!» (до Ефесян 5:15-16). Через місяць, 30 серпня 1996 року, ми з'єдналися святим шлюбом і розпочали спільне життя у вірі. Підготовка до благословенного, єдиного шлюбу віри, надії та любові не припинилася. Ми впевнені, що Бог вірний у виконанні свого покликання та плану щодо нашого життя. Завдяки Божій доброті, я одружився далеко за межами моїх природних здібностей. Я вдячний, що дізнався про віру, яка винагородить нас у *цьому* житті. Я одружився!

Сатана хоче збити людей зі шляху та зруйнувати єдність і святість шлюбу. Чоловіки, чи знаєте ви, що зневажання вашої дружини може перешкоджати вашим молитвам? «Чоловіки, так само живіть разом із дружинами за розумом, як з слабшою жіночою посудиною, і виявляйте їм честь, бо й вони є співспадкоємиці благодаті життя, щоб не спинялися ваші молитви» (1 Петра 3:7). Зауважте, що цей вірш був написаний для чоловіків; отже, він не призначений для того, щоб дружини проповідували його своїм чоловікам. Це між Богом і чоловіками. Чоловікам було доручено любити своїх дружин.

Перший вірш був написаний дружинам. «Так само дружини, коріться своїм чоловікам, щоб і деякі, хто не кориться слову, були приєднані без слова поведженням дружин» (1 Петра 3:1). Покірність — це ознака честі. Це було написано для дружин, тому чоловіки не повинні казати своїм дружинам підкорятися. Це між ними та Богом. Якщо одна зі сторін чинить опір, то стійте з вірою, не намагаючись примусити. Для успішного

шлюбу ми повинні зміцнювати нашу віру в цих сферах. Зосередьтеся на виконанні своєї частини роботи, а з вашим чоловіком/дружиною нехай працює Бог.

Бог створив настанови щодо сексу. У церкві існує пандемія, яку потрібно припинити в цій сфері. «Уникайте розпусти. Кожен гріх, вчинений людиною, — поза її тілом, але розпусник грішить проти власного тіла. Невже ви не знаєте, що тіла ваші — це храми Духа Святого, який живе в вас? І хіба ви не знаєте, що ви одержали Дух Святий від Бога? І що ви більше не належите собі? Адже Господь сплатив за вас високу ціну, тож прославте Бога тілами своїми» (1 до Коринтян 6:18-20, NIV). Якщо у вас є проблеми в цій сфері, Слово допоможе вам бути вільними.

ГЛАВА ДЕВ'ЯТА: ВІРНІСТЬ

Слово *віра* сьогодні використовується в багатьох ситуаціях, які не стосуються віри в 'Бога'. Віра в Бога рідкісна та дорогоцінна. Коли Ісус повернеться, Він шукатиме віру на Землі. Бог знайшов в особі Авраама людину, яка довіриться Йому. Бог назвав нашого батька віри, Авраама, вірним. Бог зміг щедро благословити Авраама, тому що він був вірним слугою. Наш вірний Бог виконав Своє Слово, дане Авраамові, завдяки послуху Авраама.

«Ти то Господь, Бог, що вибрав Авраама, і вивів його з халдейського Уру, і дав йому ім'я Авраам. І Ти знайшов серце його вірним перед лицем Своїм... І Ти виконав слова Свої, бо Ти праведний!» (Неемії 9:7, 8).

Людина може бути вірною або невірною. Справжня віруюча людина є вірною або сповненою віри; вона *сповнена* віри. Невіруюча людина — це людина, в якій мало або зовсім немає віри — *без* віри. Ісус був вірним і підкорив Себе пролиттю крові та, врешті-решт, смерті на нашу користь. Його звать Вірний. «І побачив я небо відкрите. І ось білий кінь, а Той, Хто на ньому сидів, зветься Вірний і Правдивий, і Він справедливо судить і воює» (Об'явлення 19:11). Він завжди поруч, без виправдань і ніколи не змінюється. Він вірний Своему Слову.

Притча про таланти в Матвія 25:14-29 зосереджена на вірних і невірних слугах. Кожна людина наділена талантами від Бога. Таланти не розподіляються однаково, але вони розподіляються справедливо. Справедливий не означає рівний. Соціалізм вчить, що рівність є справедливою, але в його основі лежать диявольські ідеї. Соціалізм вчить, що кожна людина отримує однаково, незалежно від того, що вона зробила чи не зробила. Хіба це справедливо, коли одна людина працює щодня й отримує таку ж зарплату, як і та, яка відмовляється вставати з ліжка, не кажучи вже про те, щоб влаштуватися на роботу? Соціалізм несправедливий. З мого досвіду в Росії, єдині люди, які процвітають у

соціалістичному середовищі, — це ті, хто маніпулює та скоює злочини. Це еліта, яка вважає, що повинна керувати людьми та контролювати їх. Царство Боже не є соціалістичним.

Бог дав кожному з нас таланти, і Він очікує, що ми будемо використовувати ці таланти **задля Його слави** та для виконання нашого покликання. Бог хоче, щоб ми досягали успіху, прославляючи Його. «Нехай книга цього Закону не відійде від твоїх уст, але будеш роздумувати про неї вдень та вночі, щоб додержувати чинити все, що написано в ній, бо тоді зробиш щасливими дороги свої, і тоді буде щастити тобі» (Ісус Навин 1:8).

Нам наказано говорити про Слово, а для цього потрібно роздумувати над Словом.

«І будуть ці слова, що Я сьогодні наказую, на серці твоїм. І пильно навчиш цього синів своїх, і будеш говорити про них, як сидітимеш удома, і як ходитимеш дорогою, і коли ти лежатимеш, і коли ти вставатимеш. І прив'яжеш їх на ознаку на руку свою, і будуть вони пов'язкою між очима твоїми. І напишеш їх на бічних одвірках дому свого та на брамах своїх» (Повторення Закону 6:6-9, БОЖЕ СЛОВО).

Коли ми розмірковуємо над Словом і промовляємо його, наша віра зростає. Це зміцнить нас і підготує до подолання будь-яких викликів, які ворог може використати, щоб знищити нас. Коли ми розмірковуємо над Словом, ми повинні оцінити своє життя і прагнути застосовувати Слово до нашого життя. Коли ми просимо Господа відкрити нам, як Слово можна застосувати до нашого життя, коли ми читаємо Слово, ми отримаємо одкровення. Читаючи Слово про фінанси, запитайте, як воно стосується ваших фінансів і які дії необхідно виконати. Ця дія прославить Бога. Біблія — це не просто книга з історії. Це помазане, живе написане Слово Боже. Якщо ви не дієте згідно зі Словом, ви провалюєте іспит на віру.

Двоє слуг, згаданих у Матвія 25, подвоїли свої таланти, були винагороджені за вірність і, як наслідок, отримали ще більше талантів. Бажання та вказівки господаря були

виконані. Третій слуга був лінивий і нічого не робив зі своїм талантом, щоб принести користь своєму господареві. Багато християн навіть не замислюються над тим, щоб використати свій талант для служіння в церкві. Вони просто хочуть, щоб їх нагодували.

Це демонстрація непокори та відсутності честі, що не приносить **ніякої слави Володарю**.

Цей слуга був невірним слугою. Він міг би принаймні покласти цей талант на відсотковий рахунок.

«І прийшов той, що взяв п'ять талантів, приніс іще п'ять талантів і сказав: Пане мій, п'ять талантів мені передав ти, ось я здобув інші п'ять талантів. Сказав же йому його пан: Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе, увійди до радощів пана свого! Підійшов же й той, що взяв два таланти, і сказав: Два таланти мені передав ти, ось іще два таланти здобув я. Казав йому пан його: Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе, увійди до радощів пана свого!» (від Матвія 25:20-23).

Бог призначив правителями вірних слуг, тому що вони були вірні, щоб вшановувати Бога через послух. Для того, щоб отримувати більше, ми повинні навчитися вірно керувати тим, що Бог вже дав нам. Бог знає, на що здатен кожен з нас, і готовий давати нам більше, коли ми проходимо випробування і зростаємо у вірності. Слуги, які працювали та діяли вірно, чують: «Молодець, добрий і вірний слуго». Вірні люди незмінні, надійні та варті довіри. Вони роблять саме те, що їм сказали й доручили. Бути надійним є богоподібним, тоді як бути ненадійним і негідним довіри — це проти Бога.

Вірш 23 в Розширеній Біблії пояснює вірність. Це також вказує на те, що частина

винагороди полягає в тому, щоб ділитися тим, що подобається Володарю. Ми **зможемо**

насолоджуватися тим, чим насолоджується Ісус.

«Його пан сказав йому: „Добре тобі, слуго праведний (чесний, гідний похвали) і вірний слуго! Ти був вірним і надійним у малому; тепер я над великим поставлю тебе. Увійдись і розділи радість (захоплення, благословення), якою насолоджується ваш господар“» (від Матвія 25:23, АМР).

Я вдячний, що Ісус був і залишається вірним. Ми з тобою будемо жити вічно в славі завдяки одному вірному Чоловікові. «Та від Ісуса Христа, а Він Свідок вірний, Первенець з мертвих і Владика земних царів» (Об'явлення 1:5). Він завжди поруч і ніколи не спізнюється. Він не забуває, ніколи не бреше, не відступає й ніколи не покине нас. Ми вдосконалюємось у цих якостях, коли зростаємо в подібності до Христа.

У цій притчі двох слуг підвищили в посаді за те, що вони були вірними в кількох речах. Бог не вимагав від слуг бути вірними в усьому. Слава Богу! Ми можемо помилитися в чомусь і зазнати невдачі, але якщо ми покаємося, піднімемося й будемо рухатися вперед з вірою, ми будемо винагороджені. Віра в Бога не підводить, тому що Бог не підводить. Можливо, ти йдеш по воді, відводиш очі від Ісуса й одразу ж тонеш, але віра не підвела. Ти не зміг утримати свій погляд на Ісусі.

Невірний слуга назвав господаря важкою людиною тільки тому, що господар очікував від нього плодів. Злий слуга був у страху і не діяв у вірі. У нього не було серця, щоб бачити господаря благословенним, а його царство — зростаючим і процвітаючим. Страх злого слуги не прославив господаря. Багато хто з сучасної молоді вважає, що батьки або начальство поводяться суворо і нерозумно, якщо вимагають від них працювати. Це злий задум ворога, щоб утримати людей від просування, а Бога — від прославлення. Підлітки грають у відеоігри, поки батьки косять і прибирають. Мудрі батьки, які по-справжньому люблять своїх дітей, виховують їх, щоб вони творили, а не просто гралися.

Слуга, який мав лише один талант, виявився злим через свою невірність. Він втратив підвищення через відсутність зусиль або віри. Називати господаря 'жорстким' — показник поганого ставлення. З таким невдячним ставленням він не підіймався. «А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав» (1 до Коринтян

15:57). Він засмутився, бо від нього очікували плодів. Багато людей сьогодні скаржаться, якщо від них вимагають працювати. Він стверджував, що був у страху. Страх утримує людей від вірності. Багато людей бояться того, що станеться, коли їх спіймають, тому що в глибині душі вони знають, що повинні робити на роботі. Люди пишуть смс, розмовляють по телефону та грають в ігри, коли їм платять за роботу.

Мій друг є керівником в компанії, яка історично наймала молодь та молодих людей на багато посад. Він стикався з численними проблемами, коли молоді люди не виконували свою роботу через текстові повідомлення на телефоні. Компанія повідомила співробітників, що вони повинні писати смс лише на перервах. Дехто з молодших працівників засмутився. Вони вважали, що це їхнє право, і вони мають право писати смс під час роботи, тому вони звільнилися. Ці молоді люди отримували гроші за роботу, а не за спілкування з друзями. Невірність не повинна бути винагороджена. Майбутнє цих слабаків є більш сумнівним через їхні пріоритети.

Федеральна авіаційна асоціація США (FAA) контролює всі польоти в нашому повітряному просторі. Диспетчерам заборонено навіть мати при собі мобільні телефони на диспетчерській вежі, де вони контактують з літаками. Чи хотіли б ви опинитися в літаку, коли диспетчер, який керує пілотом, відволікається на смс-повідомлення про те, що вони збираються робити на наступних вихідних? Цей тип невірної відволікання уваги може призвести до катастроф, які вплинуть на життя людей.

Одна річ, яка захоплює мене в цій притчі, полягає в тому, що вона показує нам, що ми не повинні робити все правильно. Ми повинні довести свою вірність у кількох речах. Якщо ви, як і я, пропустили більше, ніж можете порахувати, це хороша новина. Ми можемо рухатися вперед у вірі, роблячи те, що знаємо, і все одно чути 'добрий і вірний раб'. Ми повинні зосередитися на тому, що має значення. Це доводить, що ми надійні,

стійкі та варті довіри. Наш вірний Бог завжди поруч, ніколи не запізнюється, не забуває, ніколи не виправдовується і завжди такий самий.

Коли мова йде про таланти, насправді немає способу дізнатися, як йдуть справи в інших. Можливо, вони отримали інший розподіл талантів, і ці таланти навіть не могли бути використані нами. Бог не діє в комунізмі чи соціалізмі. Ви повинні навчитися керувати талантами й благословеннями, які Господь дав вам, перш ніж вам буде дано ще більше. Бог знає, що ти можеш робити та з якими талантами ти можеш впоратися. Ми повинні довести свою вірність, щоб отримати більше від Бога. Тільки такій людині Бог відкриє Свою славу.

Бути вірним — це не те саме, що бути старанним. Робити щось найкращим чином — це не те саме, що бути вірним. Остерігайтеся мати кращу ідею. Якщо ви хочете змінити те, що наказує ваш начальник, то ви ризикуєте змінити Божий напрямок, керівництво або Слово на свою «кращу ідею». Смирення просить, а гордість припускає, тому не припускайте, що ваш начальник хоче, щоб ви робили все своїм, кращим чином. Вони можуть знати, що є кращий спосіб, але в них є причина робити так, як вони вам доручили.

Вірність — це коли Бог довіряє нам, а ми доводимо свою віру в Нього. Віра — це довіра людини до Бога, яка проявляється в послуху. Готовність серця до покори й послуху Богові приносить Йому славу. Ісус упокорив Себе аж до смерті, щоб прославити Бога. Віра в Бога розкривається діями віри та честі. Віра є переможцем почуттів і страху. Вірні люди роблять саме те, що говорить Бог, коли та як Він вказує. «Я розп'ятий з Христом. І живу вже не я, а Христос проживає в мені. А що я живу в тілі тепер, живу вірою в Божого Сина, що мене полюбив, і видав за мене Самого Себе» (до Галатів 2:20). Ми повинні розп'яти свою плоть. У Першому Коринтян Павло сказав, що він

дисциплінує своє тіло, щоб змусити його підкорятися. Це не обов'язково легко, але дуже важливо. Коли ти вірний, ти стаєш одним із вірних Божих 'помічників'.

Вірні — смиренні

Гордість й смиренність є протилежностями. Смиренність — це природа Ісуса, тоді як гордість — природа Сатани. Цар Саул міг би побудувати храм, але гордість не дозволила йому виконати свій поклик. У п'ятнадцятому розділі Першої Самуїла ми дізнаємося, що Бог врешті-решт пошкодував, що призначив Саула царем, бо той відмовився виконати своє покликання. Він був сповнений гордості та непокори. Цар Саул отримав наказ знищити ворогів і все їхнє майно, включно з тваринами, за їхній гріх. Однак у нього була краща ідея, і він не зробив так, як йому було наказано. Це відкрило двері ворогу та всім, хто перебував під його керівництвом. Цар Саул уникнув запитання Самуїла, коли той запитав його, чи зробив він все так, як йому було наказано. «І сказав Саул: Від Амаликитянина привели їх, бо народ змилосердився над найліпшим із худоби дрібної та з худоби великої, щоб зарізати в жертву для Господа, Бога твого, а позоставте вчинили закляттям» (1 Самуїла 15:15). Він був царем й відповідальним. Адам і Єва звинувачували інших, включаючи Бога, але не брали на себе відповідальність. Гордість бреше, ухиляється, відхиляється та звинувачує інших. Гордість намагатиметься уникнути відповіді на пряме запитання. Саул не тільки звинувачував народ, але й намагався сперечатися з Самуїлом.

Послух має вирішальне значення для того, щоб бути вірним. Намагатися прикрити непокору подарунками — це зло. Я був у ситуації, коли люди брехали або полишали мене, щоб виставити себе в кращому світлі. Це результат їх страху та гордості. Після того, як вони поводитися по-диявольськи, вони намагалися пригостити мене обідом або дати мені 20-доларову купюру. Вони відмовилися визнати те, що зробили, і покаяться.

Кілька разів я відмовлявся від їхнього подарунка, бо це була маніпуляція. Вони знали, що роблять, і їхнє серце засуджувало їх, але вони намагалися виглядати й почуватися краще, замість того, щоб розібратися з проблемою. Все, що їм потрібно було зробити, це вибачитися й змінити свій шлях. Саул спробував таку ж тактику та був спійманий. Ви не можете нічого приховати від Бога. Він знає правду.

«І сказав Самуїл: Чи жадання Господа цілопалень та жертов таке, як послух Господньому голосу? Таж послух ліпший від жертви, покірливість краща від баранячого лою! Бо бунт як гріх чаклунства, а впертість як беззаконня та ідолопоклонство. Через те, що ви відкинули слово Господнє, Він також відкинув вас від царя» (1 Самуїла 15:22-23).

Саул мав власні плани, які він вважав кращими. В результаті він був відхилений Богом як цар. Його так званий кращий шлях коштував йому дуже дорого. Вірна людина буде робити те, що їй сказано, як їй сказано, і коли їй сказано — сезон за сезоном. Невірні люди ігнорують настанови через гордовите переконання, що вони можуть покращити настанови. Вони вважають, що вони розумніші, а їхній шлях кращий. Їхній шлях може бути кращим технічно, але вони все ще непокірні та невірні. Присікайте непокору швидко й суворо. Саул втратив своє становище царя через непокору, брехню та відсутність покаяння. Він був гордим і хотів виглядати добре.

Іншим прикладом цього є дружина царя Давида Міхаль. Вона могла б стати матір'ю царських дітей, але через свою гордість не приєдналася до переможного танцю Давида. Саул не тільки втратив своє місце через гордість і непокору, але і його дочка втратила своє через таке ж непокірне ставлення. Сарказм також є показником гордості та відсутності честі. Міхаль була занадто гордою, щоб приєднатися до святкування, та саркастично висловлювалася до царя Давида з приводу його бажання прославляти Бога.

У 1 Самуїла 2:20 ми дізнаємося, що Ілій був поганим лідером, як і Саул. Його діти не цінували свого місця. Ілій не виправляв своїх дітей і став невірним, слабким лідером.

Віра й гордість не збігаються! Ілій не шанував Бога. Слово 'честь' означає 'цінувати або віддавати славу'. Бог ставиться до нас так, як ми ставимося до Його речей. «Тому то слово Господа, Бога Ізраїлевого, таке: Говорячи, сказав Я: Дім твій та дім батька твого будуть ходити перед Моїм лицем аж навіки. А тепер слово Господнє: Не буде в Мене такого, бо Я шаную тих, хто шанує Мене, а ті, хто зневажає Мене, будуть зневажені!» (1 Самуїла 2:30). В результаті Бог пообіцяв, що виростить вірного священника, який буде чинити згідно з тим, що у нього в серці та в думках.

Невірні й безчесно зневажати те, що ти маєш, своє місце чи титул. Якщо ви зневажаєте його та демонструєте відсутність честі, ви не будете визнані гідними більшого. Ми повинні цінувати те, чим Бог нас благословив, віддаючи Богові славу за кожен подих, майно, дар чи талант. Саул, Міхаль та Ілій втратили своє місце через брак честі. Всі вони були невірними. Усуньте гордість і непокору, перш ніж вони стануть на заваді вашому місцю.

Павло та Єлисей є чудовими прикладами для слідування. Вони пройшли весь шлях і зі смиренням виконали своє покликання. Павло проповідував, поки не був розп'ятий, а Єлисей залишався з Іллею, поки Іллію не забрали. Рут була вірна Ноомі й відмовилася від своєї спадщини. Ми народилися від Бога, що робить нашу спадщину, як діти Божі, надзвичайно багатою.

Вірна людина — це той, хто довів, що йому можна довіряти. Вірних людей нелегко знайти, але коли ви їх знайдете, ставтеся до них, як до дорогоцінних коштовностей. Щоб бути вірним, потрібні віра, смирення й відвага. Це більш рідкісне явище, ніж думають люди.

Бог бажає розкрити Себе через прояви Своєї слави та благодаті. Бог створив людину для того, щоб мати стосунки з духовною істотою, яка вірою вирішила служити

Йому, любити та коритися Йому. Його планом було та залишається спілкування з людиною. Бог ходив і розмовляв з Адамом у прохолоді дня. Коли Адам згрішив, Бог негайно розпочав Свій план спокути, щоб мати законне право спілкуватися з людиною вічно. Бог бажає продемонструвати Свою доброту Своїм дітям, але для цього потрібно, щоб вся слава була віддана Йому. «Як ви можете вірити [як ви можете навчитися вірити], ви, що [задовольняєтеся тим, що шукаєте й] отримуєте хвалу, честь і славу один від одного, але не шукаєте хвали, честі та слави, які йдуть від Нього, Бога єдиного?» (Івана 5:44 АМР). Замість того, щоб віддавати Богові славу, людська плоть прагне бути поміченою, що є наслідком гордості.

Чесність дає Богові славу, яка, у свою чергу, дає Богові право проявляти Свою любов через Свою доброту. Чим більше буде прославлятися Бог, тим більше ми будемо відчувати дивовижні добрі дії Всевишнього.

ГЛАВА ДЕСЯТА: НЕЧИСЛЕННІ ВІРНІ

Кілька років тому я проповідував на байкерському заході під назвою «Ти слабак чи воїн?». Багато людей є невірними слабаками, але очікують винагороди як для вірного воїна. Вони не бажають робити те, що потрібно, і залишатися відданими своїй справі. Вони хочуть зробити це по-своєму. Френк Сінатра був відомий своєю хітовою піснею «Мій шлях». Він намагався жити так, як хотів, але це закінчилося трагедією — трьома спробами самогубства в літньому віці. Це не Божий шлях або план. Його шлях — довге життя у вірі, мирі, радості, правді та здоров'ї. «Улюблений, я молюся, щоб добре велося в усьому тобі, і щоб був ти здоровий, як добре ведеться душі твоїй. Бо я дуже зрадив, як прийшли були браття, і засвідчили правду твою, як ти живеш у правді. Я не маю більшої радості від цієї, щоб чути, що діти мої живуть у правді» (3 Івана 2-4).

Слабак — це слабкий боягуз, який завжди здається. Слабаки не можуть довести справу до кінця через страх або невпевненість у собі. Це показник відсутності віри. Вони не будуть відстоювати свою позицію, а скоріше відступлять, здадуться, і їм не можна довіряти коли на них чинять тиск.

З іншого боку, воїн — це той, хто має велику мужність, не кидає, і йому можна довіряти під тиском. Вірному воїну можна довірити боротися та виконати те, до чого він покликаний, незважаючи на ціну.

У 1986 році корпорація Nefty® випустила рекламний ролик, в якому намагалася продемонструвати, який сміттєвий пакет найміцніший та найвірніший у роботі з важким сміттям. Слоган рекламного ролика, відзначеного нагородами, звучав як 'нікчемний, нікчемний, нікчемний, великий, великий, великий'. Ви схожі на нікчемний, невірний мішок для сміття чи на переможного вірного воїна? Щоб бути вірним мішком для сміття, він повинен бути міцним, гнучким і розтяжним. Якщо будь-якого з цих атрибутів не

вистачає, пакет лопне та сміття розсиплеться на всі боки. Коли таке трапляється, для перенесення вантажу потрібно використовувати інші мішки, а прибирати безлад повинні інші люди. Розкидане сміття не прославляє Бога. Це синонім того, що відбувається духовно. Коли хтось вибухає під тиском, інші люди повинні допомогти прибрати безлад. Я не хочу, щоб друзі підійшли до мене на небесах і запитали, чому я не доніс свій тягар і не закінчив свій забіг, залишивши їм роботу, яку повинен був виконати я. Дуже важливо виконати наш поклик.

Вірні люди стійкі, надійні та заслуговують на довіру в довгостроковій перспективі. Вони дотримуються завдання, групи чи плану, доки не виконають його до кінця. Якщо в обладнанні деталі не тримаються разом і не працюють разом, воно не виконає поставленого завдання. Якщо у вашому автомобілі зламається розподільний вал, двигун розвалиться на частини, як дешевий годинник, і ви будете змушені зробити коштовний, трудомісткий ремонт.

У 1999 році в мене був мотоцикл Harley Davidson Pan Head 1950 року випуску. Це був класичний мотоцикл, але я ніколи не називав його 'старим вірним'. Це наймовірніше швидко призведе до того, що він опиниться розбитим на узбіччі дороги. Якщо частини мотоцикла — чи люди — не будуть триматися разом і працювати разом, вони не виконають завдання, призначене. Люди покидають корабель, бо не погоджуються з тим, що лідер намагається зробити для Царства Божого, або з проповіддю, яку він проповідує. Вони вважають себе покірними, але правда в тому, що по-справжньому покірними ви буваєте лише тоді, коли підкоряєтеся, навіть коли не згодні або не хочете робити так, як вам вказано. Коли ви робите тільки те, що хочете або з чим згодні, ви не підкоряєтеся. Ви не можете бути вірними без покори. Показником вірного служіння та підкорення є те, що ви повинні перемагати свою плоть і зберігати позитивний настрій, знаючи, що Бог

благословить вас, поки ви намагаєтесь підкорятися настановам лідера. Люди, які не підкоряються, є невірними людьми та не будуть просуватися по службі. Просування з Богом — це **не просування через освіту**, профспілкові угоди чи вік, а проходження випробувань.

Люди часто бояться, сповнюють гордості та залишають роботу. Ці люди не пройшли випробування, тому вони не пройдуть наступне випробування та не отримають підвищення, поки не пройдуть перше випробування. Вірні люди роблять добро та не заподіють тобі шкоди. Якщо ви хочете підвищення, більше грошей або влади, то будьте вірні тому, що маєте, і вам буде дано більше. На невірних людей не можна покладатися. Вони виправдовуються, забувають про те, чого мали досягти, або йдуть короткими шляхами та приховують свої помилки.

Вірні воїни не живуть у страху. У них може виникнути спокуса страху, але вони долають її. Цар Давид є чудовим прикладом вірного воїна. У 1 Самуїла 17:26 Голіаф виступив проти нього з сильними словами та погрозами. Через страхітливий висловлювання брата щодо розмірів, здібностей і досягнень масивного чоловіка, Давид був змушений контролювати свої думки. Зверніть увагу, що Давид не називав Голіафа 'велетнем' або 'воїном'. Він не поважав необрізаного, позазавітного, безжального чоловіка. Не віддавайте належне ворогові або його підлеглим, коли вся слава й заслуга за все хороше повинна належати Богові. Іншими словами, звеличуйте не проблему, а Вирішувача проблем. Все, на чому ми зосереджуємося, стає більшим. Якщо ми зосереджуємося на вірі в те, що Бог може та зробить згідно зі Своїм Словом, то Бог стає більшим у нашому житті. Давид зосередився не на так званому велетні, а на можливості, перевагах і заохоченні до усунення велетня. Він думав про можливість одружитися з

царською дочкою, про скасування податків, а головне — про безчестя, яке Голіаф продемонстрував Богові. Давид зіткнувся зі страхом і подолав його вірою та діями.

До появи велетня Давид не знав, що його можуть призначити до царського двору. Велетень у вашому житті вказує на можливості. Кілька вірних воїнів стоять непохитно, знаючи про можливі наслідки, але розуміючи, що за вірність є винагорода. Іншим прикладом вірності є Даниїл. Даниїл був вірним навіть тоді, коли його кинули до лев'ячого лігва. Він не вклонився цареві. Бог був прославлений після того, як Даниїла вивели з лігва, але на ньому не знайшли жодної рани, тому що він довіряв Богові.

Вірні воїни готові ризикувати всім у розпалі битви. У царя Давида було чотириста воїнів, але четверо стояли окремо, як могутні люди. Ці люди робили героїчні вчинки на честь царя Давида, але цар віддав славу й честь Богові. Цар Давид був настільки вражений їхніми серцями, що вилив воду Богові. Це було для нього дорогоцінним. Один відсоток війська царя Давида вважався могутнім і був відзначений за свої вчинки честі та хоробрості. Ми можемо стати одним з Божих воїнів, якщо будемо стояти та боротися в добрій боротьбі віри. Цих людей шанували та шанують донині, коли ми читаємо про їхню відвагу в Слові. Наші вчинки любові у вірі так само зворушуватимуть серце Бога.

Воїни називають життєві ситуації відповідно до того, що бачить і говорить Бог, і це робить напад ворога не такою вже й великою проблемою. Таке мислення суперечить природному розуму. Чим більше ми шануємо Бога своєю вірою в Його здібності та доброті, тим більше Він отримує слави. У 1 Самуїла 17:28 Еліав, старший брат Давида, злякався та розлютився. Горді «лякливі коти» ображаються на віруючих людей, чия віра соромить їх і викриває їхній страх. Віра викликає гнів у тих, хто перебуває в страху й сумнівах, що є формою гордості. Якщо хтось гнівається та ображається на вас, це тому, що він вважає, що ви йому щось винні. Не можна бути милостивим до того, хто вважає,

що заслуговує на це. Якщо ви вважаєте, що хтось вам щось винен, запитайте: «Чому?» Почуття жалості або поганого ставлення до себе пов'язане з вірою в те, що хтось вам щось винен. Відмовтеся вірити, що вам щось винні. Якби ми отримували те, на що заслуговуємо, то були б у пеклі. Ми повинні наслідувати приклад Ісуса, коли Він сказав: «Відійди від Мене, сатано», коли Петро сказав Йому, що Він не заслуговує на те, що має статися.

Віруючі люди стоять на Слові й упокорюються. «Будьте сильні та відважні, не бійтеся, не лякайтеся перед ними, бо Господь, Бог твій, Він Той хто ходить з тобою, не опустить Він тебе й не покине тебе» (Повторення Закону 31:6). Страх — це духовна контрабанда. Усуньте страх і все, що не є любов'ю чи вірою у вашому житті.

Воїни стикаються з проблемою та вживають відповідних заходів під керівництвом Духа. Саме так віруючі люди повинні реагувати на напади. Давид назвав Голіафа «необрізаним филистимлянином», вказуючи на те, що він не був у заповіті з Творцем. Як християни, ми маємо величезні повноваження, владу та захист. У 1997 році я був на заході в Денвері, штат Колорадо, де ділився Євангелієм з численними байкерськими клубами, що перебували поза законом. Шара і я були новачками в цьому регіоні. Лідер одного з найбільших байкерських клубів у світі підійшов до мене перед багатьма іншими лідерами з різних клубів. Він сказав: «Ісус — це круто, але ходімо зі мною на зустріч відьом і чаклунів, і я покажу вам справді круту силу». Коли він говорив це, Дух Святий зійшов на мене, тому я сміливо сказав: «Стань переді мною на коліна, я познайомлю тебе з моїм Богом. З Богом справжньої сили, який створив і переміг вашого бога». Він сказав: «Ти крутий, ти крутий», і пішов з групи. Я одразу здобув повагу від усіх клубів регіону за те, що не відступив перед ворожими хитрощами. Протягом багатьох років він намагався уникати мене на заходах, але Господь божественно розташував мене так, щоб я міг

говорити в його житті. Нещодавно він помер від раку, але перед смертю віддав своє життя Ісусу. Справжні християни повинні сказати: «Я не боюся ні відьми, ні демона», а натомість сміливо виконувати свій поклик.

Як згадувалося раніше, страх утримує вас від вірності. Пам'ятайте, що для страху ніколи не буває хорошого виправдання. Бог сказав: «Не бійся», і з Його заповідями приходять вся необхідна тобі влада та здібності. Страх стримує людей. Служіння, бізнес і шлюби, які Бог висвятив для процвітання, ніколи не починалися та не розвивалися через страх. Багато помазаних чоловіків і жінок так і не вийшли на місіонерську ниву через страх.

Великою проблемою сьогодні є те, що багато дітей не отримують належної освіти через те, що їхні батьки живуть у страху. Дітям заважають відвідувати належні навчальні заклади, тому що батьки бояться, що їхні діти потраплять до викладачів, які є антихристами, замість того, щоб готувати дітей до того, щоб вони стояли на міцному фундаменті віри в Бога. Ці страхи перешкоджають здійсненню Божого плану в житті дітей.

Апостол Павло написав Послання до Филип'ян, перебуваючи у в'язниці суворого режиму. У цьому Посланні Павло пише про радість дев'ятнадцять разів. Попри те, що він перебував у найгірших умовах, які тільки можна собі уявити, Павло відгукнувся з радістю. **Віра вимагає дії або вчинків, інакше вона мертва.** Якщо ви вірите, що можете щось зробити, але ніколи не робите кроків віри, щоб це зробити, то ваші переконання не мають сенсу, тому що вони не приносять плодів. Якщо немає відповідних дій з результатами, то вважайте, що це мертва віра.

У деяких західних фільмах показують, як проповідники ховаються під вагоном з жінками та дітьми під час нападу. Це неправдиве уявлення про вірних воїнів. Справжні

Божі чоловіки та жінки ведуть добру боротьбу з вірою та не здаються, як слабкі. Вони не боягузи, а відважні. Вірні воїни перемагають всупереч усьому. Погляньмо на історію Гедеона. Ангел Господній знайшов Гедеона під терebinтом у шостому розділі Суддів. Сьогодні він більш відомий як кущ сумаху отруйного. Якщо ви відчуваєте страх, кущ сумаху може стати чудовим місцем, де можна сховатися. Ворог не наближається. Того дня Гедеон не поведився як воїн, але Бог знав, що Він вклав у Гедеона, так само як Бог знає, що Він вклав у вас. Божий поклик не ґрунтується на наших природних здібностях. Наше покликання може бути виконане лише благодаттю через віру. За часів Гедеона Утішитель не був посланий. «І явився до нього Ангел Господній, і промовив йому: Господь з тобою, хоробрий мужу!» (Суддів 6:12). Нова міжнародна версія говорить: «Могутній герою, Господь з тобою!» Ангел Господній говорив у вірі — не згідно з тим, що бачив, а по вірі.

«І обернувся до нього Господь і сказав: Иди з цією своєю силою, і ти спасеш Ізраїля з мідіянської руки. Оце Я послав тебе. І відказав Йому Гедеон: О, Господи мій, чим я спасу Ізраїля? Ось моя тисяча найнужденніша в Манасії, а я наймолодший у домі батька свого» (Суддів 6:14-15). Гедеон дивився на свої власні здібності, а не на здібності, даровані йому Богом. Бог не дивиться на твій зріст, освіту чи природні здібності, коли Він кличе вас. З кожним Божим повелінням приходить здатність і влада. **Біблія Послання говорить**: «Поглянь на мене. Мій клан найслабший у Манасії, а я — найнижчий у роді». Коли Господь наказує, вивільняється Його влада, здатність і можливість. Те, що ви не могли зробити раніше, ви можете зробити після того, як Він заговорить. Він вивільняє благодать, силу і владу, коли промовляє наказ.

Коли ми стикаємося з битвою, нам потрібно перевірити наш вимірювач віри. Автомобілі мають паливні датчики, які показують, чи бак повний або порожній.

Закінчення пального може бути небезпечним і, безумовно, незручним, перешкоджаючи прибуттю в бажаний пункт призначення. Наш вимірювач віри вказує на наш рівень віри. Якщо ви не вірите, у вас немає ні радості, ні сил, щоб закінчити забіг вчасно. Виходьте з-під сумаху, ведіть добру боротьбу у вірі та перемагайте.

У Суддів 7:3 Гедеону було наказано відправити всіх боязких назад на гору Гілеад. Страх — це величезна перешкода для Бога і, зрештою, заважає нам досягти успіху. Страх — це показник того, що ви довіряєте тому, що може зробити ворог, більше, ніж довіряєте Богові та тому, що Він може та зробить для вас. Це величезне безчестя перед Богом. Дозвольте вірі наростати, як парі, а потім говоріть. Давид запитав, які блага отримає воїн, який переміг Голіафа. Думки про перемоги над ведмедем і левом зміцнювали його віру. Врешті-решт він сказав: «Я вб'ю цього необрізаного мирянина». Страх забирає славу, яка повинна бути віддана Богові через віру, та віддає славу Сатані. Якщо хтось перебуває в страху, він налаштований на поразку та не готовий до бою. Ви можете відчутися спокусити страху та сміливо зробити крок назустріч, долаючи свій страх, коли ви дієте, незалежно від почуттів.

Гедеон почав з 32 000 чоловік. Серед них 22 000 були боягузами. З початкової армії залишилося 10 000 воїнів. Після мінімального випробування залишилося лише 300 пильних чоловіків. Лише 300 чоловіків з початкових 32 000 пройшли відбір. Це лише 0,9375% чоловіків. Байкерські клуби поза законом називають себе 1%. Цей термін виник у 1947 році в Голлістері, штат Каліфорнія, коли Американська мотоциклетна асоціація (АМА) описала мотоциклетну культуру в засобах масової інформації. Вони заявили, що з усіх мотоциклістів 99% є законослухняними громадянами та лише 1% — злодіями. Зрештою, круті хлопці з байкерських банд поза законом були віднесені до 1%. Гедеон пішов на війну зі справжнім 1% віри.

Вірні воїни не відступають. Згадайте свої уроки історії та історії людей, які подолали труднощі. Авраам Лінкольн пішов на війну капітаном, а повернувся рядовим. Вчителі Томаса Едісона казали, що він «занадто дурний, щоб чогось навчитися». Він зробив 1000 невдалих спроб винайти лампочку. На запитання: «Як це — зазнати невдачі 1000 разів?» Едісон відповів: «Я не провалився 1000 разів. Я дізнався 1000 способів, як лампочка не працюватиме». Один експерт сказав про Вінса Ломбарді: «Він володіє мінімальними знаннями про футбол і йому не вистачає мотивації». Пізніше Ломбарді напише: «Важливо не те, чи впадеш ти з ніг, а те, чи піднімешся». Всі ці люди були вірні своєму призначенню. Ісус був вірний нам, сміливо зустрічаючи смерть, пекло та могилу. Він міг би покликати ангелів, але Він був вірний навіть до смерті на Хресті, яка створила для нас шлях до спасіння. Завдяки Його любові та діям ми маємо вічне життя.

Якості небагатьох вірних

Віруюча людина має багато якостей. Я виокремлю три ключові якості. Перша з трьох якостей полягає в тому, що віруюча людина не бреше. Якщо хтось думає, що не може дозволити собі говорити правду, бо це дорого коштує, то він насправді не знає ціни обману. «Багато людей себе звуть милосердними, та вірну людину хто знайде?» (Приповісті 20:6). Сатана — батько брехні. Говорити брехню — це з'єднатися з ворогом нашої душі. Не будьте зрадником або подвійним агентом. Обман — це показник відсутності віри та риса зрадника. Люди думають, що вони не отримують бажаного, якщо не будуть обманювати людей. Це пов'язано з браком віри в те, що Бог є їхнім джерелом достатку, який має плани щодо їхнього процвітання.

Друга з трьох якостей полягає в тому, що віруючій людині можна довіряти в тому, що вона буде зберігати конфіденційність, впевненість і дотримуватися свого слова. «Виявляє обмовник таємне, вірнодухий же справу ховає» (Приповісті 11:13). Вони

роблять те, що є морально правильним або праведним. Праведність — це просто робити те, що правильно. Гордість пліткує там, де любов покриває та вірить Богові, що кінець буде переможним. Ніхто з нас не хоче отримати удар у спину або щоб нашу особисту інформацію оприлюднили люди, з якими ми ділилися нею конфіденційно.

Третя з трьох якостей полягає в тому, що віруюча людина заслуговує на довіру і виконує те, що їй було доручено. Вони не додають власних ідей чи думок. Кілька ключових рис невірних або невіруючих людей — лінощі, боязкість, і вони, як правило, доступні лише тоді, коли їм це зручно. «Ще трохи поспати, подрімати ще трохи, руки трохи зложити, щоб полежати, і приходять, немов мандрівник, неможливість твоя, і нужда твоя, як озброєний муж!» (Приповісті 24:33-34). Коли вони щось роблять, вони скаржаться, говорять неправду, докладають мало зусиль і, звичайно, думають, що їхній шлях кращий.

У 1 Коринтян 4:1 Павло стверджує, що ми є управителями Божих таємниць і повинні бути вірними. Якщо ви бажаєте, щоб Бог по-справжньому вшанував вас одкровенням Його Слова, тоді ви будете вірні в дрібницях.

Довіра до невірної людини може закінчитися болісними наслідками. «Гнилий зуб та кульгава нога це надія на зрадливого радника в день твого утиску» (Приповісті 25:19). Не можна довіряти зубу, який не витримує тиску. Ви хочете, щоб його швидко витягли й усунули біль, набряк та інфекцію.

Ви не можете бути більш вірними, ніж ви сповнені віри. Вірна людина — це той, хто є міцним, стійким і надійним час за часом, сезон за сезоном, випробування за випробуванням. Вони беруть на себе зобов'язання. Вірна людина робить те, що наказують їй лідери, не додаючи нічого до інструкцій, навіть якщо вона вважає, що має

кращий шлях. Вони припускають, що керівник знає всі деталі, які стоять за рішенням чи вказівкою.

ГЛАВА ОДИНАДЦЯТА: ВІРУЮЧІ — ЦЕ ПЕРЕМОЖЦІ

Бог не творить невдах і невдач, але переможців, які перемагають. Ми народжені від Бога та народжені переможцями. Це те, ким ми є в Христі. «Бо кожен, хто родився від Бога, перемагає світ. А оце перемога, що світ перемогла, віра наша. А хто світ перемагає, як не той, хто вірує, що Ісус то Син Божий?» (1 Івана 5:4, 5). Ми є переможцями у вірі. Наша природа — підійматися, завойовувати та перемагати.

Ми не жертви. Жертва — це невдаха, потерпілий або той, хто ніколи не виграв. Ви не можете бути жертвою і бути у вірі. Жертви завжди скаржаться, виправдовуються і звинувачують інших. Як переможці, ми повинні використовувати любов всередині нас і нашу віру, щоб допомагати іншим подолати та жити переможним життям у Христі.

На початку П'ятикнижжя нам повідомляється, що змії хитрий і підступний. «Але змії був хитріший над усю польову звірину, яку Господь Бог учинив» (Буття 3:1). Сатана не тільки хитрий, але й майстерний ошуканець. Сатана намагається все ускладнити або заплутати. Він обдувив Єву, хоча вона була геніальною жінкою, яка розмовляла з Богом. Деякі люди стверджують, що вони складні, але це просто гордість. Христос робить речі простими. «Та боюсь я, як змії звів був Єву лукавством своїм, щоб так не попусвалися ваші думки, і ви не вхилилися від простоти й чистоти, що в Христі» (2 до Коринтян 11:3). *Тонкий* означає 'неочевидний, його важко побачити, важко помітити, він непрямий і не показує свою справжню мету'. *Витонченість* — це 'спотворення, як у шахрайстві'. Сатана і його демони — це біси, а не дракони, як зображує Голлівуд. Вони обрали непокору й боротьбу з Богом. А ось це вже безглуздя. Хоча вони прийняли найбезглуздіше рішення всіх часів і народів, вони все ще залишаються кмітливими, коли справа доходить до обману людей. Павло навчав нас не залишатися в невіданні щодо

сатанинських планів. Іншими словами, будьте мудрими та керованими Духом, щоб побачити його витончену тактику й не піддаватися на неї, але протистояти ворогові, тоді він втече. Сатана не хоче, щоб ми вірили в існування диявола. Коли ми віримо, що він існує й що Біблія правдива, тоді він повинен втекти, якщо ми чинитимемо йому опір.

Багато християн — це діти, що скиглять. Вони хочуть, щоб Бог позбавив їх від ворога, але Бог повинен дотримуватися Свого слова. Ісус дав нам повноваження й сказав, щоб ми протистояли ворогу. Діти хочуть, щоб люди все робили за них, тому вони плачуть і розмовляють підвищеним голосом. Це скиглення невірне. Ми повинні позбутися скиглення та жалісливого ставлення до себе. Коли ми перестаємо скаржитися, закінчується й акція жалості. Віруючі не тільки не скиглять, вони перемагають. Вони сміливі, сильні та говорять потужними впливовими голосами.

Ми повинні брати Божі обітниці силою. «Скільки бо Божих обітниць, то в Ньому Так, і в Ньому Амінь, Богові на славу через нас» (2 до Коринтян 1:20). Бог отримує славу через нас. Сила, яка прославляє Бога, полягає у використанні наших слів і вірі в те, що Божі обітниці правдиві. Друге Петра 1:3 говорить: «Усе, що потрібне для життя та побожності, подала нам Його Божа сила...». Це правда, але якщо ми не візьмемо **те, що дала нам Божа** сила, ми не зможемо насолодитися Божою добротою повною мірою. Взяти означає міцно вхопитися за щось. Ми повинні скористатися тим, що Ісус купив вірою. Богу не личить сидіти склавши руки й скаржитися, коли Він забезпечив нас через жертву на Хресті. Термін 'тримати', який використовується в Марка 11:24, можна перекласти як 'взяти, схопити або зловити'.

Коли я був маленьким, мій батько кидав мені бейсбольний м'яч. Якби я просто стояв на місці, м'яч пролетів би повз мене. Одного разу я попросив його кинути мені м'яча. Коли він відпустив м'яч, який я попросив, я відволікся. М'яч пролетів повз мене, та

я нічого не зробив, щоб отримати, взяти чи зловити м'яч. Я навіть не усвідомлював, що прогавив можливість, про яку просив — і яку мав отримати — але повністю втратив через відволікання. Це трапляється з багатьма людьми, які просять Бога, але потім відволікаються на побутові проблеми, дітей, роботу або, що ще гірше, на страх. Іншим разом я попросив тата кинути м'яч швидше. Він кинув його трохи швидше, але не сильно. Я одразу ж злякався, заплющив очі та замість м'яча отримав закривавлений ніс. Після того, як я закінчив плакати, він захопив мене дотримуватися тих самих правил, що я вивчив для повільних м'ячів, які він кидав. Завдяки його тренуванням і підбадьорюванню, наступного разу я не відводив очей від м'яча з розкритою рукавичкою, переборюючи страх. Що й казати, в мене була широка посмішка на обличчі, коли я зловив швидкий м'яч. Так само Бог багато разів відчиняв нам двері, щоб ми могли зловити або взяти даровані Ним благословення, а ми ігнорували їх, відволікалися або впадали в страх — але ще не пізно. Нам просто потрібно покаятися, повернутися туди, де ми просили, й бути готовими прийняти це з вірою, з відкритими руками, очікуючи на отримання. Для цього потрібна робота чи дія. Все, що ти отримав, почало діяти, зокрема й ваше спасіння. Люди, які лежать у ліжку та живуть на соціальну допомогу, чекаючи, що інші будуть працювати за них, жити в соціалістичному суспільстві — це безбожно. Ми створені для того, щоб досягати мети, а цього неможливо досягти без віри в дію. Візьміть те, що Бог обіцяв, включаючи ваше зцілення, відновлення та забезпечення.

Слово не говорить: «Нехай слабкі скажуть, що ми слабкі», а скоріше говорить: «Хай навіть безсилий говорить: Я лицар!» (Йоїла 3:10). Це слова подолання, переможної віри. Ми були створені, щоб подолати й жити переможно. Віра вагається, якщо ми розглядаємо інші варіанти, шляхи або результати. Ми повинні говорити про перемогу

незалежно від того, що ви відчуваєте, чуєте чи бачите. Оберіть віру в те, що сказав Бог, і тільки в те, що сказав Бог.

Христос має простий розум. Простий розум призводить до цілеспрямованості. Сатана намагається все ускладнити. «Такі бо фальшиві апостоли, лукаві робітники, що підроблюються на Христових апостолів» (2 до Коринтян 11:13). Це були фальшиві апостоли, які проповідували лише заради багатства й слави задля власної гордині. Вони хотіли, щоб їх вважали тими, хто має «нову вдосконалену» доктрину. Вони називали себе «над-апостолами», але правда полягала в тому, що вони були сповнені обману, як і їхній батько, Сатана.

Вагання пов'язані з тим, що ви маєте подвійну мету, а не єдину. Авраам був цілеспрямований. Він не коливався у своїй вірі. Він не розглядав інших варіантів і не став вагатися. Так само як Ісус є простим або ж єдиним, що також можна перекласти за Мерріамом-Вебстером як 'правий, невинний і чесний'. Ісус правий, а віра правильна. Віра є простою або єдиною в тому сенсі, що вся довіра покладається на Бога, нашого єдиного Джерела й Постачальника. Авраам не брав до уваги ні свій вік, ні вік Сарі, коли вірив у народження сина. Він довів це ділом, результатом якого стало посіяне насіння, що дало врожай. Він не зосереджувався на брехні, якою ворог щодня намагався наповнити його розум. Він звеличував не своє тіло, а Боже Слово. Якщо ми стурбовані, то це тому, що ми не визначилися. Якщо ми заплуталися, то це тому, що ми розглядаємо щось, чого не повинні. Прагніть бути схожими на Авраама. Не звеличуйте борг, хворобу чи проблему, а того, хто її вирішує. Євреї звеличували тих, хто перебував у Землі Обітованій, називаючи їх велетнями та стверджуючи, що в очах ворога вони виглядали як цвіркуни. Правда полягає в тому, що вони сфабрикували це твердження. Вороги на землі чули про діяння, які Бог зробив для євреїв, і злякалися. Натомість ми повинні бути подібними до

нашого прикладу, Ісуса, який сказав: «Залишися позаду мене, Сатано», коли думки прийшли від ворога.

Про те, як віра бореться й перемагає в битвах, ми читаємо в Об'явленні. «Тож покайся! Коли ж ні, то до тебе прийду незабаром, і воюватиму з ними мечем Своїх уст» (Об'явлення 2:16). Наш Господь сказав, що Він буде боротися мечем Своїх уст. Ми повинні тримати наші уста повними слів, сповнених вірою. Наші роти повинні бути схожі на пістолет, який тримає в руках офіцер поліції. Тримайте наші рушниці зарядженими й зведеними, готовими вистрілити підбадьорливими, сповненими віри словами, озброєними, щоб випустити потужні докори ворогові.

ГЛАВА ДВНАДЦЯТА: ТРИ РІВНІ ВІРИ

В Євангеліях згадуються три рівні віри: відсутність віри, мала та велика віра. Ми можемо діяти на одному рівні віри в певному аспекті життя, але діяти на іншому рівні віри в іншій сфері. Наприклад, ви можете мати велику віру в зцілення, але слабку віру чи зовсім не вірити в процвітання. Згідно з Римлян 10:17 віра приходить через слухання помазаного слова Христа, але віра для зцілення не приходить через слухання Писань про фінанси. Віра в зцілення приходить від слухання зцілюючих Писань.

Мала віра пригнічується страхом, а велика віра посилюється відвагою. У 14 розділі Матвія Петро продемонстрував, як страх відключає віру, коли він сумнівався, йдучи по воді. Петро мав достатньо віри, щоб навіть просити пройти по воді. Він вірив, що Ісус добрий та зробить йому добро. Все, що йому було потрібно, це слово Ісуса. Все, що нам з вами потрібно для того, щоб пізнати дива, які прославляють Бога, — це робити саме те, що нам сказано після того, як ми отримуємо від Нього слово.

Ми можемо обмежувати Бога своїм баченням, словами й невірою. Згідно з Псалмом 78:21 євреї бачили диво за дивом, і їхні слова розгнівали Бога. Бог вже дав манну з неба, воду зі скелі, розділив Червоне море, а вони все ще не довіряли Йому. Якщо Бог приходив задля вас знову й знову. Будьте певні, що Він зробить це знову. Не сумнівайтесь, чи Бог зробить це для вас. Він задовольнить усі наші потреби. Ставлячи під сумнів Божі можливості у вашому житті, ви обмежуєте те, що ви маєте отримувати. Не обмежуйте Бога. «І все знову та знов випробовували вони Бога, і зневажали Святого ізраїлевого» (Псалом 78:41). Сатана намагатиметься змусити вас довести, що ви вірите. Це не наша робота — доводити щось іншим, тому що це тільки принесе нам неприємності.

Ісус творив дива, як людина. Якби Він робив їх як Бог, Петро не зміг би ходити по воді. Ми повинні діяти як Ісус. Завдяки послуху й вірі ми також можемо переживати чудеса. Петро почув помазане Слово Боже та мав віру, щоб вийти. Петро сміливо вийшов, але страх придушив його віру, і він почав швидко тонути. Як швидко ви можете піти під воду, йдучи по воді? Дивись на Ісуса. Огляд трьох рівнів віри допоможе нам розпізнати, коли наші очі не спрямовані на Нього.

I. НЕМАЄ ВІРИ

Ісус спав у човні на морі, коли здійнялася буря. Господь спочивав у мирі, поки човен гойдався вперед-назад. Це нагадує мені, як я був на маленькому рибальському човні на озері Тейбл Рок у Бренсоні, штат Міссурі, коли хвилі стрімко зростали. Дочка мого друга гиготіла, коли ми намагалися дістатися до берега. Їй було весело, адже човном було важко керувати через те, що він підстрибував на хвилях. В її матері побіліли кісточки пальців від того, що вона міцно трималася за поручні, намагаючись впоратися з думками про страх, дивлячись, як вода розбивається об ніс човна. Дівчата були впевнені, що перебувають під захистом батьків, і це було схоже на атракціон у парку розваг. Ісус впорався з цією ситуацією, оскільки Він говорив з вірою.

«А Він спав на кормі на подушці... І вони розбудили Його та й сказали Йому: Учителю, чи Тобі байдуже, що ми гинемо?... Тоді Він устав, і вітрові заборонив, і до моря сказав: Мовчи, перестань! І стих вітер, і тиша велика настала... І сказав Він до них: Чого ви такі полохливі? Чому віри не маєте? А вони налякалися страхом великим, і говорили один до одного: Хто ж це такий, що вітер і море слухняні Йому?» (від Марка 4:38-41).

Зверніть увагу, що Ісус докоряв причині бурі, якою був вітер. Він не докоряв людям або воді. Він не говорив про мир з вітром, який створив бурхливу воду. Він не молився й не просив Бога, щоб вітер припинився. Він говорив із причиною. Він докоряв причині, яка полягає в тому, щоб засудити її право та повноваження діяти. У нас ті ж самі

повноваження. Згідно з Матвія 28:18 вся влада, яку Ісус взяв назад, коли воскрес із могили, була дана для використання нам.

Віра відпочиває; вона не хвилюється. Якщо ви хвилюєтесь, ви певною мірою відчуваєте страх. Часто, коли люди відчують страх, вони починають виплескувати його на інших людей. Страх, тривога, погане ставлення та гнів йдуть поруч. Учні засумнівалися в любові та вірності Ісуса. Вони навіть звинувачували Його в байдужості. Ісус докоряв причині бурі, а не хвилям, хмарам або навіть людям. Докоряти — означає засуджувати її право та повноваження. Він говорив про мир з наслідками заворушення.

Ісус спочивав у вірі. Віра діє через любов, тому можна сказати, що 'відпочинок діє завдяки любові', тому що віра — це відпочинок. Залишайтеся на боці Бога, незважаючи на напад. **Кислотне випробування** віри полягає в тому, щоб залишатися на Божому боці, особливо коли ви не знаєте, чому Він скеровує вас робити кроки в певному напрямку. Ми ніколи не повинні сумніватися в Божій любові. Ставити під сумнів Божу любов — величезне безчестя. Якщо є вітер, який руйнує та вбиває, то в ньому немає Бога. В Івана 10:10 сказано, що «ворог приходить вбивати, красти й нищити». В Йова, розділ 1, Сатана використав вітер, щоб вбити сім'ю Йова. Вітер, який походить від Святого Духа, подібно до могутнього поривчастого вітру в Діях 2:2, не руйнує. Могутній поривчастий вітер від Бога звільняє людей. Бог може увімкнути світло в Гошені, коли скрізь навколо темрява. Він також може прийти як поривчастий вітер, усуваючи всі перешкоди на шляху Свого народу. Бог отримує славу в обставинах, коли віра та радість вивільняються.

Учні поспішили, розбудивши Вчителя. Занадто швидкий рух відкриває двері для ворога за багатьох обставин. Якщо на нас тиснуть, ми повинні зупинитися й чекати на Господа. Бог не тисне на нас, тому якщо є тиск, то він не від Бога.

Моя мама звикла консервувати овочі з нашого саду в скляних банках.

Приготування під тиском — це процес приготування їжі під високим тиском у воді з використанням герметичної посудини, відомої як швидковарка. Швидковарки працюють, випускаючи повітря з посудини й вловлюючи пару, що утворюється від киплячої рідини всередині. Старі пароварки були дуже небезпечними, оскільки тиск міг зрости та спричинити вибух посудини при температурі води 212 градусів за Фаренгейтом, якщо не використовувався справний запобіжний клапан. Як християни, ми можемо прославляти Господа й будувати себе в Дусі, відпускаючи будь-які страхи й тиск, перш ніж втілювати в життя погані рішення, завдаючи шкоди собі та іншим.

Часто, коли ми рухаємося занадто швидко, це відбувається через страх, який, зрештою, є вірою в те, що ворог може зробити з нами. Чинити опір страху за будь-яку ціну — це те саме, що чинити опір Сатані та його хитрощам. Немає жодних справжніх підстав для страху. З точки зору Господа, ніколи немає причин для страху.

Якщо страх атакує ваші думки, запитайте, чому, а потім опирайтеся думкам. Страх не є раціональним для християнина, сповненого віри. Ми знаємо правду. Ми прочитали кінець книги «Об'явлення» та знаємо, що ми перемогли. Ми — переможці. Люди стверджували, що не слухалися та не виконували накази Господа, тому що боялися за свою церкву чи сім'ю. Вони кажуть: «Ісус розуміє», але де Писання, яке підтверджує це поняття? Ісус не сказав Петру, що Він зрозумів, коли той, йдучи по воді, майже потонув. Петро дивився на неправильну річ. Ісус змилосердився над Петром, але Він не схвалював брак віри. Під час бурі ми повинні тримати очі на Ісусі. Дивлячись на наслідки, ми відволікаємося від відповіді.

Учні не мали справжніх підстав для страху. Утоплення, смерть або втрата човна не були підставою для страху з точки зору Ісуса, і Він має рацію. Учні вже були з Ісусом і

бачили дива раніше. Те, що ви бачите дива, не робить вас віруючими. «Хоча Він зробив перед ними (прямо на їхніх очах) стільки див, вони все одно не довіряли Йому і не увірували в Нього» (від Івана 12:37, АМР).

Вони зосереджувалися на матеріальному чи природному, а Він зосереджувався на духовному, бо знав, що Отець захищає їх від бурі. Мала віра приймає рішення на основі того, що можливо для людини, тоді як велика віра приймає рішення на основі того, що можливо для Бога. Якщо думки про страх атакують вас, запитайте себе, чому, й змусьте себе відповісти на це питання. Ніколи не існує вагомих підстав для страху. Усі страхи походять від страху смерті. Чиніть опір страху, й він втече!

II. МАЛА ВІРА

Мала віра зосереджена на природному світі та матеріальних речах, які можна побачити, в той час як велика віра зосереджена на духовній сфері. Бог є нашим невичерпним джерелом постачання для всіх наших потреб. Ісус наставляв нас не турбуватися; тому ми можемо контролювати свої думки та не піддаватися хвилюванню. Якби ми не могли подолати хвилювання, то не отримали б цієї настанови. Занепокоєння не допоможе та не змінить обставин. Насправді це може погіршити ситуацію, відкриваючи двері для фізичних проблем, таких як виразка. Більша проблема полягає в тому, що хвилювання позбавляє вас права отримувати від Бога по вірі. Ви коли-небудь хвилювалися достатньо, щоб сплатити рахунок? Ви коли-небудь хвилювалися достатньо, щоб зцілити когось із близьких? Занепокоєння ніколи не досягало цих цілей та ніколи не досягне. Віра в Бога забезпечить оплату рахунків, допоможе звільнити полонених і зцілить хворих, поки ви будете спочивати в мирі.

«Через те вам кажу: Не журіться про життя своє що будете їсти та що будете пити, ні про тіло своє, у що зодягнетесь. Чи ж не більше від їжі життя, а від одягу тіло? Погляньте на птахів небесних, що не сіють, не жнуть, не збирають у клуні, та проте

ваш Небесний Отець їх годує. Чи ж ви не багато вартніші за них? Хто ж із вас, коли журиться, зможе додати до зросту свого бодай ліктя одного? І про одяг чого ви клопочетесь? Погляньте на польові лілеї, як зростають вони, не працюють, ані не прядуть. А Я вам кажу, що й сам Соломон у всій славі своїй не вдягався отак, як одна з них. І коли польову ту траву, що сьогодні ось є, а завтра до печі викидається, Бог отак зодягає, скільки ж краще зодягне Він вас, маловірні! Отож, не журіться, кажучи: Що ми будемо їсти, чи: Що будемо пити, або: У що ми зодягнемось? Бож усього того погани шукають; але знає Отець ваш Небесний, що всього того вам потрібно. Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, а все це вам додасться. Отож, не журіться про завтрашній день, бо завтра за себе само поклопочетесь. Кожний день має досить своєї турботи!» (від Матвія 6:25-34).

Занепокоєння — це ознака малої віри. Бог не прославляється в занепокоєнні. Його прославляє віра в Нього. Занепокоєння та думки забираються розмовою. Вірш 31 говорить: «Не хвилюйся, кажучи». Хвилюватися за когось — це не означає любити чи піклуватися про нього, тому що у хвилюванні немає віри. Віра діє любов'ю, а не хвилюванням. Слово *хвилювання* походить від грецького слова *merimnao*, що означає 'ділити на частини, як у багатьох відволікаючих факторах'. Це свідчить про заклопотаність різноманітними проблемами, що призводить до стресу, тривоги та тиску. Не варто хвилюватися, бо це нічого не вирішує.

Ключ до зміцнення віри — пам'ятати про минулі перемоги у вірі. Цар Давид розповів, як він перемаг ведмедя й лева, щоб зміцнитися у вірі. У Матвія 16:9 Ісус запитав учнів, чи не розуміють вони віри, і нагадав їм про попереднє годування п'яти тисяч п'ятьма хлібами або про сім хлібів, які нагодували чотири тисячі.

«А Ісус, знаючи те, запитав: Чого між собою міркуєте ви, маловірні, що хлібів не взяли? Чи ж ви ще не розумієте й не пам'ятаєте про п'ять хлібів на п'ять тисяч, і скільки кошів ви зібрали? Ані про сім хлібів на чотири тисячі, і скільки кошків ви назбирали?» (від Матвія 16:8-10).

У розділі 17 Матвія Ісус відновив хлопчика після того, як намагалися учні й не досягли успіху. У Матвія 10:1 учні вже були наділені силою та повноваженнями зцілювати хворих. Вони мали силу, але не отримали жодних результатів. Причина

вказана у вірші 17 і знову — у вірші 20. Це було пов'язано з відсутністю віри. «А Він їм відповів: Через ваше невірство. Бо поправді кажу вам: коли будете ви мати віру, хоч як зерно гірчичне, і горі оцій скажете: Перейди звідси туди, то й перейде вона, і нічого не матимете неможливого!» (від Матвія 17:20).

Чи задоволений Ісус твоєю вірою та служінням для зцілення? Не дорікайте собі й не засуджуйте себе. Просто відповідай на питання правдиво та зміцнюй себе в Господі. Це посилить вашу віру та помазання, щоб пізнавати дивовижне. Учні поклалися на свої здібності, а не на віру в Бога.

III. ВЕЛИКА ВІРА

У Капернаумі римський сотник впокорився та попросив Ісуса зцілити свого слугу. Римський сотник був командиром понад ста воїнів у найпотужнішій армії світу того часу. Сотники вважалися героями завдяки своїм подвигам на полі бою. Це також була дуже шанована й високооплачувана посада. Вони мали повноваження судити, виносити вирoki та навіть виконувати покарання на місці. Цей римський сотник провів свою кар'єру, розвиваючи розуміння структури та влади з солдатської точки зору, яке він правильно застосовував до процесів у духовній сфері.

Сотник упокорився та віддав Богові честь, визнавши повноваження Ісуса в Царстві Божому. Сотник, який мав кар'єру воєначальника, підійшов до Ісуса й смиренно попросив. Смирення звернеться з проханням і подякує. Гордість, з іншого боку, припускає та вимагає. Він не послав своїх воїнів за Ісусом і не відвів Його до будинку сотника. Велика віра є смиренною, вона шанує й поважає Бога, і це пов'язано з вірою в Бога. Честь пов'язана з вірою. Ми не маємо віри, якщо не шануємо Бога. Ми керуємо за допомогою наших слів. Сотник знав про це й попросив Ісуса «просто сказати слово».

«А коли Він до Капернауму ввійшов, то до Нього наблизився сотник, та й благати зачав Його, кажучи: Господи, мій слуга лежить удома розслаблений, і тяжко страждає. Він говорить йому: Я прийду й уздоровлю його. А сотник йому відповів: Недостойний я, Господи, щоб зайшов Ти під стріху мою... Та промов тільки слово, і видужає мій слуга! Бо й я людина підвладна, і вояків під собою я маю; і одному кажу: піди то йде він, а тому: прийди і приходить, або рабові своєму: зроби *те* і він зробить. Почувши *таке*, Ісус здивувався, і промовив до тих, хто йшов услід за Ним: Поправді кажу вам: навіть серед Ізраїля Я не знайшов був такої великої віри!» (від Матвія 8:5-10).

Ісус дивувався великій вірі воїна. Його мандрівна команда служіння була з Ним, і все ж Ісус заявив, що Він не бачив такого рівня віри не від кого. Подорожувати з віруючими людьми не є ознакою віри.

Віра завжди залишається на боці Бога. Багато людей образилися через те, що їхні релігійні обряди не спрацювали. У Матвія, розділ 15, жінка одна хананеянка заволатала до Ісуса: «Сину Давидів, змилуйся наді мною». Вона не була язичницею, тому ці слова, ймовірно, були сказані не з вірою та навіть не з розумінням Бога. Учні, які були молодшими служителами Ісуса, не діяли у вірі, яка діє силою любові. Вони хотіли відправити її геть і публічно запропонували це Ісусові. Навіть Учителю доводилося займатися кадровими питаннями. Цей брак любові та віри діє в церквах і сьогодні. Такі обставини потрібно долати, навчаючи й зміцнюючи людей у вірі.

У Левиті, розділ 18, ми бачимо, що хананеяни були дуже неохайним, ідолопоклонницьким народом, який дотримувався багатьох язичницьких звичаїв. Ісус знав це, тому Він повів хананеянку стежкою, де вона смирилася та визнала, що жила, як собака. Ісус не називав її собакою, але допомагав їй усвідомити свою нечистоту та гріх. Покаяння передувало великій вірі та об'явленню дива. Хананеянка подолала образу та пішла зі своєю зціленою донькою.

Смиренність отримує благодать. Коли ми схиляємося перед Богом у правді, це шанує Його. Велика віра цієї жінки, яка була язичницею, простяглася ще до того, як Ісус воскрес із мертвих, пропонуючи зцілення та спасіння для всього людства, включаючи євреїв і язичників. Вона з вірою простягнулася по нашу допомогу та прийняла її вірою.

Велика віра походить від грецького слова *megas*. Отримуємо 'мега' від *megas*. Уявіть, що думали книжники, фарисеї та саддукеї, які мали хворих дітей, коли дитина цієї ідолопоклонниці зцілилася, а їхні діти залишилися хворими через свою гординю. Її віра та смирення прославили Бога, і їй була дарована милість.

«А Він відповів і сказав: Я посланий тільки до овець загинулих дому Ізраїлевого... А вона, підійшовши, уклонилаь Йому та й сказала: Господи, допоможи мені! А Він відповів і сказав: Не годиться взяти хліб у дітей, і кинути щенятам... Вона ж

відказала: Так, Господи! Але ж і щенята їдять ті кришки, що спадають зо столу їхніх панів. Тоді відповів і сказав їй Ісус: О жінко, твоя віра велика, нехай буде тобі, як ти хочеш! І тієї години дочка її видужала» (від Матвія 15:24-28).

Вона не образилася на сказану їй правду. Вона отримала одкровення, що її благання не приведуть до зцілення її дочки. Потрібна була віра в те, що навіть крихта від Ісуса чи гірчичне зернятко зцілить її доньку. Вона продемонструвала своє смирення і вчинок віри, коли вклонилася і заговорила правду.

Небезпечно припускати, що ви ходите у вірі. Існують ознаки малої віри й великої віри. Тепер, коли ми визначили рівні віри, ось деякі відмінності між ними:

1. Велика віра посилюється великою сміливістю та впевненістю в тому, що Бог може зробити. Малій вірі заважають сумніви, страх і невизначеність думок. Диявол говорить про сумніви та невіру. Коли Бог говорить до нас, Він не заохочує страх і невіру.
2. Велику віру демонструють очі, зосереджені на Божій доброті та віддані Богові всієї слави. Мала віра демонструється, коли очі зосереджені на природному й на тому, що Сатана може зробити у вашому житті. Якщо ви дозволите йому, він поглине вас.
3. Якщо віра мала або зовсім відсутня, вона приймає рішення виходячи з того, що можливо для людини, тоді як велика віра приймає рішення, спираючись на Слово Боже, Його здібності та любов.

ГЛАВА ТРИНАДЦЯТА: ДОПОВНЕННЯ ВІРИ

Віра, надія та любов є вимогами християнського способу життя, але є речі, які ми повинні додати до нашої віри, коли ми розвиваємося в цих сферах. Коли ми це робимо, наша віра зростає до рівня великої віри. Петро, який ходив з Ісусом, навчив нас бути старанними, щоб додати ключові атрибути до нашої віри. «Тому докладіть до цього всю пильність, і покажіть у вашій вірі чесноту, а в чесноті пізнання, а в пізнанні самовладання, а в самовладанні наполегливість, а в наполегливості благочестя, а в благочесті братерство, а в братерстві любов» (2 Петра 1:5-7). Ці сім позицій дають в результаті плоди. Давайте розглянемо кожне з цих доповнень до віри.

Старанність вказує на те, що людина працююча, а не на те, що вона пливе за течією та шукає легких шляхів. Ми повинні старанно додавати ці риси до нашої віри. Як обговорювалося раніше, ми можемо бути старанними й невірними водночас. Якщо керівник доручає працівникові виконати завдання певним чином, він може приходити на роботу раніше й затримуватися на роботі щодня, але при цьому намагатися виконати завдання старанно. Це не є показником вірності. Якщо працівник виконує завдання точно, саме так, як йому було доручено, то це є ознакою вірності.

Багато людей думають, що вони хороші працівники, тому що вони старанні, але насправді вони можуть бути дуже невірними. Вони старанно виконують завдання, наполегливо працюють так, як їм заманеться. Якщо працівник має пропозицію щодо покращення завдання, він повинен представити її своєму керівнику та отримати схвалення. Ми повинні бути старанними, щоб примножувати нашу віру. Багато християн намагаються робити лише необхідний мінімум. Якщо ми справді у вірі, то лише захоплення приведе нас до досконалості, щоб перевершити чи перевищити мінімальні

вимоги. Ви хочете, щоб ваш чоловік чи дружина дарували вам посереднє, буденне кохання? Як щодо менеджера вашого пенсійного плану? Ви хочете, щоб вони докладали посередніх зусиль для захисту та примноження вашого пенсійного портфеля? Нам заповідано старанно додавати ці 7 якостей до нашої віри.

Чеснота

Чесноти дуже бракує в сучасному суспільстві. Робити те, що є морально добрим і праведним, є якостями чесноти. Доброчесна людина прагне робити те, що є правильним й етичним, уникаючи того, що є неправильним. Чеснота — це моральна досконалість, але доброчесність має в собі набагато більше. Біблія включає різні якості чесноти, такі як цнотливість, стриманість, милосердя, терпіння, доброта та смиренність.

Приповісті 31 дає огляд рис, які притаманні доброчесній жінці. Вона служить Господу всім серцем з бажанням виконувати Його волю. Вона поважає свого чоловіка, бажаючи йому добра й не завдаючи шкоди. Вона — надійний помічник, якому можна довіряти.

Псалом 112 описує справжнього чоловіка. Все починається з людини, яка шанує Господа. Він милостивий і позичає, діє з розсудливістю, він непохитний і покладається на Господа. Доброчесні чоловіки та жінки шанують Господа.

Знання

Знання — це розуміння когось або чогось, наприклад, фактів, інформації, описів або навичок, яке набувається через досвід або освіту. Ми не починаємо з нашого кінцевого місця отримання знань. Якщо ми йдемо за Богом, Він буде вести нас від віри до віри, від благодаті до благодаті, і навіть від місця чи посади до вищого місця чи посади. «...Але щоб зростали в благодаті й пізнанні Господа нашого й Спасителя Ісуса Христа» (2 Петра 3:18).

Любов — це основа знань. «І молюсь я про те, щоб ваша любов примножалась ще більше та більше в пізнанні й усякім дослідженні...» (до Филип'ян 1:9). Слово знання має справу з теперішнім. Це надприродне розкриття інформації. Мудрість опікується майбутніми планами та цілями Бога. «Одному бо Духом дається слово мудрости, а другому слово знання тим же Духом...» (1 до Коринтян 12:8). Ми можемо зростати в благодаті та мирі, коли отримуємо більше розуміння Бога. «...Благодать вам та мир нехай примножитьься в пізнанні Бога й Ісуса, Господа нашого!» (2 Петра 1:2).

Самовладання

Часом люди перебувають у вірі, але під тиском обставин вони втрачають самовладання і дозволяють своїй плоті взяти гору над ними, замість того, щоб залишатися духовно налаштованими. Наш розум і тіло належать нам, тому ми можемо контролювати себе. «Але вмертвляю й неволю я тіло своє, щоб, звіщаючи іншим, не стати самому негідним» (1 до Коринтян 9:27). Ми повинні використовувати нашу віру, щоб контролювати наші тіла та віддавати славу Богові. Якщо наша плоть керує нами, ми втрачаємо благословення й дискваліфікуємо себе. Заяви на кшталт «я нічого не міг вдіяти» — це брехня. Це вибір контролювати себе. Ті самі люди, які, здається, не можуть втриматися, щоб не дати ляпасу поліціянту, який наказав їм дотримуватися швидкісного режиму, також заявляють, що не змогли контролювати себе, коли **образили пані вагою 40 кілограмів**. Коли вони потрапляють до зали суду, вони якимось чином здатні контролювати свої дії, поведінку та навіть вдягаються в гарний одяг. Правда полягає в тому, що ми можемо жити життям самовладання, якщо ходимо в Дусі з любов'ю.

Наполегливість

Батьки часто дозволяють дітям полишати справи, бо вони стають важкими. Якщо їм доводиться бігти кола та стає надто спекотно, вони дозволяють покинути команду.

Такі батьки налаштовують своїх дітей на життєві невдачі. Ми повинні битися в добрій боротьбі віри. Потрібна наполегливість, щоб підготуватися до бою, і потрібна наполегливість, щоб залишатися в бою до перемоги. Заверши свої перегони. Якщо ми не зупинимося, Бог приведе нас до великих звершень. «А роблячи добре, не знуджуймося, бо часу свого пожемо, коли не ослабнемо» (до Галатів 6:9).

Благочестя

Благочестя — це бути подібним до Бога. Християнин — це той, хто подібний до Христа. Сьогодні у світі існує величезна кількість безбожництва, але ми повинні бути світлом для світу. Ми можемо бути прикладом для тих, хто нас оточує. У жовтні 2001 року я був на діловій зустрічі, одразу після того, як вежі-близнюки в Нью-Йорку обрушилися в результаті терористичного акту. Я влаштував вечерю з керівниками кількох компаній зі списку Fortune 50, які брали участь у конференції. Деякі з керівників обговорювали напад. Один з них згадав, що його син служить в армії, і він непокоїться за його безпеку. Це стало початком дискусії, під час якої багато керівників поділилися своїми побоюваннями за своїх рідних і близьких, які служать в армії. Один джентльмен хоробро служив нашій країні у В'єтнамі, і від жахливих спогадів у нього навернулися сльози на очі. В результаті атмосфера зустрічі швидко змінилася. Я почав молитися, просити Бога про відкриті двері для служіння. Директор з інформаційних питань однієї з цих компаній висловився. Коли він говорив, для Господа відчинилися двері, щоб Він міг прийняти славу. Він заявив: «Якщо ви, хлопці, помітили, Майк Канадей не вживає алкоголь. Він священнослужитель». Я негайно почав промовляти мир над ними та їхніми

сім'ями. За вечерею ми провели мінівивчення Біблії та молитовну зустріч. Це було результатом прагнення залишатися благочестивим у безбожному, мирському середовищі.

Доброта

Доброта — це сфера, яка, здається, була відсунута на другий план у багатьох аспектах життя. Я їхав в орендованому автобусі та помітив знак, який просив людей подумати про те, щоб дозволити літнім людям або людям з обмеженими можливостями зайняти сидяче місце. Культура, в якій про це пишуть на табличках на автобусах, — це культура, в якій потрібно вчити честі та доброти. Ми можемо не погоджуватися з людьми, але ми можемо не погоджуватися, не проявляючи при цьому неприязні чи неповаги. Будьте добрими до людей, додаючи це до своєї віри, щоб інші отримали одкровення про Божу доброту — і це приведе їх до покаяння. Покаяння — це один з найпрекрасніших дарів, наданих людині.

Любов

Бог заповідав нам любити один одного. Грішники дізнаються, що ми християни завдяки нашій любові. Любов стала знебарвленим словом. Люди люблять свої машини, піцу чи взуття. Бог є Любов, тому порівнювати чи використовувати те, чим є Бог, з парою черевиків не дуже прославляє Любов. Прагніть використовувати слово 'любов', коли говорите про людей або про Бога. Я люблю лише людей і Бога.

Багато людей вживають слово 'любов', коли мова йде про секс. Біблія використовує іншу термінологію для позначення сексу. Вона описує це як 'бути разом з подружжям', що є Божим даром, але не любов'ю.

Ризик уникнення доповнень

Коли ми не втілюємо ці сім сфер з вірою, гріх проникає всередину і росте, як бур'яни. «Бо коли це в вас є та примножується, то воно зробить вас нелінівими, ані

безплідними для пізнання Господа нашого Ісуса Христа. А хто цього не має, той сліпий, короткозорий, він забув про очищення з своїх давніх гріхів» (2 Петра 1:8, 9).

Сатана завжди намагається знову закріпитися в нашому житті, і він знає, що якщо йому вдасться виростити бур'яни в цих семи сферах, де ми впадаємо в гріх, то він зможе вплинути на нашу віру. Дуже важливо додати їх до нашої віри, щоб вона залишалася сильною і ми могли жити святим життям, яке приносить Богові славу. Дотримуйтеся Божого поклику у своєму житті й ходіть із цими сімома ключами, і вони щодня додаватимуть до вашої віри, даючи вам змогу перемагати. Це не дасть нам спіткнутися. «Тому, браття, тим більше дбайте чинити міцним своє покликання та вибрання, бо, роблячи так, ви ніколи не спіткнетесь. Бо щедро відкриється вам вхід до вічного Царства Господа нашого й Спасителя Ісуса Христа» (2 Петра 1:10-11). Ми не використовуємо все, що нам дав Бог. Ми повинні досягнути цього та виконати покликання.

ГЛАВА ЧОТИРНАДЦЯТА: СЛАВА БОЖА ЯВИЛАСЯ

Бог шукає людей, які віддадуть Йому всю хвалу та славу, щоб Він міг проявити **через них** Свою доброту на землі. Божою добротою в нашому житті безпосередньо пов'язана з тим, у що ми віримо й чого просимо з вірою. Якби Він щось і приховував від нас, то це був би Ісус. Його доброта пов'язана з силою, що діє в нас. Ми не повинні обмежувати дію Божої сили в нашому житті через брак віри та вчинків. «Бо Я знаю ті думки, які думаю про вас, говорить Господь, думки спокою, а не на зло, щоб дати вам будучність та надію» (Єремії 29:11). Бог має великі плани для вас і для мене! Божі плани завжди прославляють Бога та благословляють дітей Божих.

Коли Дух Святий проявляється, Він звеличує Ісуса та являє Слово Боже. Коли ми шукаємо Господа, ми будемо пізнавати більші Божі прояви. Однак, поки ми не отримаємо наше прославлене тіло, ми не відчуємо всієї слави, тому що тіла наші в їх нинішній гріховній природі не можуть впоратися з повною присутністю Бога.

Зростаючи в Божих справах, ми будемо пізнавати більше Його доброти, і слава Господня засяє над нами. В Його славі — здоров'я, багатство й захист, а також усі інші благословення Авраамового заповіту. Шукайте Його та слухайтеся Його Слова, і ви відчуєте всю доброту, яку Бог має для вас.

I. ПРАВЕДНІСТЬ БОГА

Ми створені праведними. Ми не досягаємо праведності. Ми були створені, щоб вільно служити праведності, а не гріху, але ми вільні вибирати, яким шляхом ми підемо. Ми залишаємося вільними, коли наші думки та слова узгоджуються зі Словами Божими. Наша праведність завдячує примиренню, яке купив і за яке заплатив Ісус. «Примирення — це мир з Богом через усунення бар'єра між Богом і людиною» (Яндіан 47). Ми нічого не можемо зробити, щоб заплатити за свої гріхи або купити праведність. «Людина, яка

думає, що вона повинна відповідати якомусь стандарту, щоб бути прийнятою Богом, не матиме спокою» (Уоммак 681). Кров Ісуса зробила все, що потрібно було зробити для того, щоб ми стали праведними. Навіть якщо ми були виправдані, ми повинні отримати нашу праведність вірою.

«Отже, оскільки ми виправдані (виправдані, оголошені праведними й отримали право стояти перед Богом) через віру, давайте [усвідомимо той факт, що ми] маємо [мир примирення, щоб мати та насолоджуватися] миром з Богом через Господа нашого Ісуса Христа (Месію, Помазаника)» (до Римлян 5:1 АМР).

Праведність — це просто робити те, що правильно. Послух або те, що є правильним у вірі, є ключем до праведного способу життя. «Увірував Авраам Богові, і це йому залічено в праведність» (до Римлян 4:3). Аврааму була дана праведна похвала за те, що він діяв у вірі.

Очищення

Як християни, ми отримали вказівку бути відокремленими, освяченими й чистими для цілей та планів Учителя. Багато людей мають неправильне уявлення про очищення. Це не через похід до священника чи виконання ритуалів.

«До чужого ярма не впрягайтесь з невірними; бо що спільного між праведністю та беззаконням, або яка спільність у світла з темрявою? Яка згода в Христа з белійяром? Або яка частка вірного з невірним? Або яка згода поміж Божим храмом та ідолами? Бо ви храм Бога Живого, як Бог прорік: Поселюсь серед них і ходитиму, і буду їм Богом, а вони будуть народом Моїм! Вийдіть тому з-поміж них та й відлучіться, каже Господь, і не торкайтесь нечистого, і Я вас прийму, і буду Я вам за Отця, а ви за синів і дочок Мені будете, говорить Господь Вседержитель! Отож, мої любі, мавши ці обітниці, очистьмо себе від усякої нечисти тіла та духа, і творімо святиню у Божім страху!» (2 до Коринтян 6:14 – 2 Коринтян 7:1).

Ці обітниці та благословення — це обітниці Авраама. Авраам відчув величезні благословення після того, як зробив те, що було правильним в очах Бога. Його віра вважалася праведністю. Він зробив те, що було правильно.

Не зациклюйтеся на значенні слова *святість*. Це просто 'Христоподібність'. Чи можете ви уявити Ісуса, який не знає, що робити або який наступний крок зробити? Ні в якому разі! Він робив тільки те, що бачив, як робить Отець, але діяв як людина. Ми можемо діяти так само. Питання в тому, що багато християн відхиляють Слово. «Бо гнів Божий з'являється з неба на всяку безбожність і неправду людей, що правду гамують неправдою...» (до Римлян 1:18). Люди відкинули правду та не вважали її правильною чи правдивою. Це диявольське й веде до темряви. Ворог посилюється в темряві, тому ми повинні прагнути не потрапляти в темряву й залишатися у світлі та вірі. Коли ми очищені Кров'ю, не залишається жодної крихти гріха. Ми чисті й вільні від усякого гріха.

Ми покликані жити у світлі, бо світло не має нічого спільного з темрявою. Темрява може процвітати лише за відсутності світла. Гріх — це порушення світла. Вчинки Авраама, нашого батька віри, вважаються праведними тому, що він діяв у вірі. Гріх — це все, що не робиться з вірою, або не робити те, що ти вважаєш правильним. Праведне життя вірою приносить Богові славу.

2 Коринтян 7:1 спрямовує нас до досконалої святості та очищення нашого, але як цього досягти? Є кілька способів виконати цю заповідь, зокрема:

1. Читати Слова. Слово Боже очищає.
2. Говорити правду. Вона очищає й звільняє. Ми повинні бути чесними з собою.
3. Приймати рішення під керівництвом Духа. Ви можете залишатися чистими, приймаючи мудрі рішення. З Богом не існує сірих ліній. Це правильно чи неправильно, світло чи темрява.
4. Каятися. Кров Агнца очищає. Ми омиваємося Кров'ю, коли каємося.

Бог вірний, щоб простити нам наші гріхи. В 1 Івана, розділ 1, даються вказівки про те, як очиститися. Зверніть увагу, що в наведених нижче віршах 7–9 нам наказано робити те, що ми знаємо. У вірші 7 йдеться про гріх, про який ми не знали та якого не бачили. Щоб стати чистими, ми повинні очиститися. Ходити в темряві після спілкування з Богом

означає, що хтось знехтував світлом, яке він отримав. Кров Ісуса очищає нас від минулих, теперішніх і майбутніх гріхів, навіть якщо ми не визнаємо гріх. У вірші 9 йдеться про гріх, про який ми знали і який ми бачили.

«А це звістка, що ми її чули від Нього і звіщаємо вам: Бог є світло, і немає в Нім жадної темряви! Коли ж кажемо, що маємо спільність із Ним, а ходимо в темряві, то неправду говоримо й правди не чинимо! Коли ж ходимо в світлі, як Сам Він у світлі, то маємо спільність один із одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха. Коли ж кажемо, що не маєм гріха, то себе обманюємо, і немає в нас правди! Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої» (1 Івана 1:5-9).

Тільки уявіть собі, що завдяки дорогоцінній Крові Ісуса Господь не буде враховувати наші гріхи та не буде стягувати з нас плату за них. Ми не маємо боргів. Наш Господь сплатив його за нас.

«(До Римлян 4:8) Грецьке слово, яке в цьому вірші перекладається як 'не буде', є так званим емфатичним запереченням і означає 'ніколи'. Це найсильніше з можливих формулювань, яке стверджує, що ті, хто отримав прощення, ніколи не будуть мати своїх гріхів проти себе. Він не просто сказав «не було» або «не є», але «не буде», підкреслюючи, що навіть гріхи в майбутньому часі були усунуті **через** жертвне приношення Ісуса раз і назавжди» (Уоммак 676).

Згідно з Римлян 6:11 ми повинні бути мертвими для гріха або вважати себе мертвими для гріха. Мертвих людей не зворушує хіть, спокуса чи плоть. Я ніколи не бачив, щоб мертва людина воскресала, коли повз неї проходила коротка спідниця, або коли хтось залишав на сидінні гаманець з грошима. Як було сказано раніше, гріх — це порушення світла та того, що ми вважаємо правильним, і це нас оскверняє. *Осквернений* — це протилежність *чистого*. Якщо щось є нечистим, то немає прозорості, щоб бачити крізь це. Рядки багатьох віруючих стали розмитими, але правда полягає в тому, що вони далекі від Бога в певних сферах свого життя. Чим чистіше скло, тим чіткіше видно об'єкти з іншого боку.

Бог знає, що ми знаємо. Ми не можемо затуляти Йому очі. Якщо наше серце чисте й нас нічого не турбує, тоді ми можемо мати впевненість перед Богом. Гріх більше, ніж 'просто гріх'. Гріх зменшує нашу впевненість, віру, сміливість і ясність. Чиста Божа дитина зможе ясно чути й бачити Бога. Нечиста совість накопичується й оскверняє нас. Коли я брав участь у перегонах на максимальне прискорення, моторна олива забруднилася у восьмисекундному заїзді. Людина може забруднюватися щодня, і не лише через брудні жарты та телевізійні шоу, але й через заяви, що ґрунтуються на страху.

«Діточки, любімо не словом, ані язиком, але ділом та правдою! Із цього довідуємось, що ми з правди, і впокорюєм наші серця перед Ним, бо коли винуватить нас серце, то Бог більший від нашого серця та відає все! Улюблені, коли не винуватить нас серце, то маємо відвагу до Бога, і чого тільки попросимо, одержимо від Нього, бо виконуємо Його заповіді та чинимо любе для Нього» (1 Івана 3:18–22).

Не тільки те, що ви знаєте, але й те, що ви робите з тим, що знаєте, змінює ваше життя. Ми повинні втілювати віру в дії, щоб жити святим і бездоганим життям, прославляючи Бога. Гріх не ґрунтується на конфесійних доктринах. Гріх ґрунтується на тому, що людина бачить у своєму серці, на тому світлі, яке вона має, і на її особистому порушенні цього світла. «Отож, хто знає, як чинити добро, та не чинить, той має гріх!» (Якова 4:17). Дива, праведність і послух тісно пов'язані між собою. Якщо ви перебуваєте в згоді з Богом, ясно бачите та чуєте Його та слухаетесь Його, у вашому житті відбудуватимуться дива, як це було зі стародавніми пророками. Для цього потрібна віра, яка прославляє Бога.

Пілоти, які мають підготовку та сертифікати для польотів у хмарах, мають рейтинги Правил польотів за приладами (IFR) і допущені FAA до польотів за приладами, які використовуються, коли пілот не може візуально бачити, куди він прямує, або бачити землю. Пілоти повинні довіряти показанням приладів у кабіні. Якщо вони залишаться на

шляху та дотримуватися правил, вони безнапасно приземляться, але вони повинні довіряти інструментам у своїх літаках. Якщо пілот довіряє інструментам в одному польоті та ігнорує їх в наступному, в нього подвійне мислення, і його підходи будуть нестабільними. FAA має стандарти для нашого захисту, так само як і Бог має стандарти для нашого захисту. Безпечніше літати в дні з ясним небом, які FAA називає 'виключно ясною погодою'. Це дні, коли пілоти можуть бачити на великих відстанях. Щоб безпечно літати в погану погоду, пілоти повинні щорічно проходити інтенсивну періодичну підготовку. Так само й християни повинні перебувати в Слові та щодня зміцнювати свою віру. Для покращення навичок пілотування пілоти проходять тренування та екзамени на тренажерах, де імітуються механічні несправності в погану погоду. Християни повинні навчатися за допомогою Слова та проходити випробування, щоб зростати у вірі. Коли ми зростаємо у вірі, в нас з'являється більше можливостей прославляти Бога, оскільки в нашому житті збільшується кількість успіхів і перемог.

Святий, чистий і ясний спосіб життя тримає вас під захистом Бога. Якщо ви перебуваєте під затінком Всевишнього, як описано в Псалмі 91, ви будете захищені. Головне — залишатися під Його захистом. Якщо ви перебуваєте в гріху, де ви не бачите та не чуєте належним чином, ви втрачаєте Боже наставництво та захист. Парасолька зберігає вас сухими, але якщо ви збунтуєтесь і відійдете від парасольки під час зливи, ви змокнете.

Частиною ясності є промовляння Слова. «Мій сину, прислухайся до моїх слів, до речей моїх ухо своє нахили! Нехай не відійдуть вони від очей твоїх, бережи їх в середині серця свого! Бо життя вони тим, хто їх знайде, а для тіла усього його лікування» (Приповісті 4:20-22). Згідно з віршем 22, Його Слова — це Його вказівки для довгого життя.

Прислухатися означає 'приділити йому увагу'. Якщо друг запрошує вас приєднатися до нього на чашку кави, а ви відповідаєте: «Ні, дякую, я маю дещо зробити», це означає, що ви надали перевагу або пріоритет тій справі, а не запрошенню на каву. Якщо ви прислухаетесь до Слова, воно стане для вас життям і остаточним авторитетом. Ваш рот, наповнений словами життя, схожий на корабельне кермо. Воно може спрямувати вас до життя перемоги та відкрити двері до див у вашому житті, де Бог отримує славу.

Очікуйте

Очікування є результатом віри та впевненості в Бога. Коли у вас чиста, прозора совість, ви сміливо проситимете та матимете добрі стосунки з Богом, щоб очікувати на дива. «Отож, приступаймо з відвагою до престолу благодаті, щоб прийняти милість та для своєчасної допомоги знайти благодать» (до Євреїв 4:16).

Я чув, як обмануті християни говорили, що Бог навчає їх через хворобу. «Ті, хто вірять, що Бог призначив проблеми в їхньому житті для того, щоб вони працювали над спокутною чеснотою, підкоряться цим проблемам, а отже, Сатані, автору цих проблем» (Уоммак 682). **Я чув, як люди роблять такі заяви, і намагався поділитися з ними, що Бог не посилає хвороби на людей.** В Івана 10:10 чітко сказано, що ворог приходиться вбивати, красти й нищити. Бог не співпрацює з Сатаною, нашим ворогом, щоб навчати нас.

Віра — це очікування, яке догоджає Богові та приносить результати. Віра в Бога проявляється у вчинках віри та виконанні Божих настанов.

II. ЖИТИ В СЛАВІ

Ми можемо жити в Божій присутності з радістю вже зараз. Ви не мусите жити в гріху та неволі. «А Тому, Хто може вас зберегти від упадку, і поставити перед Своєю славою непорочними в радості...» (Юди 24). Божа доброта забезпечує славний шлях до

праведного способу життя. «Якщо Він не може представити нас 'зараз' перед Своєю присутністю з надзвичайною радістю, то тим більше Він не може представити нас після смерті перед присутністю Отця з надзвичайною радістю» (Кенйон 10). Як спасенні, спокутувані діти Божі, Ісус може заступатися й радісно заступається за нас.

«Справді, спасіння Його близьке тим, хто боїться Його, щоб слава Його була в нашій землі» (Псалом 85:9). Це не говорить 'можливо'. Ви можете подумати: «Ну, звичайно, Бог поруч». Він всюдисущий, але навіщо Богу це говорити? Чи є спасіння далеким для деяких людей? Так, адже вони вирішили відмовитися від Бога й заперечити Його у своєму житті. Відмова від Бога — це відмова від Його доброти, вона знеславлює Його, замість того, щоб віддати Йому хвалу та славу, на яку Він заслуговує.

Можливо, ви навіть не замислюєтеся над тим, як цей вірш стосується вас, але я закликаю вас замислитися над тим, що стоїть на першому місці у вашому житті. Чи баскетбол, риболовля та робота для ваших дітей на першому місці, чи Бог справді на першому місці? Якщо ви не шануєте Його, чи буде Його слава жити у вашому домі?

Кого або що ви шануєте? Чи це Слово Боже і Його присутність? Чи це ворожі задуми, від яких ми були відкуплені? святобливість або життя в страху перед хворобою чи нестачею — це не життя у вірі. Невірність — це безчестя для Бога та Його Слова. Бог може бути поруч з вами негайно, якщо ви вирішите покаятися та шукати Його. Ходіть зі святобливістю перед силою, любов'ю та добротою Божою.

Яскравість — це світло, а Він — у світлі. Що відбувається, коли люди отримують світло? Ви коли-небудь чули, щоб хтось сказав: «Я бачу це зараз»? Що вони мають на увазі? Вони розуміють, як щось працює, як кудись потрапити, або отримали світло для відповідей на проблеми. «Як вигляд веселки, що буває в хмарі в дощовий день, такий був вигляд саява навколо. Це був вигляд подоби Господньої слави! І коли я це побачив, я

впав на обличчя своє, і почув голос, що говорив» (Єзекіїля 1:28). Павло, подібно до Єзекіїля, пізнав прояв слави й отримав вказівки. «То опівдні, о царю, на дорозі побачив я світло із неба, ясніше від світлоти сонця, що осяяло мене та тих, хто разом зо мною йшов!... І як ми всі повалились на землю, я голос почув, що мені говорив...» (Дії 26:13-14).

Слава може поставити вас на коліна. Чи були ви коли-небудь на богослужінні, коли Божа присутність була настільки сильною, потужною та солодкою, що ви залишалися там годинами? У Бутті 17:3 Аврам впав на обличчя Своє, і Бог говорив до нього. Це сталося відразу після того, як Бог сказав Аврааму ходити перед Ним бездоганно. Я був на богослужіннях, де присутність була настільки сильною, що ставила мене на коліна. Уявіть, що пережив Мойсей, коли Бог з'явився в кущі, який горів — який не горів, а радше говорив.

Розглянемо ще кілька біблійних прикладів. У 32 розділі Буття Яків боровся з Богом, тому що шанував дане йому благословення. Яків хотів, щоб у його житті діяла Божа доброта. Багато разів людям потрібно стояти й боротися, щоб побачити добро, а для цього потрібна віра. Бог створив нас, щоб ми були більше, ніж завойовники. Ми — *надзавойовники*, але нам ще треба пробігти дистанцію, щоб виграти приз. Адамові було дано силу та повноваження жити переможним життям у Божій доброті. Він щодня ходив у Божій присутності та доброті. На землі не було гріха, прокляття чи нестачі. Коли гріх прийшов на землю, відбулися природні та духовні зміни. У тілі Адама відбулися молекулярні зміни, через які він міг би пізнати смерть. До гріха все, що він знав — це життя та присутність Бога. Ми навіть не можемо собі уявити, що пережив Адам під час зміни, коли через свій гріх він більше не міг ходити в присутності Бога в прохолоді дня.

Бог прагне об'явити Себе людям, але Він не може навмання об'явити Себе людям, а ще Він не шанувальник людей. «Степан же промовив: Послухайте, мужі-браття й отці! Бог слави з'явивсь Авраамові, отцеві нашому, як він у Месопотамії був, перше ніж оселився в Харані, і промовив до нього: Вийди із своєї землі та від роду свого, та й піди до землі, що тобі покажу» (Дії 7:2, 3). Чому Бог з'явився Аврааму, а не комусь іншому? Авраам жив, вшановуючи Бога. Бог знав, що Авраам вшанує Його своїм послухом, оскільки історія Авраама була перевірена. Він відкриє Себе вам, коли ви будете жити життям, яке вшановує Його.

Ми побачимо славу, якщо будемо слухняні Богові, виконуючи Його заповіді та настанови «Хто заповіді Мої має та їх зберігає, той любить Мене. А хто любить Мене, то полюбить його Мій Отець, і Я полюблю Його, і об'явлюсь йому Сам» (від Івана 14:21). Якщо ми не послухаємося того, що Ісус сказав у цьому вірші, ми не любимо Його по-справжньому. *Слава* означає 'розкіш, яскравість, багатство, рясний, вагомий, пишність або велич'. Віддавати Богові славу — це не просто слова, а пробудження істини в нас. Це не просто похвала чи підношення. Ви не можете створити прояв зцілення чи процвітання. Для цього потрібна віра.

Бог послав Авраама в означене місце процвітання. Аврааму все одно довелося зробити вибір — залишити мамину домашню кухню, захист і все, що він знав. Його послух був проявом Божої честі. «Тому то слово Господа, Бога Ізраїлевого, таке: Говорячи, сказав Я: Дім твій та дім батька твого будуть ходити перед Моїм лицем аж навіки. А тепер слово Господнє: Не буде в Мене такого, бо Я шаную тих, хто шанує Мене, а ті, хто зневажає Мене, будуть зневажені!» (1 Самуїла 2:30). Бог дає дорогоцінні речі тим, хто цінує та поважає цей дар. Ця честь веде до Божої присутності, а потім до Його

доброти. «Бог доручив окремим особам або групам людей виконувати певні завдання. І в кожному випадку Бог піклувався про те, щоб вони процвітали» (Савель 4).

ГЛАВА П'ЯТНАДЦЯТЬ: ВІДПУСТИТИ АБО УТРИМАТИ

Сьогодні існує поширене вчення про те, що ми повинні «відпустити» й дозволити Богові подбати про все. Це все одно, що вчити, що все, що відбувається, є по благодаті. У цьому вченні є дві поширені молитви, на які Бог не може відповісти. Так, я сказав, що Бог не може їм відповісти, а не просто не хоче.

Перші — це молитви, які просять Бога зробити щось, що Він вже зробив. Наприклад, люди просять Бога зцілити їх, але Бог вже зцілив їх ранами Ісуса. Він не може зробити те, що вже зробив для нас. «Він тілом Своїм Сам підніс гріхи наші на дерево, щоб ми вмерли для гріхів та для праведности жили; Його ранами ви вздоровилися» (1 Петра 2:24). Ми були зцілені, тож як Бог може зцілити нас, якщо ми вже зцілені? Багато людей продовжують просити й благати Бога про зцілення, фінансове забезпечення чи інші дива, але безрезультатно.

Другий тип молитов, на які Бог не може відповісти, — це ті, в яких ми просимо Бога зробити щось, що Він доручив виконати нам. Бог ніколи не змінюється, тому Він не зміниться тільки заради тебе чи мене, тому що ми плачемо й благаємо. Ми повинні робити кроки віри та змінюватись відповідно до Його Слова. Сьогодні багато людей проводять конференції про спасіння, але насправді багато з них не є біблійними. Вони мають добрі наміри, але сповнені емоцій, а не істини, яка звільняє нас. Людям кажуть плакати й давати волю своїм почуттям, емоціям та страхам, хоча насправді вони не повинні були, перш за все, дозволяти емоціям керувати ними або страхам бути присутніми в них. Почуття не повинні нас контролювати. **Ми повинні взяти в полон наші** думки та контролювати наші дії. Покладання турбот на Господа вимагає дій та контролю з нашого боку, а не просто звільнення від них. «...І пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить!» (від Івана 8:32). Правда звільняє нас, а не плач і розповідь про всі проблеми та

задуми ворога. Багато людей, включаючи пасторів, консультантів і психіатрів, часто зосереджуються на тому, що диявол може зробити або робить у житті людей, а не на тому, що вже зробив Ісус.

Говорити про почуття — ознака духовної незрілості. Людина може бути натхненна лукавим почуттями, які тягнуть за собою нашу душу. Говорити й діяти на основі почуттів — це ознака того, що хтось вирішив залишити віру та натомість обрав те, що він бачив і відчував. Незрілі люди духовно й природно говорять про свої почуття. Ми не повинні відповідати: «Я почуваюся добре», коли нас запитують, як у нас справи. Ця відповідь не має нічого спільного з тим, як у вас справи. Віра — це вибір перемоги. Дух віри — це дух перемоги. Якщо ви в депресії, ви не у вірі. Якщо ви в розпачі через страх, ви не у вірі. Ми маємо щодня будувати себе в Слові віри. Ви не можете бути вірними, нічого не роблячи. Робіть кроки віри й насолоджуйтеся чудовим, дивовижним, переможним, радісним життям у вірі.

Згідно з Псалмом 54:7 і Псалмом 34:19 Він вже врятував нас. Нам наказано чинити опір ворогові, і він втече. Це тому, що Бог вже визволив нас, але ми повинні зробити свій внесок. Утішитель зміцнить і надихне нас на подолання, коли ми будемо смиренно підкорятися Богові й віддавати Йому славу. «У [цій] свободі Христос зробив нас вільними [та повністю визволив нас]; тож стіймо, і нехай вас не стримують і не тримають у пастці, і нехай ви знову не підкоряєтеся ярму рабства [яке ви колись скинули] (до Галатів 5:1, АМР). Нам потрібно прийняти істину, що Він врятував нас, і вести добру боротьбу віри, протистоячи ворогу, а не відвідувати конференції з питань спасіння, коли те, чого ми прагнемо, вже куплено й сплачено за нас Ісусом.

Якщо ми поступаємося плоті, ми не ходимо в Дусі. Правда полягає в тому, що багато хто знає, що їхній спосіб життя не прославляє Бога, але вони чинять опір святому

життю, до якого ми покликані, щоб задовольняти бажання плоті. «І кажу: ходіть за духом, і не вчините пожадливости тіла...» (до Галатів 5:16). Не можна поступатися плоті, коли ходиш у Дусі.

Коли ми підкоряємося Богові та дозволяємо Його шляху або плану для нашого життя виконуватися, а не чинимо опір волі Божій в гордості й бунтарстві, ми переможемо. Ми не можемо стояти осторонь й очікувати, що Бог зробить те, що Він наказав нам робити кроками віри. Бог не отримує слави за обставин, коли ми не перемагаємо. Коли люди з вірою стоять на Євангелії, вони перебувають у царстві дивовижного, де Бог отримує Славу.

Ви стоїте перед Червоним морем і бачите армію, що наближається до вас, як Мойсей? Коли Мойсей почув від Бога, він послухався з вірою. Вийдіть з вірою та побачте, як Бог розсуває воду, щоб прокласти шлях до землі благодатної. Якщо у вас чиста совість, слухайтесь і робіть кроки віри. Сила Божа, яку мав Мойсей, і всі великі дива віри, наведені в 11 розділі Євреїв, — на вашому боці. Авраам вчинив відповідно до отриманого світла.

Невже вас ось-ось віддадуть на поталу левам, як Даниїла, через те, що хтось збрехав і підставив вас? Той самий Бог, що вважав Даниїла вірним, безоплатним, безпомилковим і чистим, і той, що послав ангела заткнути пащі левам, діє і в тобі. Бог приведе тебе на бік перемоги.

Чи були ви подібні до Гедеона з Суддів 6:13, ставлячи нерозумні запитання на кшталт: «Чому це відбувається зі мною?» Зверніть увагу, що Дух Господній зійшов на Гедеона, і він засурмив у сурму. Мідіянітяни зазнали поразки. В яку сурму ти сурмиш? Віра сурмить у сурму перемоги, коли ти знаєш, що ти правий та чистий, стоячи перед Богом. Той самий Дух, що зійшов на Гедеона, є з тобою, коли ти читаєш ці рядки, і ти

можеш покаятися, сміливо йти до престолу, оголосити про свою перемогу й очікувати на диво.

Йосип був захищений в рабстві й забезпечував свою сім'ю під час голоду. Він ніколи не втрачав віри, не сумнівався та не применшував Слово. Підніміть свої очі й побачте спасіння Господнє. Він врятував вас від поразки, занепаду, нестатків і будь-якого прокляття закону.

Коли ви станете чистими, прозорими й слухняними, ви пізнасте дивовижне. Ось чому ми повинні триматися Божих обітниць. «Не тому, що я вже досягнув, або вже вдосконалився, але прагну, чи не досягну я того, чим і Христос Ісус досягнув був мене» (до Филип'ян 3:12). Існує велика різниця між тим, щоб утримувати та відпускати речі. Утримування приносить Богові славу, тому що ти живеш у перемозі.

ВИСНОВКИ

Одна з найкращих речей, яку ми можемо зробити, — це жити життям у вірі, дотримуючись Божих заповідей.

Ми не повинні нехтувати цінністю наших слів. Ми не були б тут, якби Бог не говорив про творіння. Нагадуємо, що необхідно стежити за своїми словами й говорити з мудрістю, наприклад: «Я не буду стримуватися. Перемога моя. Я йду вірою. Я — переможець». Наші слова мають змінювати наше оточення.

Якщо ми справді віримо, то це проявляється в результатах нашого життя. На завершення, розгляньмо деякі ключові аспекти, про які ми дізналися.

Цар Давид вшанував Бога, а не необрізаного велетня Голіафа. Він звеличував не проблему, а того, хто її вирішує. Воїни називають битви відповідно до Божої перспективи, а не природного розуму. Коли Бог наказав нам не боятися, Він вклав у цю заповідь владу та здатність протистояти страху й долати його. «Будьте сильні та відважні, не бійтеся, не лякайтеся перед ними, бо Господь, Бог твій, Він Той хто ходить з тобою, не опустить Він тебе й не покине тебе» (Повторення Закону 31:6).

Апостол Павло вирушив до Риму, щоб проповідувати та бути вбитим, навіть після того, як отримав одкровення про своє майбутнє. Павло, перебуваючи у в'язниці суворого режиму, 19 разів висловив радість, щоразу прославляючи Бога. Він перебував у найгірших умовах, які тільки можна собі уявити. Він знав, чим закінчиться його поїздка до Риму, але церква продовжує зростати вже понад 2 000 років завдяки роботі, яку він розпочав. В результаті його сміливості була написана половина Нового Заповіту. Немає жодного виправдання, щоб не радіти та не прославляти Бога.

Даниїл не вклонився цареві. Він знав, що це неправильно, і вирішив, що не буде невірним. В результаті його кинули до лігва лева. Коли Даниїла кинули в лігво, він був захищений, тому що вірив у свого Бога.

Гедеон почав з армії в 32 000 чоловік, але 22 000 з них були боягузами. Бог повідомив Гедеона, що 10 000 людей, які залишилися, — це занадто багато, тому що Бог не хотів, щоб хтось міг віддати людині належне. Бог хотів слави.

В результаті того, що Бог бажав слави, 1% первісного війська був використаний для перемоги над ворогом. Коли ти ведеш боротьбу, пам'ятай, що для того, щоб Бог отримав повну належну Йому славу, Він переможе ворога так, як ти не зможеш зробити власною мудрістю й здібностями.

Могутні люди, такі як Даниїл, Гедеон і Давид, віддавали Богові честь і славу за свої досягнення. Через їхню смиренність Бог зміг використати їх у дивовижний спосіб.

У Бутті 12:1 Аврааму було сказано йти до землі, яку Бог йому вкаже. Чому Авраам ризикнув покинути все, що знав, і вирушити у світ невідомого, де не було ні готелів, ні колодязів, ні елементарних життєвих зручностей? Він був віруючою людиною.

Батько віри розумів, що слідування Божим настановам забезпечить успіх. Чи ходите ви в повноті благословень Авраама? Ви можете вистояти та вийти з будь-якого нападу або виклику ворога завдяки Божій доброті й милосердю. Ми були створені та призначені Богом, щоб бути переможцями й мати благословення Авраама.

У нас є перемога. Ми перемогли.

БІБЛІОГРАФІЯ

- Нові вичерпні номери Стронга та конкорданс з розширеним грецько-єврейським словником від Biblesoft. Авторські права © Biblesoft, Inc. й International Bible Translators, Inc., 1994, 2003, 2006, 2010.
- Ф. Ф. Босворт. *Христос Цілитель*. Гранд-Рапідс, Мічиган: Fleming H. Revell, підрозділ компанії Baker Book House, 1973, 2000.
- Кеннет Коупленд. *Благословення Господнє*. Форт-Верт, Техас: Kenneth Copeland Publications, 2011.
- Кеннет Е. Хейгін. *Біблійний курс з вивчення віри*. Талса, Оклахома: Rhema Bible Church, також відома як Kenneth Hagin Ministries, Inc., 1974, 1991.
- Кеннет Е. Хейгін. *Надзвичайно зростаюча віра*. Талса, Оклахома: Rhema Bible Church, також відома як Kenneth Hagin Ministries, Inc., 1983.
- Кеннет Е. Хейгін. *Як вивільнити свою віру*. Талса, Оклахома: Rhema Bible Church, також відома як Kenneth Hagin Ministries, Inc., Faith Library Publications, 1983.
- Кеннет Е. Хейгін. *Що таке віра*. Талса, Оклахома: Rhema Bible Church, також відома як Kenneth Hagin Ministries, Inc., Faith Library Publications, 1983.
- Е. У. Кенйон. *Ісус Цілитель*. Лінвуд, Вашингтон: Kenyon's Gospel Publishing Society, 2000.
- Е. У. Кенйон. *Два види праведності*. Лінвуд, Вашингтон: Kenyon's Gospel Publishing Society, 1942, 1999.
- Лос-Анджелес Таймс, Дата ознайомлення з архівом: 8 лютого 2020 року.
<https://www.latimes.com/archives/la-xpm-1996-11-10-sp-63403-story.html>

Інтернет-словник Мерріама-Вебстера. Авторські права © Merriam-Webster, Incorporated, Спрінгфілд, Массачусетс, 2015.

Джеррі Савель. *Життя у вірі*. Кроулі, Техас: Jerry Savelle Ministries International, 1998.

Джеррі Савель. *Чому Бог хоче, щоб ви процвітали*. Форт-Верт, Техас: Savelle Ministries, 2012.

Рада ООН з прав людини, Доповідь Спеціального доповідача з питання про сучасні форми рабства, включаючи його причини та наслідки. Рада ООН з прав людини. A/HRC/33/46, 15 вересня 2016 р.

Ной Вебстер. *БІБЛІЙНИЙ СЛОВНИК НОЯ ВЕБСТЕРА (1833)*, Електронна база даних для вивчення Біблії на ПК. Авторське право © Biblesoft, Inc., 2006. Усі права застережено.

Ендрю Уоммак. *ЖИТТЯ СЬОГОДНІ. Навчальна Біблія та Видання з коментарями до Послання до Римлян*. Колорадо-Спрінгс, Колорадо: Andrew Wommack Ministries, Inc., 1995.

Боб Яндіан. *До Римлян: Коментарі до Нового Завіту*. Талса, Оклахома: Harrison House Publishers, 2015.

Якщо не вказано інше, всі біблійні цитати взяті з Біблії в перекладі Івана Огієнка.

Біблійні цитати з позначкою AMP взяті з розширеної Біблії. Авторське право © The Lockman Foundation, 1954, 1958, 1962, 1964, 1965, 1987. Використано з дозволу. (www.Lockman.org)

Біблійні цитати з позначкою ETR взяті зі Священної Біблії: Легка для читання версія, переглянута видання. Авторське право © World Bible Translation Center, 1987, 1999, 2005. Усі права застережено.

Біблійні цитати з позначкою БОЖЕ СЛОВО взяті з БОЖОГО СЛОВА. Авторське право © God's Word to the Nations Bible Society, 1995. Усі права застережено.

Біблійні цитати з позначкою 'Моффатт' взяті з видання Harper and Row Publishers, Inc. та Hodder and Stoughton, Ltd. *Новий переклад Біблії Джеймса Моффатта*. Авторське право © Джеймс Моффатт, 1954. Використано з дозволу Harper and Row, Inc. й Hodder and Stoughton, Ltd.

Біблійні цитати з позначкою MSG взяті з *ПОСЛАННЯ: Біблія сучасною мовою*, Євген Х. Пітерсон, NavPress, підрозділ служіння The Navigators, США. Авторське право © Євген Пітерсон, 2002. Усі права застережено.

Біблійні цитати з позначкою NIV взяті з: СВЯЩЕННА БІБЛІЯ, НОВА МІЖНАРОДНА ВЕРСІЯ®. NIV® Авторське право © International Bible Society, www.ibs.org, 1973, 1978, 1984. Усі права застережено.

Біблійні цитати з позначкою NLT взяті з: Священна Біблія, Новий живий переклад®. Авторське право © Tyndale Charitable Trust, 1996, 2004. Використано з дозволу Tyndale House Publishers. Усі права застережено.

Біблійні цитати з позначкою TLV взяті з: Священна Біблія: Жива Біблія. Авторське право © 1971. Використано з дозволу Tyndale House Publishers, Inc. Усі права застережено.

Біблійні цитати з позначкою 'ТОРА' взяті в Єврейському видавничому товаристві. *Тора: П'ятикнижжя Мойсеєве*. Авторське право © Mathis Publishers, Inc. Використовується з дозволу Єврейського видавничого товариства.

Біблійні цитати з позначкою 'Вуест' взяті з Розширеного перекладу Вуеста, Електронна база даних для вивчення Біблії на ПК. Авторське право © Biblesoft, Inc., 1961, 2003, 2006. Усі права застережено.

Біблійні цитати з позначкою YLT взяті з Дослівного перекладу Янга, Електронна база

даних для вивчення Біблії на ПК. Авторське право © Biblesoft, Inc., 2003, 2006. Усі
права застережено.

ПРО АВТОРА

Майкл К. Канадей — комерційний пілот, автор і служитель Євангелія. Він виріс у сільській місцевості в центральному штаті Іллінойс, отримав ступінь бакалавра комп'ютерних наук в Університеті Євангелія, після закінчення якого Майкл працював у кількох компаніях у сфері бізнесу до 2011 року, відтоді він повністю присвятив себе служінню.

У 1996 році Майкл і його дружина Шара приєдналися до мотоциклетного служіння «Плем'я Юди», і в даний час він є членом ради директорів цієї організації. У 1999 році Майкл і Шара заснували служіння «Фінальний квест». Він брав участь у перегонах на мотоциклах Harley Davidson Drag на національній арені, служачи байкерам. Незабаром після того, як Майкл почав служіння «Фінальний квест», він став національним капеланом Американської асоціації перегонів на мотоциклі на максимальне прискорення (ADBA). Понад 10 років він обіймав посаду міжнародного віце-президента мотоциклетного служіння «Плем'я Юди». Він був місіонером у країні через служіння Мерилін Хікі, зосереджуючись на байкерах, що перебувають поза законом. Зараз Майкл і Шара служать у церквах «Життя у вірі» та «Життя Мур» у Сарасоті, штат Флорида.

У 2016 році Майкл отримав ступінь магістра гуманітарних наук з теології в Християнському університеті «Життя». Він продовжив навчання та в 2020 році отримав ступінь доктора богослов'я в Християнському університеті «Життя». З початку свого шлюбу Майкл і Шара подорожували світом й служили в Сполучених Штатах, Азіатсько-Тихоокеанському регіоні, Австралії, Європі, Латинській Америці та Росії.

ПУБЛІКАЦІЇ МАЙКЛА К. КАНАДЕЯ

Плідне ефективне життя: Принципи молитви. Брейдентон, Флорида: Final Quest Publications, 2016.

Виконуючи покликання. Брейдентон, Флорида: Final Quest Publications, 2016.

Доброта й слава Бога об'явлені. Брейдентон, Флорида: Final Quest Publications, 2016.

Дарунок, дії та служіння Помазання Святого Духа. Брейдентон, Флорида: Final Quest Publications, 2016.

Очищайтесь, набувайте ясності та отримуйте дива. Брейдентон, Флорида: Final Quest Publications, 2017.

Віддзеркалення в Ньому. Брейдентон, Флорида: Final Quest Publications, 2018.

Життя у віри. Брейдентон, Флорида: Final Quest Publications, 2018.

Озброєні для перемоги. Брейдентон, Флорида: Final Quest Publications, 2019.

Equipado Para Ganar (Озброєні для перемоги). Брейдентон, Флорида: Final Quest Publications, 2019.

Sea Limpió, Obtenga Claridad, y Reciba Milagros (Очищайтесь, набувайте ясності та отримуйте дива). Брейдентон, Флорида: Final Quest Publications, 2019.

Щоб отримати безкоштовний примірник будь-якого з цих видань або бути доданим до нашого партнерського списку розсилки, зв'яжіться з нами, і ми надішлемо його з оплатою поштових витрат.

Молитва про спасіння та хрещення Святим Духом

Отче Небесний, я приходжу до Тебе в ім'я Ісуса. Твоє Слово говорить: «І станеться, що кожен, хто покличе Господнє Ім'я, той спасеться» (Дії 2:21). Я закликаю вас. Я молюся й прошу Ісуса увійти в моє серце та стати Господом над моїм життям згідно з Римлян 10:9, 10: «Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо серцем віруємо для праведности, а устами ісповідуємо для спасіння». Я роблю це зараз. Я сповідаю, що Ісус є Господом, і я вірю в моєму серці, що Бог воскресив Його з мертвих.

Тепер я відродився! Я християнин, дитя Всемогутнього Бога! Я врятований. Ти також сказав у Своему Слові: «Отож, коли ви, будши злі, потрапите добрі дари своїм дітям давати, СКІЛЬКИ Ж БІЛЬШЕ Небесний Отець подасть Духа Святого всім тим, хто проситиме в Нього?» (від Луки 11:13). Я також прошу Тебе наповнити мене Святим Духом. Святий Духу, зійди в мені, коли я прославляю Бога. Я сподіваюся, що зможу говорити іншими мовами, коли Ти даси мені промовити (Дії 2:4). В ім'я Ісуса, Амінь!

Біблія говорить нам, що неможливо догодити Богові без віри. У Бога є плани щодо нашого процвітання. Згідно з Івана 2, Боже бажання для кожного з нас полягає в тому, щоб ми процвітали та були здорові разом з процвітанням нашої душі. Бог буде здійснювати дивовижні зцілення, діяння щодо забезпечення та захисту, які принесуть Йому славу, визнання та хвалу, якщо ми підкоримося Йому та стоятимемо у вірі. Легко жити повсякденним життям, не очікуючи прояву Божої доброти. Ми повинні бути пильними та жити з великим очікуванням пізнання доброти Божої. Віра є фундаментальним аспектом для пізнання див. Ми повинні застосовувати нашу віру в Бога, щоб духовно й фінансово зростати та жити здоровим, довгим і славним життям. Славне життя у вірі — це життя в радості, мирі та з перемогою після перемоги. Щоб відчутти Божу славу, потрібна віра. Ми визначимо, що таке слава, що таке справжня віра та як вони діють разом. У Слові є численні приклади перемог віри, які прославляють Бога. Ми розглянемо деякі з них і подивимося, як їх застосовувати, щоб Бог прославлявся в нашому житті. Існують принципи, блага та заповіді, яких ми повинні дотримуватися, щоб прославити Творця.

Майкл Канадей має серце для загублених і невоцерковлених. З 1996 року він і його дружина Шара служать в церквах, на конференціях і байкерам на вулицях по всій Америці та за її межами. Поширюючи любов Христа, вони бачили, як пом'якшуються жорстокі серця та зцілюються розбиті серця. Майк проводив служіння в багатьох церквах під час байкерських неділь, а також регулярні богослужіння та зустрічі.

Майк, маючи пристрасть до служіння, також провів двадцять чотири роки в корпоративному світі до 2011 року, коли він пішов, щоб повністю присвятити себе служінню. Він служив міжнародним віце-президентом «Племені Юди» та місіонером у країні через служіння Мерилін Хікі. Майк також є ліцензованим пілотом і в теперішній час служить у церкві «Життя у вірі» та служіннях «Життя Мур» у Сарасоті, штат Флорида.

© Майкл К. Канадей, 2020
Видавництво «Фінальний квест»
ВК1008
Служіння «Фінальний квест»
Поштова скринька 20305
Брейдентон, Флорида 34204

www.fqmin.org

